

LA TRAGEDIA ASTURIANA

Ha començat el Consell de Guerra pels fets de Turón

Guió del moment

LA "FEDERACIO DE MUNICIPIS CATALANS" I LA SITUACIO ACTUAL

Quan vam assabentar-nos que anava a reunir-se l'Assemblea General, ordinària i extraordinària, de la «Federació de Municipis Catalans», vam pensar que a més a més dels afers de tràmit que discutiria, l'entitat municipalista es decidiria sens dubte a prendre alguna posició en relació amb l'anormalitat de la vida local de Catalunya, per a la qual, d'ençà d'octubre, no existeix la Llei Municipal aprovada pel Parlament català ni altra norma reguladora que el caprici o la conveniència política de les autèntiques autoritats gestores del nostre país.

La tradició de la «Federació», la personalitat d'alguns dels seus membres i l'esperança anarquista municipal de Catalunya, ens ho havien de fer esperar així. En una ocasió que des de les columnes del nostre diari vam gosar comentar i discutir l'actuació de l'esmentada entitat en relació amb determinats aspectes de la vida local catalana, que ara no recordem exactament, però que entraven també dintre aquesta òrbita anormal i il·legal post-octubre, el secretari de l'entitat de referència va enviar una carta a la direcció de LA HUMANITAT en la qual protestava en termes molt vius i es permetia dir-li quatre fàstics al redactor autor de la nota de referència.

Perfectament. Ara acaba de reunir-se en Assemblea la «Federació de Municipis Catalans». Sembla que una entitat així ha de tenir com a preocupació primordial, essencial, perquè és la justificació de la seva mateixa existència d'entitat municipalista, la normalitat i la legalitat de la vida local catalana, únic procediment perquè el Municipi tingui la seva eficàcia en el conjunt social i ciutadà. Sembla, però en la realitat no és així. Almenys pel que fa a la «Federació de Municipis Catalans».

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

I bé. Davant de tot això, que és una realitat incontrovertible, per damunt de la passió de les lluites polítiques, davant de tot això, podria esperar-se que la «Federació de Municipis Catalans», reunida en Assemblea ordinària i extraordinària, prendria algun acord —ja que no formulària una expressiva protesta— que tendís a reivindicar la Llei Municipal de Catalunya i a orientar per vies normals i legals la situació dels Municipis catalans. En efecte, calia esperar-ho.

Però no ha estat així. A través de les copioses informacions de l'Assemblea, no hi ha cap acord ni conclusió que de prop o de lluny faci referència a res del que deixem exposat. Pel que es veu a la «Federació de Municipis Catalans» la té indiferent tot això tan greu. Quatre acords formularis i una ovació al senyor Pic i Pon li semblen, pel que es demostra, més eficaces per a la vida local i per al prestigi dels Municipis catalans, que una clara i solemne reivindicació de la Llei i que una serena protesta per la seva conculcació.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT



L'opinió d'un polític destacat

ES DISSOLDRAN LES CORTS UN COP APROVATS ELS PRESSUPOSTOS?

S'aniria a la formació d'un govern centre presidit pel senyor Portela?

Madrid, 17. — Per tal de conèixer el criteri sobre el moment actual dels partits de centre no representats al Govern, un periodista ha visitat un dels caps polítics de l'oposició moderada, és a dir, dels que no pertanyen al bloc d'esquerra format per les Agrupacions que presideixen els senyors Azafia, Martínez Barrio i Sánchez Roman. Dita personalitat parlà extensament amb el reporter, si bé li pregà que omissis el seu nom en la ressenya de la informació, donada l'especial situació en què, de moment, es troba el partit al qual pertany.

Sembla, segons la versió del cap republicà moderat al qual ens referim, que el dia 28 de l'actual quedaran aprovats els Pressupostos. Però que així sigui ha de posar tot el seu esforç el ministre d'Hisenda, el qual, a tal objecte, treballa activament. Immediatament després, és possible que hi hagi modificacions al Govern, i fins podria ocórrer que quedés plantejada la crisi total. Els que preconitzen una política democràtica i de retorn a la normalitat constitucional creuen que el Parlament actual ha d'acabar la seva funció així que estiguin aprovats els Pressupostos, deixant de banda per ara la qüestió de la reforma constitucional. Fonamenten aquest raonament en l'actitud de les extremes esquerres, que en l'actualitat tal vegada no tenen la força d'opinió que llurs caps suposen, però que podrien

arribar a tenir-la si l'estat d'anormalitat es perllonga.

Suposa el polític que en el cas que s'arribés a la dissolució de les Corts immediatament després de quedar aprovats els Pressupostos, es formaria un Govern de concentració, de tipus centre, en el qual tindrien representació proporcional, a més dels partits avui participants del Poder, els amics del senyor Maura i la Lliga Catalana. Tal Gabinet és molt probable que fos presidit per l'actual ministre de la Governació o per alguna altra destacada personalitat dels organismes polítics de centre dreta.

— Si així succeeix — acaba dient al periodista el prohom republicà autor dels pronòstics que hem consignat —, l'enrobustiment del règim i la desitjada pacificació nacional quedarien realitzats en constituir-se les futures Corts, car és de suposar que fent les eleccions generals abans del mes de setembre, els partits extrems portarien a elles representacions que no els permetria participar del Poder i, en canvi, podria formar-se un Govern centrista que liquidés totalment l'anòmala situació que ara ens preocupa a tots.

Aquest número ha estat visat per la censura

UNA NOTA SIGNIFICATIVA

¿Què es proposa el conseller municipal de Cultura?

El conseller-gestor de Cultura de l'Ajuntament ha fet pública una nota que per la seva significació i per la importància de l'assumpte que planteja val la pena que no passi despercebuda i sigui comentada com es mereix.

El senyor Codolà en la nota al·ludida anuncia que està estudiant la manera de solucionar la qüestió dels infants sense escola a base de plaçar-ne alguns, amb caràcter gratuït, a les escoles privades. Després de manifestar que les Associacions de mestres privats se li han ofert per a col·laborar a la seva obra, ofereix: Aquest Conseller es complau també a fer constar que iguals ofertes li han estat fets pels representants de totes les institucions d'ensenyament primari a càrrec de les Ordres religioses.

Probablement, si el Conseller de Cultura podia, començaria per aquí a realitzar el seu pla, sense tenir en compte que està en pugna amb l'esperit i la lletra dels preceptes constitucionals.

No diu el senyor Codolà en quines condicions han ofert aquest professors la seva col·laboració. Tanmateix s'entén. La ciutat, per aquest mitjà, subvencionaria les escoles privades més o menys confesionals, mentre deixa desatentes infinitat d'escoles públiques.

Però amb tot i ésser aquest aspecte molt important, ho és molt més pel concepte que manifesta tenir el senyor Conseller de Cultura de l'obra de l'escola. Per a ell l'escola és una institució de beneficència. Els nens s'han d'acollir en qualitat de pobres a les institucions de Cultura dels rics, dels quals romanen discretament —o indiscretament— allunyats, sofrint-ne continuament en la seva dignitat.

Els nens, senyor Conseller, tenen dret a l'escola i han d'anar-hi sense sofrir cap humiliació i amb el mateix pla d'igualtat que els seus companys. No és una caritat el que esperen els nens barcelonins. El dret a la instrucció és un dret inalienable de l'infant.

Nens pobres, amb qualitat de pobres, a les escoles dels rics! Ja sabem la monstruositat que això significa. Allunyament dels pobres, separació, humiliació. Els rics —almenys els del nostre país— no permetran mai que els seus fills es barregin amb els nens de les classes proletàries. Recordem que algunes congregacions religioses ja tenen assumptat el sistema que ara vol implantar el Conseller de Cultura. Potser ho ha après allí. Els nens pobres entren per una porta diferent. Els reserven aules pobres, material pobre, mestres pobres —o pobres mestres—. I com a l'iri, encara hi ha qui amenaça els fills dels rics, com a càstig afrentós, portar-los a les classes dels pobres!

Els nens han d'anar a l'escola prescindint de la condició social de llurs pares. L'escola agermana i no pot admetre dintre el seu cloït aires desigualtats que les que determina la naturalesa.

La ciutat no pot acceptar les pensades del senyor Codolà. Els seus caps han d'esmerçar-se degudament i no poden desprendre's en obres de proselitisme. Cal anar a la creació de les escoles conventuals on els infants puguin gaudir dels avantatges que dona —o hauria de proporcionar— l'ésser ciutadà d'una urbs civilitzada.

R. B.

UN LLIBRE

INICIAL

Heus ací el pòrtic que el nostre corresponent Alard Prats, autor del llibre «El Gobierno de la Generalidad en el Banquillo», ha escrit com a introducció de l'importantíssim documental que cap ciutadà català, de la idea política que es vulgui, no podrà deixar de llegir:

Aquest llibre resumeix els dramàtics episodis d'un procés, el veredicté suprem i definitiu del qual correspon a la Història. Qualsevol que sigui el dictat pel Tribunal de Garan-

El vigor de tot el que es mou en aquest procés fa cecosa qualsevol accentuació de matisos i refusa tota digressió de caràcter subjectiu. En consideració a aquesta circumstància, a la captació directa del detall i a la sobria severitat de la prosa judicial, no he dubtat a acomodar-hi la meua ploma.

La intenció que presideix la tasca recollida en aquestes pàgines no és altra que la d'informar el públic sobre esdeveniments sobre els quals l'ofuscació passional ha donat par-



Facsimil de la portada de l'importantíssim llibre d'Alard Prats, "EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO".

ties Constitucionals, en poc prejudici a aquell que correspon formular a l'opinió pública, i al seu dia, a l'història.

Per l'atzar de la seva constitució i per la jurisprudència sentada al llarg de les seves actuacions, l'alt Tribunal evidencia el seu caràcter eminentment polític.

Un procés polític en els seus múltiples aspectes —i dels més sensacionals que ens pot oferir la vida contemporània— davant un Tribunal polític, és el tema d'aquest volum.

Amb un criteri que he procurat sotmetre en tot moment al rigor de l'objectivitat inexcusable a tota empresa d'aquesta índole, he recollit fins amb minuciositat prolífica antecedents dels fets, detalls dels mateixos, documents, declaracions, diligències, proves i relacions testificals, còpies al llarg de la inacabable lectura de la prova sumarial, i després durant el desenvolupament de les sessions de la vista del procés contra el President i el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Deliberadament renuncio en aquesta primera pàgina a deduir conseqüències i judicis de les incidències del procés que a continuació són naratades. Reservo en absolut aquesta activitat al lector.

La missió que m'he imposat és la de catalogar fets, paraules i actituds.

als i inexactes notícies i que, per altra banda, en els seus més sensacionals extrems, han estat vedats al coneixement de l'opinió pública quan es produïren, i igualment després, per la perllongada restricció mantinguda sobre les informacions dels periòdics, mutilades per la prèvia censura des de fa més de nou mesos.

A. P.

Aquest llibre està dividit en dotze capítols, que són: "Antecedents indispensables", "Text de la querrela del Govern de la República contra el Govern de la Generalitat", "Informe del general Batet, sobre els successos ocorreguts a Catalunya, durant els dies 6 i 7 d'octubre", "Nova declaració del processat Sr. Lluís Companys", "Els advocats defensors recusen com a jutges determinats vocals del Tribunal", "Conclusions provisionals del fiscal de la República i dels advocats defensors", "El president i el Govern de la Generalitat davant el Tribunal de Garanties Constitucionals. Interrogatori dels acusats", "La desfilada i la declaració del fiscal senyor Llorenç Gallardo", "Informes dels advocats defensors senyors August Barcia, L. Jiménez de Asúa i M. Ruiz Funes", "Informe del senyor Angel Ossorio i Gallardo, i paraules del President de la Gene-

Es demanen 16 penes de mort i 49 de cadena perpètua

Oviedo, 17. — Aquest matí, a les deu, començà la vista de la causa pels greus successos de Turón, des enrolats durant la revolució d'octubre.

Tenint en compte el nombre de processats i la importància de les penes que es sol·liciten, la vista ha desvetllat un interès extraordinari.

Com és sabut, els processats són 65 i es sol·liciten 16 penes de mort i 49 de reclusió perpètua.

El consell de guerra se celebra al saló-biblioteca de la caserna de Pelayo.

Des de primera hora acudí a l'edifici nombros públic, entre el qual figuraven molts familiars dels processats.

Una vegada constituït el Tribunal, es passa a la lectura de l'apuntament i es fa la relació de fets segons consta en la causa instruída pel tinent jutge del Jutjat núm. 2 de Mieres, Joaquim Portillo.

En la dita documentació s'esmenta com a Turón culminaren els successos revolucionaris d'una manera extraordinària.

Es fa una agrupació dels encartats per la importància de llurs delictes, a saber: directius, executors destacats i simples executors; els fets es qualifiquen com a un delictes de rebellió militar, sense perjudici de les qualificacions del fiscal.

S'indiquen com a directius 16 processats, com a executors significats, 9, i com a simples executors, 4.

El fiscal, com és sabut, demana per a Amador Fernández Llana, Servando García Palanca, Nicolau Martínez Treilles i Nicolau del Prado Correo, la pena de mort pel delictes de rebellió militar i tres penes de trenta anys per a cadascun dels assassinats.

Per a Leonci Villanueva, Virgili Alvarez, Antoni Bustos, Aristides Castañón, Aureli Choya, Fermi López, Joan Baptista García, Jaime Prado i Manuel Alvarez, la pena de mort pel delictes de rebellió militar. Per a Pere Pinín, la pena de mort per rebellió militar i la de deu anys de presidi major pel delictes de robatori, i per als restants la pena de reclusió perpètua.

LES DECLARACIONS DELS PROCESSATS

Després de la lectura d'aquestes documentacions es procedeix a la de les declaracions dels processats, que seuen al banquillo.

Primerament es llegeix la de Manuel Alvarez, el qual cita els noms dels individus que integraven el Comitè revolucionari i que coincidien amb els noms dels processats.

Després es llegeix la de Nazari Cova, qui diu que exercí el càrrec de Comissari de Sanitat, però que no realitzà els fets que se li imputen.

A continuació la de Francesc Rodríguez Sañudo, el qual declara que, obligat pels revolucionaris, entrà a la cuina dels Germans de la Doctrina Cristiana a l'objecte de cercar quèviures per als rebells.

Afegeix que l'ordre d'afusellament de l'enginyer Rafael del Riego i la dels religiosos la donà Silveri Castañón, que era el cap del Comitè revolucionari, i afiliat al partit socialista, però ignora quins foren els autors materials.

Afegeix que Silveri li aconsellà que fugís, per a la qual cosa li lliurà 1.400 pessetes, que el processat creu

(Passa a la pàgina 7)

El sistema electoral Portela-Cambó

Els addites a la Lliga Catalana que no estaven en antecedents, deuen haver tingut una gran sorpresa davant l'actitud que en la qüestió electoral ha adoptat a última hora el senyor Francesc Cambó. Ha succeït, en efecte, que a la reunió celebrada per la Comissió parlamentària de Presidència, el capdavanter de la Lliga ha preconitzat l'adopció del sistema majoritari plurinominal amb vot limitat i per petites circumscripcions, que és el de les antigues eleccions provincials i municipals espanyoles. Tot declarant-se, com sempre, teòricament partidari del sistema proporcional, el senyor Cambó troba ara que a la majoria de les terres de l'Estat espanyol no hi ha prou maduresa cívica per a la implantació del proporcionalisme.

Fins avui, els homes de la Lliga no havien fet aquesta observació. Havien defensat la representació proporcional tant a Catalunya com al conjunt d'Espanya. Recordem que l'any passat el mateix senyor Cambó va fer gestions a favor d'aquest sistema prop de certs polítics espanyols, entre els quals hi havia el senyor Largo Caballero. Per altra banda, tothom recordarà la constant posició proporcionalista de La Veu de Catalunya, que una vegada més poguérem comprovar no fa pas gaire temps amb motiu de la proposta pseudo-proporcionalista de l'aleshores ministre d'Agricultura senyor Jiménez Fernández.

Quin fet més curiós! Al cap de trenta anys de sostenir la test corporativa i la test proporcionalista, el senyor Cambó les ha rectificades totes dues. De la primera rectificació ens en felicitem. De la segona no podem dir la mateixa cosa.

Ja vam comentar, fa poques setmanes, els propòsits que hom atribuïa al senyor Portela respecte a la qüestió electoral. Aquests propòsits eren els mateixos que ara ha revelat el senyor Cambó. La coincidència dels dos il·lustres polítics, coincidència que obeeix probablement a converses entre ells, autoritza a donar al sistema que proposen el nom de sistema Portela - Cambó.

Comparat amb els dos sistemes, força semblants, que seríren respectivament per a elegir les Corts Constituents, i les Corts actuals, el sistema Portela - Cambó té el gros desavantatge de reduir molt l'extensió de les circumscripcions. I el millor, al nostre entendre, d'aquells sistemes eren les circumscripcions àmplies, les quals ofereixen un camp favorable a les lluites d'idees i de partits i a la netedat electoral, mentre que les circumscripcions petites afavoreixen els factors personalistes i localistes i donen més marge a la coacció i al mercadeig de vots.

El sistema Portela - Cambó no presenta, davant els dos anteriors sistemes, cap altra diferència important sinó la de l'estretor de les circumscripcions. Tots tres són sistemes majoritaris plurinominals de vot limitat.

En temps de la monarquia, el sistema Portela - Cambó hauria representat un progrés per a les eleccions legislatives, en les quals predominava el sistema uninominal. Avui, després de les dues eleccions generals efectuades per la segona República, representa un pas enrera.

Adhuc sense arribar a la representació proporcional autèntica, es podria trobar fàcilment un altre sistema que mantingués les grans circumscripcions, tot atenuint alguns dels defectes notoris dels sistemes que regiren en les eleccions dels anys 1931 i 1932. Tal és el cas de la llei municipal catalana. El senyor Cambó sap perfectament que el sistema establert per aquesta llei, ja practicat ací l'any 1934, és molt superior al que ara defensa ell en col·laboració amb el senyor Portela.

A. ROVIRA I VIRGILI

COMARQUES

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

NOVES LOCALS

Als 69 anys d'edat, ha traspassat l'industrial matalasser En Fortià Ribera i Noguera, el qual havia exercit càrrecs d'importància en la Secció de la Gran Bola d'aquesta ciutat.

A l'edat de 68 anys, també del

Orquestrina Gatz-Haara

Lepant, 261, cinquè - BARCELONA

Ja existia En Josep Ferrer i Solé, pare del nostre amic i correl·ligari Joan, al qual trametem l'expressió del nostre més sentit condol.

Un grup d'amics entusiastes de la cultura, sense tendència política determinada, porta a cap aquests dies els treballs d'organització d'un Ateneu Cultural Obrer, amb el fi primordial d'aplegar en un cenacle intel·lectual tots els obrers i simpatitzants de la vila, dispersos per la manca d'un centre apolític que pugui portar a terme les ansies de renovació social i cultural dels nostres temps.

No cal dir com enorgulem els

amics per tal que sigui factible aquesta noble iniciativa, i a l'entorn dels oferim en tot i per tot el nostre modest concurs moral i material. Endavant!

— Degut a la suspensió governativa de LA HUMANITAT, han perdut actualitat algunes notes polítiques i d'interès local que trametem oportunament.

— Els elements ciclistes del C. E. V. preparen per a les darreries del corrent mes un suggestiu programa velocipèdic amb motiu de la inauguració oficial del seu velòdrom, instal·lat al camp municipal d'esports.

— Els entrenaments diaris es veuen molt concorreguts de socis i simpatitzants, i, segons les nostres dades, es preveu una diada curulla d'emocions en la lluita i de resultats positius en l'aspecte econòmic i social, per al club.

— El mercat del divendres no es veu gaire concorregut de comerciants, degut, sens dubte, a generalització cada dia més de la sega de cereals. No obstant, es troben gran nombre de transaccions en fruites, verdures, aviram, als i altres productes.

— D'ençà d'aquest mercat, i en els successius de la temporada estival, es podran iniciar les vendes a les sis del matí.

— Aquests dies s'efectuen inspeccions a les fàbriques i tallers de la vila sobre les assegurances socials obligatòries.

Necessiteu canviar els vostres mobles?

Passau per

Hotel de Vendes

Pelai, 1

COMPRA - VENDA - CANVI

SEMPRE CONDICIONS MOLT AVANTATJOSSES

COMERÇ I FINANCES

LA BORSA

Impressió

Els Deutes de l'Estat, força sostinguts, però sense variacions importants. Els Municipals, Diputacions i Provincials, amb poc negoci i quelcom flúixos.

Les Obligacions de la Trésoreria de la Generalitat, repeten canvis. Les ferroviàries, amb poc negoci i un xic pesades. Igual podem dir de les industrials.

Els rotllons de fe de mes, amb gran encamenament, la qual cosa intensifica la tendència de feblesa ja fa dies iniciada, puix que les posicions estan quelcom pesades i no surten compradors nous per a poder sostenir les cotitzacions perquè tant als rotllons d'Accions ferroviàries com al d'industrials abunda el paper i els compradors estan retrats degut al fet que porten més posició que la que bonament poden portar; aquesta és la causa del marasma i flúixedat del mercat.

Borsi del matí

Nord, 53'05, 53'00; Alacant, 40'25, 40'20; Petrolets, 5'05; Transversal, 20'50; Explosius, 128, 128'35, 128; Rif, 63'75, 63'50, cupó tallat; Huileres, 63'50; Chade, 439, 438.

Borsa de la tarda

Nord, 53'05, 52'80; Alacant, 40'15, 40'10; Rif, 63'25, 63'00, 63'25; Explosius, 127'65, 127'50; Ford, 257'50; Petrolets, 5'05; Tramvies O, 30'75, 30'50; Tramvies P, 43'00, cupó tallat; Gas E, 121'50; Huileres, 63; Colonial, 43'65; Plats, 17'75; Bons Or, 247; Chade, 437'50, 437.

Borsa oficial

Gas E, 121'50, 121'75; Chade, 437'50, 437; Operacions; Chade D, 88'00, paritat; Chade E, 88'00, paritat; Filipines, 365, paper.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	3620	3630
Frangcs	4835	4845
Dòlars	7235	7245
Lires	6045	6055
Marcs	23945	23955
Suïsses	23950	23975
Belgues	12400	12450
Florins	497	498
Escuts	3230	3230
Cor. Praeg	8070	8090
Cor. suecs	186	188
Cor. noruegues	186	188
Cor. daneses	161	163

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE NOU

Gran Companyia de Revistes
Avui, nit, 10'15. La revista de
la seva agradable ventila-
ció — Tarda, 4'30, Nit, 9'45:
REVISTES PATHE - FEMENINA:
Graciosa i divertida cantant
de la ràdio americana en
ALEGRIA ESTUDIANTIL
Fernand Gravey en el film de
més rialles:
SI YO FUERA EL AMO
DIJOS, MATINAL, A LES
10'30. Pròxim diluns ... ? ... ?

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comèdies de
LOLA MEMBRIVES
Avui, dimarts, tarda, a les 5'15
i 10'15. Darrer dia de l'inter-
essant film:
PEPA DONCEL
Demà, dimecres:
BENEFICI DE
LOLA MEMBRIVES
LA MALQUERIDA

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies de Maria
Fernanda Ladrón de Guevara
Avui i cada dia, tarda, a les
5'15 i nit, a les 10'15, el gran
exit dels germans Quintero:

LA RISA

L'èxit més sorollos de la tem-
porada.
Aviat:
ESTRELLA DEL MAR
de Josep J. Alcaraz

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
AVUI, NO HI HA FUNCIO PER AS-
SAIG DE LA REVISTA EN DOS ACTES,
18 quadros, 120.000 especta-
dors testimonien aquest exit
teatral. Magnífica interpre-
tació d'Antonia Herrera, Rafael
Bardem i tota la companyia.
Nada, Alad i Lepe, que s'estre-
narà demà, nit.

TEATRE ROMEA

Teléfono 22026
A les 5'30 i 10'15, 127 i 128 re-
presentacions de:

MORENA CLARA

la comèdia en la qual culmina la
gràcia gitana i constructiva de
Quintero i Guillén. 120.000 especta-
dors testimonien aquest exit
teatral. Magnífica interpre-
tació d'Antonia Herrera, Rafael
Bardem i tota la companyia.
Nada, Alad i Lepe, que s'estre-
narà demà, nit.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica del Teatre
de la Zarzuela, de Madrid —
Avui, dimarts, tarda, a les 5.
Butaques a 3 ptes. El gran exit:

NO ME OLVIDES

del seu eminent creador PERE
TEROL — Nit, a les 10'15. Gran
programa. La meravelliosa
obra en tres actes:

LA CASA DE LAS TRES

MUCHACHAS
Protagonista: Pere Terol — Al-
tres principals figures del re-
partiment: Canxita Bañuls, Au-
rora Salas, Carme F. de Toro, Ma-
ria Salas, Anselm Fernández,
Baby Alvarez, Ramon Ca-
rballa, Valentí González i el famo-
s artista del llenc ROBERT REY.

CINEMES

CINEMA PARIS

Avda. Pla. Ansel, 11 i 13
Teléfono 14544
SEMPRE EL PROGRAMA MES
ATRACTOR. Local preferit per
la seva agradable ventila-
ció — Tarda, 4'30, Nit, 9'45:
REVISTES PATHE - FEMENINA:
Graciosa i divertida cantant
de la ràdio americana en
ALEGRIA ESTUDIANTIL
Fernand Gravey en el film de
més rialles:
SI YO FUERA EL AMO
DIJOS, MATINAL, A LES
10'30. Pròxim diluns ... ? ... ?

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4 Nit, a
les 10. Darrer dia de l'inter-
essant film:
FEDORA
Demà, ESTRENA de la deli-
ciosa opereta ROSAS DEL SUR,
per Paul Hörbiger; música de
Strauss.

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21968
Avui, a les 4 i Nit, a les 10.
Inauguració de la temporada de
represes seleccionades:
PASO A LA JUVENTUD
Martha Esbert, Jean Klepura
ANNY ANNY
Anny Ondra, René Lefèvre
ESPAS EN ACCION
Brigitte Helm
Tarda, a les 4, tres films
Nit, a les 10, dos films —
Bataques, 1 pta. Amfitrions, 195
NOTA: L'aire d'aquesta sala con-
stantment renovat és prèviament
filtrat, purificat i refrigerat.

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

3ra. SETMANA DE LA PEL·LI-
CULA QUE HA DE VEURE TOT-
HOM:
LOS QUE NACEN
NO SIGUEU VOS L'UNICA PER-
SONA QUE NO L'HAGI VIST!
US INTERESSA? LA MATEIXA
OBLIGACIO!! — NOTA: Les per-
sones excessivament impresiona-
bles no han de veure aquesta
pel·lícula. ALTRA aquesta pel·li-
cula no serà projectada en cap
altre local de Barcelona.

EMPRESA CAPITOL

Capitol — Tarda, a les 4 Nit,
10: GLORIA Y HAMBRE, per
Richard Barthelmess i Loretta
Young; GENTE DE ARRIBA, per
Warren William i Mary Astor i
DIBUJOS.
EXCELSION — Sessió continua
da 4 a 12'30: PATRICIO MIRO
A ESTRELLA, en espanyol,
per Antoni Vico; POR TU AMOR,
per France Foresta; LA FARM-
ACIA, per Joan Lladó, comen-
tada en espanyol i DIBU-
JOS.
WALKYRIA — Sessió conti-
nua da 4 a 12'30: ORIS MU-
NIAL, en espanyol, per Antònia
Colomer i Miquel Gabor; EL
ENEMIGO PUBLICO NUM. 1, en
espanyol, per Clark Gable, Wil-
liam Powell i Myrna Loy; LA
GIGA ATRACCION, per Harry
Baur i DIBUJOS.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selecciona una PES-
SETA: NOTICIARIS - DOCUMEN-
TALS - VIATGES, etc.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4 Nit, a les
10: REVISTA PARAMOUNT:
Donde menos se piensa
per W. C. Fields i L. Buster
Crabbe
Al compás del corazón
per Jack Oakie i Lida Roberti —
(Són films Paramount).

PRINCIPAL PALACE

El millor programa i la tempe-
ratura més agradable
Avui, tarda, sessió continua des
de les 4'15 a les 12'30:
CENTRAL PARK
Joan Blondell
MADAME BUTTERFLY
en espanyol, per Sylvia Sidney
La casa de Rothschild
per Georges Arlis i Loretta Young
Prou des feners i festius nit:
Preferència, 1 pta. General, 0'70

URQUINAONA

Temporada de grans represes
Avui, tarda, a les 4 i Nit, a
les 10:
SOY UN FUGITIVO
(solament tarda), per Paul Muni
Los crímenes del Museo
per Lionel Atwill i Fay Wray
Música y mujeres
per R. Keeler i Dick Powell —
PREMIOS DE LA GIGIA, 2 PTES
ENTRESOL, 150 GENERAL, 1
PTA. — EL SALO DE TEMPE-
RATURA MES FRESCA.

ANUNCIEU A

LA HUMANITAT

TIVOLI

AVUI, TARDA, A LES 5. NIT, A LES 10'15.
GRANS ESPECTACLES
RAMBAL
Darreres REPRESENTACIONS DE LA FANTASTICA OBRA
D'EXIT SOROLLOS
«LA VUELTA AL MUNDO EN 80 DIAS»
Demà, dimecres, tarda i nit, SENSACIONAL ESTRENA
Sin novedad en el frente
Sorprenents efectes escènics - Bombardeig de població, enfonsa-
ment i foc en un hospital de sang - Un carro blindat que enderroca
una casa, etc. — Despatx als Centres de Localitats i taquilla

SAIGON

DANCING D'ESTIU — Tel. 33841
PASSEIG DE L'EXPOSICIO
(Edifici Funicular)
Cada dia, tarda, a les 6 i Nit, d'11 a 4
FORMIDABLES ATRACCIONS A LA PISTA
Manolita Guerrero - Napoleon's Band
Exit de la genial artista coreogràfica procedent del Capitol Palace,
de New - York

ADELINA DURAN

El senyor Alvarez Santullano fa declaracions

El Cap de Política, senyor Alva-
rez Santullano, en rebre amit els pe-
riodistes els manifestà que degut a
haver-se publicat algunes notícies
que perjudicaven certs serveis de la
policia havia pres la determinació
que els periodistes no poguessin tre-
guntar les brigades ni tampoc els
llocs on hi ha policia i és possible
poder cercar notícies.

A aquest efecte a hores determi-
nades es rebra la premsa per tal
de donar-los compte del que cal dir.

Falg una crida al patriotisme de
vostres — digué el senyor Santulla-
no — a fi que els serveis es portin
amb la màxima discreció i els agents
puguin sortir arosos del seu comen-
çament. Per altra banda si no s'acaba
siqui que tinc la censura a les me-
ves mans indicaré a aquesta el que
pugui donar-se i igual faré amb la
censura de Madrid a la qual donaré
l'avis corresponent.

— Un periodista demanà si a Pre-

fectura donarien relació dels fets
consumats, com és tot allò que passa
al carrer com a tempestats, actes de
sabotatge, crema de tramvies, atra-
cament, etc. El senyor Alvarez San-
tullano — digué — aquests actes, els
que convingui, en donaré acurat
compte, dels altres si no és possible
no donaré res.

Aleshores alguns dels reporters que
es trobaven allí presents li manifes-
taren amb tota sinceritat que es
trobaven facilitats per a la informació
no podien comprometre's a no donar
les coses que per la seva banda
i particularment poguessin saber.

— I referent a la sortida cap a
Madrid dels agents de vigilància que
ja havien anat allí amb motiu del
plet com els agents de la Gene-
ralitat, podria dir-nos quelcom?

— No n'ha sortit cap — contestà —
aquells sortiren degudament auto-
ritzats.

— És que aquesta vegada — afegí
el reporter — sembla que els ha cri-
dat la Direcció General de Segure-
tat.

— Si n'ha sortit algun ha estat
per actes de servei.

El senyor Alvarez Santullano — a-
cabà dient — que la policia està pre-
parant diversos serveis per a detenir
els autors dels darrers fets socials.

NOTES POLITIQUES

Homage a Joan B. Rodés.
D'umenge tingué lloc, organitzat pel
Bloc Federal d'Esquerrers, l'acte
vermut d'homenatge al seu presi-
dent honorari, Joan B. Rodés.

L'acte transcorregué enmig de la
més franca companyonia. Es féu
llurament al senyor J. B. Rodés,
d'un artístic pergamí.

El president de l'entitat, senyor
Eduard Carranza, féu ofrena de l'ho-
menatge. A continuació parlaren i
s'adheriren també a l'acte, els senyors
de Cabo, Alliniana, Ortubia, Vila-
monyo i Dasa.

Finalment, Joan B. Rodés, visible-
ment emocionat, pronuncià un
parlament, agraint l'homenatge de
què era objecte.

El senyor J. B. Rodés, a través
del seu discurs, glossà l'alta figura
de Pl i Margall, i recordà alguns pas-
sats de la seva vida.

Digué a tots els presents que en
aquells moments elevessin el pensa-
ment de recordança als companys
de terres llunyanes que expien
l'haver defensat l'ideal federal, que
és el de perfecció humana i ger-
manor.

Tots els oradors foren molt aplau-
dits.

En acabar l'acte, hom acordà portar
els ramells de flors atorgats a la
senyora de l'homenatge i altres a
la tomba de Francesc Macià.

Fusió de partits obrers. — Sabem
que han arribat a un acord de fusió
les delegacions del Bloc Obrer i Cam-
perol i Esquerra Comunista.

El nostre propòsit, re-
petidament anunciat, de
publicar diàriament co-
mentaris i reportatges de
la vista històrica que té
lloc a Madrid, ha hagut
de quedar, fins ara, en
propòsit. Esperem que
els nostres lectors no
ens faran cap càrrec
perquè la culpa no és
nostra.

TANCA		Ant.	Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui	Ant.		Avui
Deutes de l'Estat				Ajuntaments				Valors amb garantia de l'Estat				Algas i Canals				Obligacions Industrials				PREUS				PREUS			
Interior 4 %	A	76	—	Badalona 6 %	89	—	Caixa d'Emis. 6 %	98	25	Medina a Salamanca	44	—	Apliquacions Elec. 6 %	96	75	Tabacs Filipines	87	—	Monopol Petrolis	140	—	146	—	Salina Catalana ptes.	90	—	
» 5 %	B	76	—	Barcelona, semestre	67	25	Hidrogràfic Ebre 6 %	94	50	Metropolita Trans. 6 %	27	50	» 6 % preferents	96	75	Hispano Suïssa	85	—	» 7 % pref.	112	—	112	—	Telefónica 7 %	112	—	
» 6 %	C	76	—	» 1906 A	67	25	Deutes i Obligacions			Orensé G. B. prior.	52	50	Asland 6 %	96	75	Hotel Ritz 6 %	85	—	» 1906 B	70	—	70	—	Unió Sainers ordinàries	117	—	
» 7 %	D	76	—	» 1906 B	67	25	Cédulas Argentines	1	55	F. C. Sarria 6 %	94	—	Asland 6 %	102	50	Indústries Agrícoles	204	—	» 1906 C	70	—	70	—	» ordinàries	117	—	
» 8 %	E	76	—	» 1906 C	67	25	Emprést. Argent 6 %	100	—	Tànger a Fez 6 %	107	50	Asland 6 %	102	50	Maquinària Terrestre	37	—	» 1906 D	70	—	70	—	» Salina Espanya	76	—	
» 9 %	F	76	—	» 1906 D	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 E								
» 10 %	G	76	—	» 1906 E	67	25	» 6 % B	100	—				Algas i Canals						» 1906 F								
» 11 %	H	76	—	» 1906 F	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 G								
» 12 %	I	76	—	» 1906 G	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 H								
» 13 %	J	76	—	» 1906 H	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 I								
» 14 %	K	76	—	» 1906 I	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 J								
» 15 %	L	76	—	» 1906 J	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 K								
» 16 %	M	76	—	» 1906 K	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 L								
» 17 %	N	76	—	» 1906 L	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 M								
» 18 %	O	76	—	» 1906 M	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 N								
» 19 %	P	76	—	» 1906 N	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 O								
» 20 %	Q	76	—	» 1906 O	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 P								
» 21 %	R	76	—	» 1906 P	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Q								
» 22 %	S	76	—	» 1906 Q	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 R								
» 23 %	T	76	—	» 1906 R	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 S								
» 24 %	U	76	—	» 1906 S	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 T								
» 25 %	V	76	—	» 1906 T	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 U								
» 26 %	W	76	—	» 1906 U	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 V								
» 27 %	X	76	—	» 1906 V	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 W								
» 28 %	Y	76	—	» 1906 W	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 X								
» 29 %	Z	76	—	» 1906 X	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Y								
» 30 %	A	76	—	» 1906 Y	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Z								
» 31 %	B	76	—	» 1906 Z	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 A								
» 32 %	C	76	—	» 1906 A	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 B								
» 33 %	D	76	—	» 1906 B	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 C								
» 34 %	E	76	—	» 1906 C	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 D								
» 35 %	F	76	—	» 1906 D	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 E								
» 36 %	G	76	—	» 1906 E	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 F								
» 37 %	H	76	—	» 1906 F	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 G								
» 38 %	I	76	—	» 1906 G	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 H								
» 39 %	J	76	—	» 1906 H	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 I								
» 40 %	K	76	—	» 1906 I	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 J								
» 41 %	L	76	—	» 1906 J	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 K								
» 42 %	M	76	—	» 1906 K	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 L								
» 43 %	N	76	—	» 1906 L	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 M								
» 44 %	O	76	—	» 1906 M	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 N								
» 45 %	P	76	—	» 1906 N	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 O								
» 46 %	Q	76	—	» 1906 O	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 P								
» 47 %	R	76	—	» 1906 P	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Q								
» 48 %	S	76	—	» 1906 Q	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 R								
» 49 %	T	76	—	» 1906 R	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 S								
» 50 %	U	76	—	» 1906 S	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 T								
» 51 %	V	76	—	» 1906 T	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 U								
» 52 %	W	76	—	» 1906 U	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 V								
» 53 %	X	76	—	» 1906 V	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 W								
» 54 %	Y	76	—	» 1906 W	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 X								
» 55 %	Z	76	—	» 1906 X	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Y								
» 56 %	A	76	—	» 1906 Y	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Z								
» 57 %	B	76	—	» 1906 Z	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 A								
» 58 %	C	76	—	» 1906 A	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 B								
» 59 %	D	76	—	» 1906 B	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 C								
» 60 %	E	76	—	» 1906 C	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 D								
» 61 %	F	76	—	» 1906 D	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 E								
» 62 %	G	76	—	» 1906 E	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 F								
» 63 %	H	76	—	» 1906 F	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 G								
» 64 %	I	76	—	» 1906 G	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 H								
» 65 %	J	76	—	» 1906 H	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 I								
» 66 %	K	76	—	» 1906 I	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 J								
» 67 %	L	76	—	» 1906 J	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 K								
» 68 %	M	76	—	» 1906 K	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 L								
» 69 %	N	76	—	» 1906 L	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 M								
» 70 %	O	76	—	» 1906 M	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 N								
» 71 %	P	76	—	» 1906 N	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 O								
» 72 %	Q	76	—	» 1906 O	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 P								
» 73 %	R	76	—	» 1906 P	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 Q								
» 74 %	S	76	—	» 1906 Q	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 R								
» 75 %	T	76	—	» 1906 R	67	25	» 6 % C	100	—				Algas i Canals						» 1906 S								
» 76 %	U	76	—	» 1906 S	67																						

DIMARTS, 28 DE JUNY DEL 1935

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RÒNDA UNIVERSITAT 25
Telèfon 22122Impremta
TALLERS NUM. 18
Telèfon 14446PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un mes 2'50 otes
Fora un trimestre 7'50
Amèrica Llatina i Portugal
un trimestre 9'—
Altres països un trimestre 18 —

CLASIFICACION BOTANICA

La «errouxia infensilis», planta completament desconocida hasta ahora, y la «errouxia codensis», plantel demasiado conocido hace mucho tiempo.

(De «La Voz»)



ENSEÑANDO LA OREJA

«...Otro día concedieron el voto femenino, poniendo a las mujeres a disposición de los curules. (En todos los sectores de la Cámara se produce un movimiento de indignación.)»

(Guerra del Río)

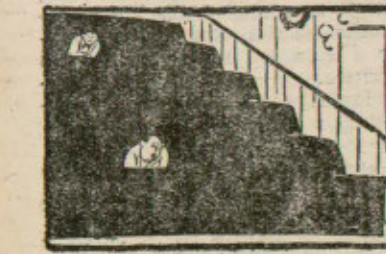
—Si me escuro un poquitín levanto el velo de las novicias de mar...»

(De «La Nación»)



—Amor, si pasamos de aquel número no nos divorciaremos nunca!

(De «El Sol»)



SESION PARLAMENTARIA

—Pero es más espantosa todavía la soledad de dos en compañía.

(De «Heraldo»)



REPUBLICA DE TRABAJADORES

Oye, Poli; eso de los «parados», que ahora se habla tanto, no será por nosotros, ¿verdad?

(De «El Siglo Futuro»)



RITMO ACCELERADO

La atropellaplatas

(De «La Libertad»)



CAMISERIES DEULOFEU

REDUDES LES DARRERES NOVELTATS PER A LES TEMPORADES DE PRIMAVERA I ESTIU

Camises darrer model, confeccionades immillorablement, estil americà, obertes — Corbates, mitjons, cinturons, pijamas i barnussos de gran moda. Excelent assortiment de gèneres per a CAMISES A MIDA

Call. 30, Plaça República, 3 Telèf. 19.873 BARCELONA Rbla. Flors, 4 Telèf. 19.657

LA PREMSA

El que pot passar

«El Sol», tractant de la projectada reforma constitucional, escriu un editorial amb el qual cal estar d'acord: «No se trata de una cuestión baid. Envehe, por el contrario, una gravedad que no encuentra comparación en nuestra historia política más acá de acontecimientos como el que dió nacimiento al régimen. Comprendiendo así, percatados de que significaría una imprudencia tremenda lanzar al país en sus circunstancias actuales a una decisión de ese tipo, enfrentarlo de nuevo con el problema de su propio destino como unidad política, nos pronunciamos abiertamente contra el intento de reforma en sí. Resultaría tan desatinado, que nos resistimos a creer que exista verdadero ánimo de llevarlo adelante. Porque no vale decir que se pretende tan sólo un retoque de texto, dentro ya de sus líneas y siguiendo sus propios métodos. Siempre, aun en las circunstancias más favorables, en un período tranquilo de un país que tenga resueltos sus problemas básicos, hay en ella un proceso político de intensidad suma, con las correspondientes luchas y perturbaciones. ¿Qué no habría de ocurrir en España cuya situación actual es de amarga disensión civil, de encono feroz, de pasiones desbordadas? El planteamiento de la cuestión constitucional, la convocatoria de unas Cortes constituyentes, sería en condiciones tales la señal de la contienda última, la ocasión de una lucha final, en que cada bando se propendría exterminar al contrario, saciar en él su furens. Nadie que vea más allá de los esquemas jurídicos funcionando a medida de su deseo puede esperar que el sector victorioso—sea cual fuere—iba a alterarse, tras la campaña constituyente, a normas de templanza y moderación.

Y cuando el país necesita una política conciliadora, prudentísima, que lo conduzca a situaciones de sosiego y normalidad, ¿ha de provocarse porque si un resultado un violento como el que sin duda ninguna produciría la reforma constitucional?

No es posible que nadie, a menos de tener el ánimo conturbado, quiera hacerlo. Por lo pronto, no creemos, a pesar de todo, que esa sea el propósito efectivo del Gobierno. Y precisamente la amplitud con que ha aprobado su proyecto nos confirma en esta opinión. Se ha querido tal vez acentuar la gravedad de la reforma para que los obstáculos que han de oponerse sean insuperables, y al mismo tiempo pueda servir de plataforma a algunos sectores de la derecha, temerosos acaso de la irración y de encarnizamiento de su clientela más exaltada.

En efecto, según se ha hecho público, no sólo se propone poner y quitar instituciones al régimen, sino que también se tocan los principios dogmáticos, y por si todo eso fuera poco, hasta se quiere cambiar el procedimiento de reforma del texto. Con ello serían cuarenta y tantos los artículos de la Constitución asignados a las futuras e incógnitas Constituyentes para su reforma. Aun sin que ellas se creyesen en el caso de ampliar a otros su intervención, tendrían campo más que sobrado para transformar el régimen en su esencia y fisonomía.

No hemos de entrar en el detalle de la reforma propuesta—dicho queda—, porque no queremos desvirtuar en lo más mínimo la recusación de conjunto que de ella hacemos. Pero si queremos concluir este comentario con unas reflexiones sobre su alcance, destinadas a corroborar la apreciación de que la operación política a realizar lo sería de fondo y tendría un significado no jurídico, sino de decisión fundamental. Estas reflexiones se pueden concretar en la siguiente forma: una reforma constitucional en que se crean y suprimen instituciones, en que se cambia la relación recíproca de poder de los órganos del Estado y en que se tocan los principios básicos de éste, no puede valer como simple y jurídica modificación del texto. Pero si todavía se quisiera agilitar acogiéndose al «procedimiento que el propio texto y como máxima garantía formal establece en su artículo 125, pidiéndonos que también este último quiere hacerse objeto de reforma.

Se trata, pues, de cambiar de raíz la Constitución de la República. Y la facilidad sorprendente con que el Consejo de ministros, integrado por representantes de partidos de ideología y de intereses políticos tan enredados y contradictorios, ha llegado a acuerdo, nos hace suponer que ya en el ánimo de quienes la formulan esta iniciativa está destinada a dar satisfacciones verbales, pero no a actuar en la realidad práctica.

Por nuestra parte, así lo deseamos en bien de España.

telefons de
LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

Els redemptors

La Libertad dedica el siguiente artículo a los redemptores cedistes que tan trabalen en bé de la patria: «Queríamos que entre Salomón y Salomón no hubiese ninguna diferencia. Por desgracia, como equiparar a uno con otro cuando se lee cosa tan endiablidamente confusa, difusa y profusa como la última nota de Trabajo? Ya sabemos que tal nota es sólo hija adoptiva del señor Salomón, como la bufa—costosamente bufa—, ley contra el paro. Mas si el señor Salomón no entiende poco ni mucho de cosas de Trabajo, ¿para qué se mete a presentar leyes disparatadas y da curso a notas que resisten los máximos esfuerzos de la Interpretación de Lenguas del ministerio de Estado?

Es disculpable que el ministro de la Ceda, viendo la rechifla que ha desencadenado la obra que dió por suya, busque defenderla. Y como el procedimiento cedista es armar enrevesados embrollos, también resulta comprensible que la supuesta demostración de la no menos supuesta utilidad del engendro rememore aquella otra típica explicación: «Lucha de negros en un túnel. ¿Cómo defender la chusca ley contra el paro en una prosa inteligible? Ya se vió en las Cortes que el propio ministro no entendía la obra que dió por suya.

Pero, en fin, ni con nota ni sin nota puede negarse que la ley salomónica—no salomónica—, da este resultado: Deja que 900.000 obreros continúen sin trabajar y muriéndose de hambre. Y asegura que, durante seis meses, poco más de 35.000 trabajadores alcanzan—si la Ceda lo consiente, cosa muy dudada—, jornales de cinco pesetas.

Y para esto hace gastar la groseña ley cedista nada menos que 200 millones de pesetas!

Mas seamos justos. No es para eso precisamente. La Ceda no se preocupa de fruslerías como la del paro, que sus adeptos agrandan cuanto pueden. Para cosas de mayor enjundia política fue aquel su decir «Hay que sacarnos el dinero de donde lo haya» y lanzarse de seguida contra el Erario, como se lanzó un ministro errático para dar 209 millones a los acaparadores, y como se lanza un ministro radical para conceder 50 millones a los ferrocarriles...

«No vemos a los reventadores crear, a costa del paro, una burocracia enorme, formidableísima? (No los miramos construir una voluminosa Junta nacional contra el Paro, y ponerle tentáculos incontables, que le dan apariencias de disforme pulpo?

Mas ahí entra el ingenio del cedismo. Ya que a fuerza de destinos—«enchufes» en otro tiempo—, procura suprimir el paro entre los de «Todo el Poder para el jefe» y «Otra Constitución», los creadores de la nueva y tentacular burocracia cedista se atreven a sugerir que ésta sale gratis. Que resultan gratis los edificios donde se acomode. Que no se da un céntimo para gastos de material. Y si no afirma la Ceda que su burocracia constituirá una fuente de ingresos para el Estado, es porque, a lo mejor, no se le ha ocurrido aseverarlo.

«Ni un céntimo de la consignación contra el paro—dice la chistosísima nota—, será dedicada ni a gastos de material ni de oficinas, ni al pago de los haberes del personal. Ello no evita, evidentemente que todo ese dineral salga de otra parte del Presupuesto, y que los «enchufados» por la Ceda bendigan a quienes, al menos, les dan el trabajo de cobrar buenos sueldos, buenas dietas, buenas gratificaciones. Pero el señor Salomón—que, por de pronto, duplica las gratificaciones en el Presupuesto de su departamento para colaborar a la obra de la futura ley de Restricciones—, tranquiliza al contribuyente. Las millonadas que cueste al país el «enchufar» a un montón de cedistas es cosa distinta de lo que le cueste la descabellada ley contra el paro.

Donde, por cierto, como logro estupendísimo, la Ceda concede a su burocracia el derecho a repartir, según su antojo, CIENTO OCHO MILLONES DE PESETAS! En primas, subvenciones, etc. ¿No vale tanto esta facultad de poder favorecer el patriotismo derechista, como la otra de incluir en el Presupuesto a una legión de herreros?

Por una parte, posibilidad de concluir con el paro en las filas del cedismo, convirtiendo a los parados en apacibles huéspedes del Presupuesto. Por otra parte, posibilidad de repartir 108 millones entre las ep, ep, epi!

Volen fer eleccions

Així ho diu el corresponent de «La Veu de Catalunya» a Madrid: «El problema central, en aquest moment, és el de la Llei electoral. En aquest moment hom té a Madrid la sensació que, en el moment que es tanquen les Cortes per les vacances estivals, cosa que es produirà molt endavant del mes de juliol, el país entrará en període electoral. Hi ha la impressió que les eleccions generals es faran abans del primer d'octubre. Tant si les eleccions es fan amb la llei actualment vigent, com si es fan amb la llei que defensen els senyors Cambó i Portela, el Govern espera fer-les en un moment psicològicament favorable al triomf de la zona temperada de l'opinió. Aquest avenç de la data de les eleccions és degut, principalment, a la sensació que hi ha aquí que, com més temps duri la situació en què es troba el país, més fàcil és a les extremes esquerres d'arribar a un gruix notori i, potser, decisiu en les properes Cortes. Es per això que tot el joc polític, en aquest moment, és favorable a la precipitació de la data de la consulta electoral».

Els jornals de la fam

Heus ací una nota de Heraldo de Madrid:

«De todas partes recibimos cartas de republicanos y obreros denunciando la trágica situación en que se encuentran muchos trabajadores. Hambre, paro, miseria. Los pocos que salen al campo pues la crisis se advierte con mayor intensidad en las ocupaciones agrícolas—, trabajan de sol a sol y con irrisorias compensaciones. No se cumplen las uas que prescribe la legislación social. Se selecciona el personal con un criterio sectario. Se pagan sueldos de hambre. Sueldos inferiores a los de antes de la guerra europea.

De todas las quejas que vamos recibiendo, dirigidas en su mayoría al ministro de Trabajo, queremos hacernos eco en nuestras columnas. Porque no basta con aprobar un proyecto más o menos raquítico para combatir el paro. Es necesario que se atiendan con urgencias las demandas de los pueblos y, sobre todo, que se ponga a raya a quienes vulneran las jornadas estatuidas por la ley, aprovechándose de la escasez de trabajo.

El señor Salomón ha dicho que está dispuesto a sancionar a los patronos que no cumplan sus deberes. Es más. Ayer mismo aseguró, a la salida del Consejo, que estimulará a todos para que se ponga en vigor la jornada de cuarenta horas en todas las profesionales, o en las más importantes.

Somos escépticos. Mal puede ponerse en vigor en España este acuerdo de la Conferencia Internacional del Trabajo si en los campos andaluces, si en Levante, si en todo el país los obreros trabajan de sol a sol por unas cuantas migajas de pan.

Procrese, por de pronto, que se mantengan las bases en vigencia. Que se acaben los abusos de ciertos explotadores.

«Este trágico panorama que se ofrecía las derechas en sus campañas electorales de noviembre?»

Com passa el temps!

D'una manera llàstima, segons es desprèn d'aquesta nota de «La Voz», en la qual diu l'articulista que en lloc de concentracions—ja sabem que les dretes, dels seus nítins en diuen concentracions—, cal una ferma i patriòtica actuació parlamentària.

«Al hacer el resumen de la semana anterior decíamos que esperábamos, para juzgar la eficacia que pueda quedarle al actual Parlamento, a lo que en ella ocurriera. Y de nuevo hemos de diferir el pagaré. La desampliación ha continuado, completa, casi absoluta. Trece diputados al comenzar alguna de las sesiones. Sin embargo, se ha producido en ella un hecho que no obliga a esta dilatación del crédito de tiempo: el jefe del Gobierno y el vicepresidente del Consejo—los dos jefes de los grupos mayoritarios más numerosos—se han decidido a hacer un contundente llamamiento a la disciplina de sus diputados. Veremos, pues, si es atendida.

Entre tanto, y por estar decididas las oposiciones a no obstaculizar la labor presupuestaria, el Gobierno ha conseguido sacar adelante tantos dictámenes como la Comisión ha llevado a la Mesa: cuatro. No son demasiados; pero algo es algo. El ministro de Hacienda se mostraba ayer satisfecho. Espera que a este plazo en la próxima semana puedan salir seis o siete, y ya no quedan más que cuatro o cinco para la última de este mes. Habrá, pues, ley económica para 1 de julio. En cuanto ha habido una persona entrada de la que llevaba en la cartera, la máquina ha andado.

De otro género, eceasa labor útil se ha hecho. Y para no usar el término absoluto no incluímos en el concepto el proyecto—ya ley—de Paro, que en punto de dar al traste con la cordialidad ministerial. No queremos aparecer escépticos, y aguardamos a ver si, como el señor Salomón asegura, era ley tiene el arte de movilizar millones y millones, tanto del Estado como de particulares.

Así, pues, en la semana venidera veremos si la descomposición que aparece a la vista es más aparente que real y si los líderes gubernamentales tienen todavía fuerza para congregar a sus parlamentarios adictos. La presencia de éstos es realmente necesaria... para el Gobierno, claro está. Hay una serie de leyes en situación de interinidad, pendientes de votación definitiva, que requieren la concentración de diputados. Son, pues, estas muchas necesarias que otros conatos de concentraciones. De que se consiga o no depende, según nuestra impresión, el que las Cortes intenten continuar laborando durante el verano, o que se imponga el cierre preventivo tan pronto como se haya aprobado el presupuesto.

La reanudación de los permisos para la celebración de actos públicos no parece que le corra mucha prisa al Gobierno. Seguramente no volverá a salir el tema a debate hasta fin de la semana próxima o comienzo de la siguiente, ya que hasta el 3 no tienen organizados los partidos gubernamentales ningún acto. El propósito en dicho día de celebrar simultáneamente actos en Valencia y Medina del Campo de Acción Popular hará que antes de esa fecha se haya revocado la medida restrictiva».

Una hora molt fosca

Ho és la d'ara—llegiu aquest editorial de «La Publicitat»—per a la República. Forçament, però, han de venir hores més clares:

«La premsa governamental sembla que està molt satisfeta de l'acord que existeix entre la majoria respecte a la proposició; hem de repetir, però, que l'esmentada proposició no abasta sinó la necessitat de la reforma, és a dir, la Cambra actual votará només a favor o en contra de la necessitat que explica la proposició. El quòrum per a aquesta votació fins al 9 de desembre serà el dels dos terços dels diputats en exercici del càrrec; passada aquesta data, serà de la meitat més dels diputats en iguals condicions. Però, tant si la votació s'efectua en una època o en l'altra, aprovada la proposició amb el quòrum reglamentari, el Parlament queda dissolt automàticament, i dintre el termini de dos mesos han d'ésser convocades eleccions, i el Parlament que en resulti ha d'ésser reunit dintre el termini màxim de trenta dies. Reunit el Parlament en funcions de Cortes constituents, procedirà a la redacció i aprovació dels articles determinats en la proposició de necessitat de reforma votada pel Parlament dissolt. Acabada aquesta missió, els mateixos Cortes actuaran amb caràcter d'ordinaris.

Aquest procediment, ara com ara és ineludible; gona la magnitud, la transcendència del projecte, ens sembla difícil que pogués trobar el quòrum dels dos terços que són necessaris dintre els quatre primers anys de vida constitucional, que finiran pel desembre; en conseqüència, sembla que per portar la reforma endavant caldrà esperar la darrera quinzena de l'any per a obtenir una majoria absoluta, més de dos-cents vots, favorable a la necessitat de la reforma. Admetent que el procediment vagi tan llis com pugui desitjar els interessats, pel gèner o pel febre hi haurien eleccions; la consulta popular, naturalment, seria a base de la reforma, però només de la reforma dels articles assenyalats categòricament en la proposició de necessitat, tal com quedés després d'ésser discutida.

No calen més aclariments per a donar idea de la transcendència de l'aventura, que, si reeixís, canviaria l'estructura del règim. Malgrat els corrents d'intel·ligència entre els grups governamentals, ¿es pot donar per segur que el Govern actual tindrà prou vida per a arribar a la votació de la necessitat? Falten sis mesos, pel cap baix, i les facilitats que avui són donades per treure el del davant la nosa dels pressupostos, i la forma en que ha quedat aprovada la llei sobre l'atur forçós, són circumstàncies que es presten a moltes suposicions. Cal recordar també que en aquest joc constitucional intervé com a element decisiu la més alta magistratura de la República, i que en la pràctica caldrà lligar molts caps i rimar molts interessos per a desembocar a un camí transitable, i sobretot deixar un marge prou ample perquè cap sector de l'opinió pública no es vegi reduït a un silenci imposat per coacció governativa».

Treballar pel feixisme

Heus ací com el corresponent de «La Publicitat» a Madrid diu que hom treballa pel feixisme:

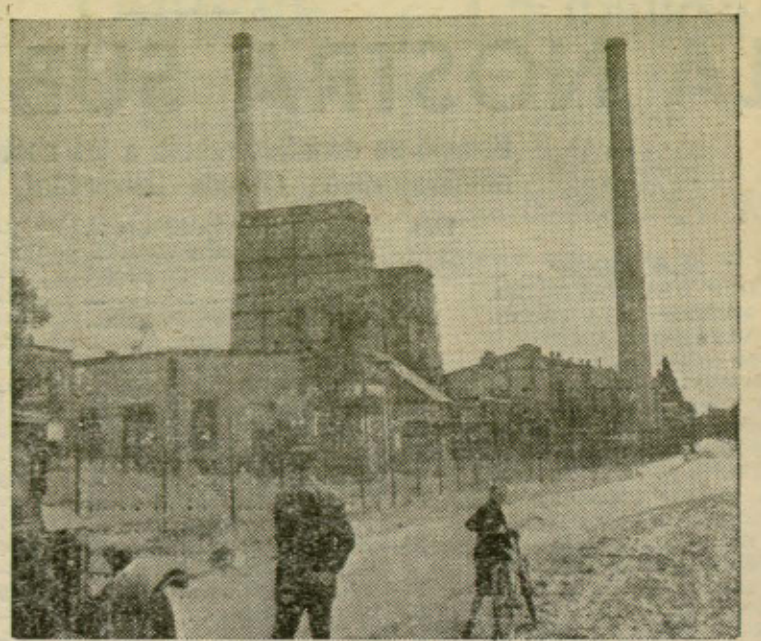
«Un projecte com el de l'atur obrer, que en qualsevol país ocuparia l'atenció del món polític, ha passat com un dictamen més, convenit tothom que no tindrà cap eficàcia. Els grups ministerials, amb l'aprovació d'aquesta llei, s'han tret un pes de sobre. Ara el que menys els preocupa és que els obrers sense feina trobin treball o no. Els mateixos períodes ministerials dedicats a l'assumpció l'espai imprescindible per a assenyalat que el Govern va complir el seu programa, va viure, però sense revelar cap fe en els resultats de la llei.

Aquesta situació és francament demoralitzadora, i contribueix duna manera considerable al descrèdit del règim parlamentari; però potser aquesta sigui la finalitat que cerquen els partits que només accepten aquest règim per a servir llurs interessos polítics, però que per llur doctrina i llur tàctica, desitjarien la seva desaparició. Per del Parlament una institució artificial, buida i absent de les realitats nacionals, és també treballar pel feixisme».

El dia 1 de juliol començarà al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana un curs elemental de català d'una durada de vuit hores. Comprendre una exposició completa de l'ortografia i l'estudi de certs aspectes de morfologia i sintaxi que és imprescindible d'estudiar fins i tot en un curs d'aquest caràcter. Es per això que és indicadíssim per a tots aquells que vulguin començar a conèixer la nostra llengua i també per als que desitgin ampliar, repassar o fer pràctiques de matèries ja conegudes.

Per a inscripcions i detalls, a les oficines de la Protectora, Arcs, 1, principal.

ESCLATA UNA FABRICA DE GAS PER A LA GUERRA



Dijous passat, per causes que encara es desconeixen, a Reinsdorf féu explosió la fàbrica de gas per a la guerra, municions i explosius «Feststoff-fabrik» — Una vista de la fàbrica de gas i explosius (Express - Foto.)

La Cultura

La mitja hora de l'estudiant

Delfi Escolà parlà del «Primer Congrés Universitari, assaig d'Universitat de Muntanya», organitzat per la F. N. E. C., l'Institut d'Acció Social Universitaria i Escolar i la Societat Universitaria de Ràdio Barcelona.

Jaume Serra Hunter parlà dels dels estudis de Filosofia a la Universitat de Barcelona, referències històriques habilitment il·lustrades amb la situació actual i consideracions encertadíssimes per a la realitat futura. Joan Rocamora, estudiant de la Facultat de Medicina, parlà del «Primer curs de Frenologia Catalana». «Informació Estadística sobre la Construcció a Catalunya», a càrrec de Josep A. Vandellós.

I «Informació Universitaria», a càrrec de Rosend Oliveró.

CONFERENCIES

A l'Acadèmia de Medicina. — Avui dimarts, a les set de la tarda, a la sala de conferències de l'Acadèmia de Medicina (Carme, 45), tindrà lloc la setena illó del curs de Crenologia catalana, a càrrec dels doctors Miquel Torrelló i Coma i Josep Martí i Morera, metges hidròlegs a Valldigna de Riucor. El primer versarà sobre «Indicacions de les aigües sulfatades» i el segon de «La cura a Valldigna». Demà dimecres, dia 19, a la mateixa hora i al mateix local, el doctor Joan Cuatrecasas, professor de la Facultat de Medicina, donarà la illó final del curs sobre «Etsim del curs». Possibilitats d'ampliació de les indicacions crenoterapèutiques a satisfer a Catalunya.

Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya. — Aquesta Corporació celebrará sessió científica extraordinària avui dimarts, a les 10 de la nit, en la qual seran presentades les comunicacions següents: Dr. Adolf Azoy i Castañé: «Aspectes faringoscòpics de l'amigdalitis».

Drs. J. Cuatrecasas i M. Fort: «Resultats actuals sobre el valor diagnòstic de la prova de Schmidt». Dr. Jordi Guasch i Sagrera: «Metes alteracions hemàtiques en les infeccions amigdalares». Dr. Joan Gibert i Queraltó: «Signes d'activitat i possibilitats de guariment de les lesions cardio-inflamatòries reumàtiques».

NOTICIARI

El dia 1 de juliol començarà al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana un curs elemental de català d'una durada de vuit hores. Comprendre una exposició completa de l'ortografia i l'estudi de certs aspectes de morfologia i sintaxi que és imprescindible d'estudiar fins i tot en un curs d'aquest caràcter. Es per això que és indicadíssim per a tots aquells que vulguin començar a conèixer la nostra llengua i també per als que desitgin ampliar, repassar o fer pràctiques de matèries ja conegudes.

Per a inscripcions i detalls, a les oficines de la Protectora, Arcs, 1, principal.

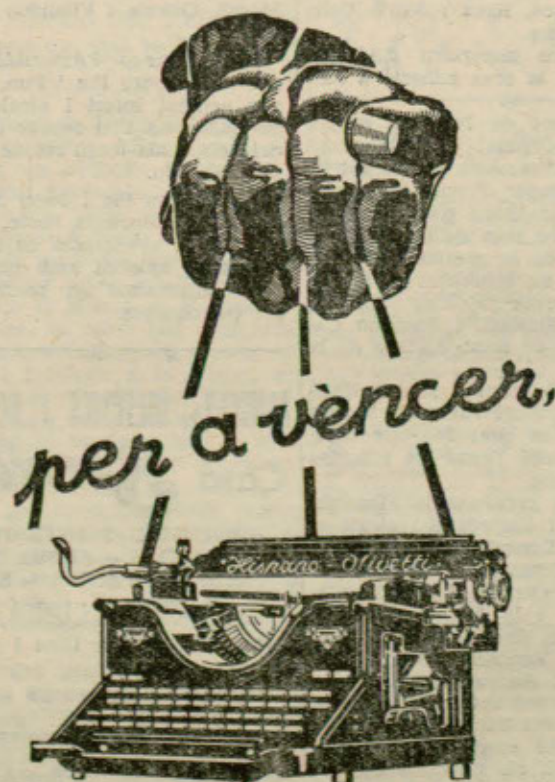
LA CAUSA DE VILAFRANCA

Els defensors en la causa pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Vilafra, que són catorze, han estat a veure ahir, al matí el jutge instructor de la causa, senyor Angel Martínez Peñalver, per tal de demanar l'ampliació del termini d'estudi de la causa per part de les defenses, tenint en compte el nombre de lletrats que hi han d'intervenir.

El senyor Martínez Peñalver els digué que no podia concedir més dels deu dies que com a màxim assenyalava el Codi de Justícia Militar.

El nombre de processats en aquesta causa és de seixanta-nou i el fiscal demana per a seixanta-set d'ells reclusió temporal i accessòries, i per a Manuel Vilà i Joan Comins demana presó major. També demana com a responsabilitat civil subsidiària a tots els processats dos milions sis-cents seixanta mil vint-cents trenta pesetes.

A més de les que ja anunciem més amunt, hi ha assenyalades també per al dia 22 la vista de les causes pels fets de Molà i Bellpuig.



HISPANO OLIVETTI

VIA LAIETANA, 37 - BARCELONA - Cent. Tel. 14734

PER ALS AMICS EMPRESONATS

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.	Una família republicana ...	UN TALLER D'ESQUER-
55.924'90	Engracia Soteras ...	RANS:
	Una administradora de Gassol ...	D. F. ...
	Una administradora de Soteras ...	J. Casas ...
	Una administradora d'Azafra ...	J. Mayoral ...
	Una que vol votar ...	A. Carbonell ...
	Una republicana de tota la vida ...	E. C. ...
	A la memòria de Macià ...	Madrona Casas ...
	Germans Pepito i Pepita ...	Una companya, de Cornella ...
	Almenara ...	Una altra ...
	Josep Ferrer ...	Família Ramonell ...
	Joanet Ferrer ...	Agustí Abós ...
	Jaume Soteras ...	Antoni Tondo ...
	Jaume Esbert ...	Isabel Fossas ...
	Joan Solé ...	Amalia Escoda ...
	Teresa Soteras ...	Assumpció Barrios ...
	Prudenci Soteras ...	Antoni Ventura ...
	Jaume Soteras ...	Antoni Escoda ...
	Josep Samó ...	Mari Ribas i família ...
	Miquel Ribas ...	Sis germans a la memòria ...
	Joan Perellada ...	de la seva mare ...
	Agustí Llopert ...	Ll. P. ...
	Joan Llopert ...	Un grup d'obres catalanes ...
	Salvador Soteras ...	P. J. D. ...
	J. Llori ...	En record de J. D. ...
	A. L. ...	En record de J. B. ...
	Una família de Blanes (3.ª vegada) ...	En record de P. M. ...
	Madrinomi Antoni Terés ...	Santiago Sabater Ribó ...
	Maria Vilardell i la seva filla M. T. Terés (2.ª vegada) ...	Deure setmanal d'uns amics ...
	Família Solà ...	
	Y. G. Y. ...	
	Miquel Pons (3.ª vegada) ...	
	Faustí Campos (5.ª veg.) ...	
	Una catalana del Poble Sec ...	
	Ll. P. ...	
	Montserrat Regué Nabau ...	
	Alexandre Regué Hernández ...	
	Maria Regué Ventura ...	
	Montserrat Oliva Regué ...	
	Mercè Regué Nabau ...	
	UN GRUP D'OBRES DEL TALLER DE COMPTA-	
	DORS DE LA CATA-	
	LANA DEL GAS:	
	J. Blancafort ...	
	H. Brosa ...	
	P. Farguell ...	
	J. Serra ...	
	V. Bofo ...	
	J. Netto ...	
	J. Morejón ...	
	Els Neus d'Almaguvers ...	
	S. Turull ...	
	J. Cudali ...	
	M. Massip ...	
	P. Palomés ...	
	A. Català ...	
	B. Segura ...	
	F. Dalmau ...	
	VILANOVA I LA GELTRÚ:	
	J. Idier Montané ...	
	Antoni Barreco ...	
	Antoni Rius ...	
	Eduard Figuerola ...	
	Albert Pelegrí ...	
	Magí Solé ...	
	Joan Juncosa ...	
	Cristòfor Claramunt ...	
	Un amic de Pere Mestres ...	
	Teresa Rimbau ...	
	J. Mestres i Fort ...	
	Rosa Guinovart ...	
	Deu Federals ...	
	Antoni Pijoan ...	
	Dolores Pifarré ...	
	Antoni Sanchis ...	
	Ricard Albet ...	
	Salvador Escofet ...	
	Vicenç Coll ...	
	Ventosa ...	
	Jaume Badenas, de Gualter ...	
	Joan Garriga ...	
	Lluís Turón ...	
	Antoni Gari ...	
	Joan Balaguer (2.ª veg.) ...	
	Andreu Roselló ...	
	Suma i segueix ...	96.445'90

Assemblea general de la Federació de Municipis Catalans

Ahí, a les onze del matí, al saló de sessions de l'Ajuntament, va celebrar-se l'Assemblea general ordinària de la Federació de Municipis Catalans, amb l'assistència de les representacions següents:

Barcelona, Girona, El Vendrell, Tàrragona, Terrassa, Sabadell, L'Hospitalet, Caldes de Malavella, Castell de Vilatorrada, Corbera de Llobregat, Canet de Mar, Navarres, Casà de la Selva, Montgat, Parroquia de Ripoll, Sant Llorenç Savall, El Morell, Vilafraça del Penedès, Montgat, Gelida, Igualada, Malgrat, Vilanova i la Geltrú, Gironella, Sant Hilari, Santa Coloma de Gramanet, Castellbisbal, Sant Andreu de Llobregat, Sant Andreu de la Barca, Vilassar de Mar, Badalona, Granollers, Constantí, Manget de la Selva, El Masnou, Reus i Santa Coloma de Farners.

Un nombre important d'Ajuntaments envia la seva adhesió a l'acte.

El President de l'entitat, senyor Tomás, de Girona, ofereix la presidència de l'Assemblea al delegat de Barcelona senyor Ferrer de Segarra, el qual en breus paraules agrai la distinció en nom de la ciutat.

Al costat de la presidència prengueren lloc els consellers de la Federació, senyors Melchor Escofet, alcalde del Vendrell i Joaquim Canals, alcalde de Sant Andreu de la Barca.

El secretari general, senyor Sala i Llorens, llegí l'acta de la sessió anterior la qual fou aprovada, així com també l'estat de comptes de l'any passat.

També fou aprovada la Memòria del Comitè, i després fou elegit el nou Consell Directiu amb els Ajuntaments següents:

Barcelona, Girona, Reus, Tàrragona, Vilanova i la Geltrú, Tàrragona, Santa Coloma de Gramanet, Canet de Mar, El Vendrell, Sant Hilari, Sagalm, Sant Andreu de la Barca, Manget de la Selva, El Morell, Bell-lloc, i Sant Llorenç Savall.

Fouren també elegides les Juntes de secció amb els Ajuntaments següents:

Tàrragona, Lleida, Granollers, L'Hospitalet, Forrells de la Selva, Calra, Almacelles i Pallès.

Foren preses després entre altres els acords següents.

Donar un vot de confiança al nou Consell, per tal que estudiï un projecte de reforma d'Estatuts.

Aprovar l'admissió de socis adherits a base d'entitats i particulars.

Nomenar una comissió organitzadora per tal d'anar a la constitució d'una «Mutua Municipal d'Assegurances».

Facultar al nou Consell elegit perquè gestioni la fusió amb l'«Unió de Municipis Catalans» per considerar que l'existència de dues entitats municipalistes no beneficia en res la causa comuna.

En els debats intervingueren especialment els representants de St. Andreu de Llobregat, Vilassar de Mar, Igualada, Santa Coloma de Farners, Vilafraça del Penedès, El Morell, Girona i Vilanova i la Geltrú.

En acabar-se l'Assemblea entraren els senyors Pic i Pon, governador general interí i alcalde gestor de Barcelona i el senyor Jover Noell, els quals foren rebuts pel Consell Directiu.

Els senyors Pic i Jover feren dos discursos al·lusius a l'acte. L'Assemblea de la Federació de Municipis Catalans aplaudí amb gran i notable entusiasme les paraules dels dos personatges.

ALIMENTES DIETETICS I DE REGIM

Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESITNS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.

CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 73 (davant del Mercat)

Telefons de
LA HUMANITAT
Redacció: 22122
Impremta: 14446

LES ARTS

L'Exposició de Primavera

SALO D'ART MODERN

Abans d'entrar en el comentari del Saló de Montjuïc, volem fer unes consideracions d'ordre general, a manera de suggeriments, pels quals pugui i vulgui fer-hi alguna cosa, amb el respecte que ens mereix llur criteri més il·lustrat, i moguts solament pel desig de fer una modesta aportació d'idees per tal que en definitiva en pugui sortir beneficiat el prestigi del nostre art col·lectiu.

Hem llegit en un comentari sobre l'Exposició d'enguany una al·lusió a l'abstenció d'alguns dels nostres prestigis. A quines causes pot obeir? Parlem clar, ja que la causa de l'art és quelcom sagrat per a nosaltres i creiem que a tots interessa comen-



APELES FENOSA.—Figura

çar de desfer malentesos.

Si bé no hi ha dubte que l'organització dels Salons és un encert, pel que té d'avantatge pels artistes poder-se manifestar segons llur peculiar concepció de l'art dintre un ambient de comprensió i simpatia, no volem en canvi tan encertat llur funcionament intern. La major part dels artistes es troben que han de sotmetre la seva obra al criteri de petits comitès que usdefruten temps ha els llocs dirigents, i que tenen organitzat un torn pacífic en el «partiment de prebendes, i poden solament en complides concessions fer surar llur criteri equitatiu els elements aliens que formen part de les juntes.

Per altra part la fragmentació dels premis, fins a quantitats, que per tractar-se d'una exposició amb categoria de nacional, resulten ridícules, ens dona una explicació més de certes abstinències de valors concrets. Tanmateix, premis i sagrats, accésits i donen un caire floridesc al qual convé treure a la manifestació més important de l'art català. És possible que contribuïssim molt més a obtenir una aportació d'alta categoria per llur esforç i qualitat, una distribució del premi actual de 50.000 pessetes, en uns premis i segons premis de 5.000 i 3.000 pessetes respectivament. Els artistes guanyadors amb un primer premi no podrien tornar a aspirar-hi fins passats uns anys, però amb les seves obres es podrien formar la sala d'honor de l'Exposició.

D'aquesta manera creiem que s'evitaria la presentació de certes obres, que els seus autors no les posarien en primer pla en una exposició particular, i algunes que fins i tot no són mèdies (cosa la qual perjudica indubitablement l'interès del Saló). Això només té una explicació lògica, i és que hem de tenir en compte que la major part dels artistes que concorren a aquest certamen són professionals i per tant no és just demanar-los un esforç, que en la majoria dels casos, la compensació és tan mitjana que en pocs dies els permet cobrir les despeses materials de l'obra d'art.

SALO DE MONTJUIC. — Escultura.

En endinsar-nos cap a les sales del Saló de Montjuïc comencem per l'escultura, on ens plasmenia el conjunt triat d'alguns dels escultors d'aquest Saló, que tan bellament honora l'Exposició d'enguany. Sens dubte és el pinyol de l'Exposició, però un pinyol a tot, sense desfermar. Hi trobem representades les dues tendències que juguen en l'art d'enguany: la cultura integral, depurada, sense caure en l'academicisme fred; i l'escultura sintètica, decorativa, estilitzada, amb un alt concepte de la forma.

La «Noia jove» de Clarà, és una bella obra amb el sentit de l'escultura integral, com ho són les del realista Martí Llauredó, de Casanova, Danyach i Bassas. En canvi, trobem l'exquísida delicadesa de les formes alades d'Apeles Fenosa en «Fenix» i en «Dona asseguda». Esmentem i «Roulers» de J. Graner. Una figura grega amb gràcia de tanagra de Miquel Paredes. Un cap de dona de Joaquim Ros. Merveix especial atenció dintre la tendència decorativa l'obra del mestre Viladomat i l'obra de l'Enric Monjo. Del malagranet Pau Gargallo, transpassat suau en plena maduresa de seu art, hi són exposades tres obres de tendències ben diverses; remarcant un tors, que és una de les seves milions obres d'estil·lització. Ernest Maragall en el relleu amb tres figures, el trobem pesat i de concepció fins grotesca. Eudadi Serra presenta un pallasso, en Casimiro un nu, i completen el conjunt les obres de Collet, Gonzales i Freixa.

—Pintura. Sala A.—Encara que seria difícil d'entusiasmar-nos amb les aportacions d'aquesta primera Sala, anem a un paisatge abocetats de Jansana. Valls i Quer ens recorda amb esfumades coloracions grises en Labarta. Escayola presenta

un paisatge lluminós. Pinet, gràs de color amb entonacions roges. Camps i Viçens influenciat de la pintura castellana, contrasta amb la frescor de color de Marinello. El subjectivisme de Gastó no ens diu res. Un retrat de Gregori Toledo i d'altres completen la Sala.

Sala B. — De les obres de López i Ramon, preferim el bodegó. Anotem un notable avanç en els bodegós de Montserrat Fargas. De Lleó Solà destaquen les fines matissacions en verd, preferim el paisatge «Sota el bosc». Remarcuem els paisatges de Josep Campillo de pinzellada ampla i fuga. I un altre de Fernández de Soto quelcom acastrat. Antoni Costa fa una pintura literària i desagradable. Unes teles estrident d'un neo-cubisme poc convenient de Pedro Flores. Juli Soler unes postes afectades.

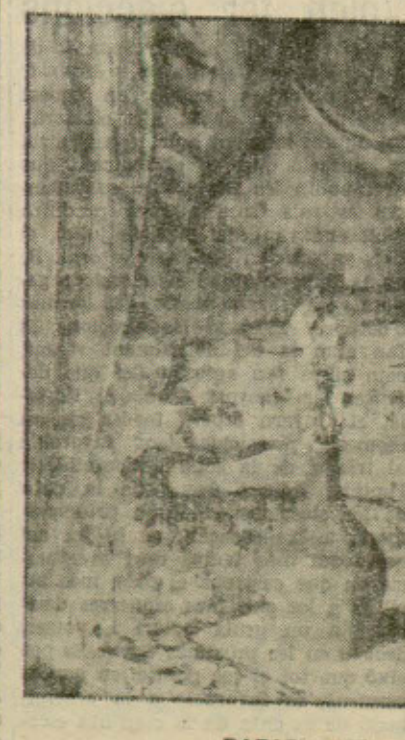
Sala C. — Francesc Gali, en «Fenestra», una de les millors obres del Saló, ens porta a una divisió amb el qual aconseguim fines matissacions colorístiques amb un acusat sentit de la forma i del volum, encara que dintre un cert decorativisme. Carme Cortés, amb una gamma d'entonacions daurades, s'acosta a l'escuela d'Hubert. La pintura terriblement torturada de Miquel Villà arriba a donar la sensació de fatiga i malestar. És una pintura essencialment emotiva, que ja té alguns seguidors, com per exemple, Forta, encara que una mica més maliciosa, però menys expressiva. Marçal, de grans condicions pictòriques, massa preocupat pel colorit modern. Alfons Estelias, de pinzellada lluminosa estil Van Gogh. Josep Perrin repeteix amb menys fortuna els violins de l'any passat. Francesc Domingo exhibeix una memòria de l'«Els tres reis», Gausachs, tot i estant bé, preferim les seves aportacions d'anys anteriors. Jaume Busquets evoluciona vers unes entonacions més concretes.

Sala D. — Possiblement és la més representativa. Dintre la tendència neo-fauve, veiem Rafael Benet molt més sensible i afinat de color, i amb una personalitat més acusada: Boudoir és de les obres més interessants, en aquest aspecte, del Saló. Camps i Ribera ens presenta una inspirada simfonia de blaus en la tela «El balcó», però observem certa fredor de tons. Jaume Mercader ens presenta un paisatge descriptiu dintre un primitivisme marcadament subjectiu. En canvi la pintura objectiva de Joan Comelleran és poc espontània, si bé molt personal. Obolis afirma cada dia que la seva pintura estudiosa: tres retrats de nens constitueixen la seva interessant aportació. Campmany



JOSEP CLARA.—Noia jove

en la seva composició ens recorda vagament, la primera època constructiva de Manet. Manuel Humbert sense l'esforç brillant de l'any passat, aguantant dignament el prestigi del seu art. Pere Creixams amb colors líquids i estridències cromàtiques exhibeix tres composicions perqueixes tres composicions personals. El tior Georges Kars presenta una figura i paisatge, la primera encertada, però en el darrer arriba a un sinetisme massa ingenu. Domènec Carles ens dona una mostra de les seves coloracions fugades. En un pla immediat posarem les obres de Vidal-Gomà, la pintura del notable dibuixant Xavier Nogué, J. Ventosa, i Pascual. Presentem obres escollides de les seves darreres exposicions: J. Prim,



RAFAEL BENET.—«Boudoir».

AJORNAMENT DE LA TELEVISIO

El que diu la «Radio Corporation of America»

En l'informe anual dels seus treballs que darrerament ha publicat «Radio Corporation of America» neix un donament que es trobi molt aviat l'adveniment de la televisió en la seva forma pràctica o comercial.

Això ha d'apalagar els ànims dels comerciants en el ram de la ràdio i d'una part de públic que ha pensat que la indústria de la ràdio anava a passar molt aviat per una completa transformació. Aquest sentiment s'havia intensificat per la notícia que es va llançar que Anglaterra estava a punt d'inaugurar la televisió a aquell país.

S'han vist coses tan sorprenents en la radiotelevisió en els darrers anys, que el públic no se sorprendria ara de cap nova meravella que pugui presentar els tècnics del rang.

«Radio Corporation of America», l'empresa industrial més variada que en el ram de la ràdio hi ha al món, i que posseeix un nombre de patents tan gran, procedeix amb més cautela.

En l'informe de la «Radio Corporation of America» no es diu que siguin insuperables els obstacles físics i científics de la televisió, però s'hi manifesta frament que encara no és un fet pràctic la televisió als Estats Units i que ningú no sap actualment quan arribarà a ésser-ho i que la indústria americana de la ràdio es troba a la mateixa alçada o per damunt de qualsevol altre país, quant a la televisió.

En l'esmentat informe es manifesta que quan es presenti la televisió en la seva forma pràctica, serà una cosa complementària i no substitutiva de la radiotelevisió.

L'informe, signat pel general James G. Harbord, president de la Junta directiva, i David Sarnoff, de la «Radio Corporation Company», va desenvolupar molt d'interès als Estats Units, particularment perquè el senyor Sarnoff és considerat com un expert en els aspectes tècnics i pràctics de la ràdio.

NOMES UN AJORNAMENT

L'informe exposa molt clarament que la «Radio Corporation» creu que a fi de comptes es resoldran tots els problemes relacionats amb la televisió.

Fa remarcar el fet que els resultats dels experiments portats a cap en els laboratoris de «R. C. A.» estan, almenys, a l'alçada dels obtinguts en altres països.

No obstant, la immensitat dels Estats Units fa que allí siguin molt més complicats els problemes de la radiodifusió d'imatges.

La «R. C. A.» fa veure que la comissió anglesa va trobar les dificultats de la transmissió i que pot ben bé limitar l'amplitud amb la qual es pugui abastar efectivament tot el país i que l'extensió que pugui ésser abastada efectivament per les estacions d'ones ultracurtas, donarà rendiment d'uns deu quilòvats, no pas d'un radi aproximadament de 40 quilòmetres, en terreny mitjanament ondulat.

El cost d'aquest experiment en un sol lloc a Londres, segons l'informe de la Comissió anglesa, es calcula en 900.000 dòlars, per a un servei limitat a la meitat de la població d'Anglaterra. Diu l'informe que probablement haurien d'existir-se deu estacions transmissores i que és probable que trigui encara molt perquè el preu d'un bon receptor d'imatges es pugui comparar amb el del promedi d'un receptor sonor.

Parlant d'això, l'informe de la «R. C. A.» diu el següent: «Considerant que Anglaterra ocupa una extensió que no és major que la de l'Estat de Nova York, solemament es pot comprendre molt bé la major dificultat dels problemes del servei de televisió dels Estats Units. Les actuals xarxes conductores no són apropiades per connectar entre estacions de televisió com ho són per a les estacions perifèriques. Per aquest objecte cal instal·lar noves xarxes conductores o bé perfeccionar i establir millor els cables de la ràdio.

Davant d'això—continua l'informe de la «R. C. A.»—, és evident que el següent pas sobre el desenvolupament de l'art als Estats Units ha d'iniciar-se amb l'establiment de la televisió sobre la base de demostracions pràctiques per a tragar els plans futurs d'acord amb els resultats que així s'obtinguin. En vista del constant progrés obtingut als laboratoris de la «R. C. A.» i el gran interès que demostra el públic en aquest nou camp, l'administració ve explotant diligentment les possibilitats d'aquestes demostracions.

L'informe de la investigació de la laboratoris que ha portat a cap la «Radio Corporation» exposa: «Si ha guiat pel principi que l'aplicació comercial d'aquest servei sols es podria aconseguir per mitjà del sistema de la televisió de bona visual que fa que les imatges trameses puguin ésser fàcilment reconegudes per aquells que les miren. Aquest és el sistema recomanat per la Comissió anglesa pel servei experimental d'Anglaterra. La Comissió recomana que no s'adoptri la televisió de poca visual com un servei públic.

La televisió de bona visual, del sistema emprat per la «R. C. A.» no usa peces mòbils, tal com discos exploradors giratoris.

Sales d'Art

Galeria Laietanes

Corts, 613

Eugènia de Louchiski Pintura

Vicenc Romero »

Guillem Bergnes »

«Amics de l'Art Vell»

(maquetes i reproduccions)

SYRA

Diputació, 262 - Telèfon 18710

ART I ORNAMENTACIO

OBJECTES PER A PRESENTS

Graner, Llauredó, Camps - Ribera,

Comelleran i Gausachs

(Exposició del G. A. I.)

Joan Raurell Dibuixos

Fins el 28 de juny

Boech-Roger, i Francesc Labarta.

Sala E. — Amb unes carnes labrades presenta uns bells retrats Vila-Arrufat. Artur Carbonell continua la seva tècnica japonesa. Gaston Cochet agra de color. Canadell segueix el seu camí ascendent, però li manca una mica de desinhibició. L'estudiós Opisso, a la recerca de la natura se'n mostra poc simpàtic i nel nu. Marqués Puig amb un sentit decoratiu acromat.

Sala F. — En primer terme les obres d'Olga Sacharoff, inspirades en l'ingenu «donaire» Rousseau, si bé tamissades per una visió femenina. Paral·lelament, però, amb una modernitat més acusada ens mostra la seva sensibilitat i gràcia innata Grau Sala en «Acrobates» i «Nu».

Anotem el notable avanç de Lluís Morató amb els seus bodegós de refinats matissos i un vi cap d'infant. El terrassenc Armentol persisteix en la seva lluita amb la violència de l'aire que assoleix amb força èxit. Una sentida tela de Montserrat Casanova. Soler i Dipont se'n mostra amb una ingenuïtat forçada. Jaume Guàrdia, com a il·lustrador té certa gràcia. Un bodegó de Serrano. Els altres no responen a un sentit d'esforç reeixit.

Art aplicat. — Ens crida l'atenció una vitrina d'Enric Serra la qual conté una figura, gres, grup ceruís, faiança, gres de ceràmica. Un coire repujat de Miquel Paredes. I «Bar» repujat de Rafael Solarnich.

Noticiari

—La Mancomunitat de Fabricants de Teixits recorda als industrials d'aquest país que aquesta tarda, a les sis, tindran lloc la inauguració oficial del nou estatut social i Laboratori tèxtil (Laietana, 32 i 34, primer), amb assistència dels representants de les Entitats econòmiques i sota la presidència de les autoritats.

A l'estatge de l'Entitat es faciliten invitacions.

Colls SIKO de tela
no deuen planxar-se mai

EL QUE NO ES PERD

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majoria Municipal a disposició de les persones que justifiquin que els pertanyen:

Una cartilla militar a nom de Salvador Morell; una roca; un paquet contenint sabates; Un document relatiu al nomenament de conseller de Justícia a nom de Josep Lluís de Prat; una cartera amb documents a nom de Ludwig Gustav Neuman; una cartilla militar a nom de Jaume Vives; un moneder de pell contenint metàl·lic; un document a nom d'Enric Andreu i Joaquim Añó; una cadena amb set claus; una cèdula a nom de Joaquim Burgués; una cartera amb documents a nom d'Antoni Pons; uns ullers amb estoi; un paquet contenint ferramentes; diverses lletres de canvi; una cartera contenint documents a nom de Carles Sánchez i un clauer amb una clau i una xapa numerada; un decim del número 15784 de la Rifa Nacional; una clau; una cartera amb documents a nom d'Oscar Vall i fotografies; una maleta contenint roba usada; una cartera contenint documents a nom de David Garcia i bitllets del Banc d'Espanya; una cèdula a nom de Manuela Legas.

MAS & ROCA
CAMISERS
BARNUSSOS NOVETAT
Des de 12 pessetes
VESTITS BANY LLANA
Des de 6 pessetes
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

Les joventuts socialistes i la situació actual

UNA CONVERSA AMB EL PRESIDENT DE LES JOVENTUTS, C. HERNÁNDEZ ZANCAJO

El setmanari català L'Hora publica un interessant entrevist amb el President de les Joventuts Socialistes del Partit Socialista Espanyol, senyor C. Hernández Zancajo.

Sense compartir, ni molt menys, les idees i la posició exposades en les paraules de l'intervistat, creiem d'interès, com a antecedent polític, reproduir l'entrevista a continuació.

Les preguntes formulades han estat les següents:

1.ª Com veuen les Joventuts Socialistes la situació política actual?

2.ª Creuen les Joventuts que la reintegració de la minoria socialista al Parlament espanyol pot accelerar la descomposició d'aquest?

3.ª En iniciar una nova gran campanya d'agitació, ¿amb quines consignes es presentaran les Joventuts davant les masses?

4.ª Quin és el pensament de les Joventuts Socialistes en la qüestió de la unificació marxista?

5.ª Creuen que la unificació sindical s'ha de fer dintre una de les existents—U. G. T. o C. N. T.—o en una que neixi de la fusió d'ambdues?

6.ª Quina missió i envergadura s'ha de donar a l'Aliança Obrera?

7.ª Quines relacions ha de mantenir el moviment obrer amb la petita burgesia, tenint en compte que una falsa tàctica podria separar la petita burgesia de la trajectòria del moviment obrer per a fer-la caure en mans d'un moviment tipus feixista?

8.ª Creuen possible les Joventuts imposar la seva posició dintre el Partit Socialista?

Heus ací la resposta de Hernández Zancajo:

«Seranament, com plena confiança en el porvenir. El Govern actual no resoldrà ninguna de las contradicciones planteadas. Ni la crisis económica ni la crisis de trabajo. Su programa no puede ser homogéneo, dado la heterogeneidad de los elementos componentes. Su obra de gobierno ha de ser a base de concesiones mutuas, lo que determinará una transigencia en sus respectivos programas con la consiguiente defraudación de los partidos gubernamentales. Toda esta serie de contradicciones tendrá como consecuencia la correlación de fuerzas, señalada ya por algunos casos. Por otra parte, acentuarse la descomposición del bloque derechista, como se viene demostrando por su propaganda política que es unánimemente rechazada y sus concentraciones, admirables muestras de descredito.

Los gritos de alarma reaccionarios, propagando por una política más fuerte, como muro de contención a la avalancha popular, son bien elocuentes. Si la Ceda no produce acontecimientos inesperados su derrota tendrá repercusiones catastróficas. El acto de Uclés es una buena demostración de ello. De aquí que todos los elementos burgueses propugnen ya por un gobierno izquierdista que salve las esencias del régimen; de un gobierno democrático apoyado por las fuerzas obreras; de una República fuerte que la legada por Thiers, después de la Comuna.

Acción Popular retrocede; los monárquicos la llaman a sus tiendas; los lerrouxistas del centro se ven arrastrados hacia la izquierda burguesa; la pequeña burguesia quiere arrastrar al proletariado para encajarse sobre sus espaldas y la burguesia radical se manifiesta más extremista que nunca. Pero observese que desde los tradicionalistas hasta los federales, todos, absolutamente todos, llaman a la izquierda. ¿Por qué? Porque es la fuerza en pie, con clara conciencia de lo que quiere, y de cómo lo quiere, y este proletariado perseguido y atropellado, muere de hambre por la falta de trabajo y arruinado por los impuestos y contribuciones del Estado, es más marxista que nunca. He aquí el interés de las Juventudes Socialistas al evitar que desvie su trayectoria; al desenmascarar a todos los aventureros de la política y señalar los principios cada vez más palpitantes, que informan el manifiesto comunista de Carlos Marx.

2.ª No; el ciclo parlamentarista también ha sido superado paralelamente a la etapa democrático-burguesa de nuestro país. Las Cortes, con la inmundicia parlamentaria, no son otra cosa que una dictadura parlamentaria de la burguesia, donde se aplica la guillotina a la propaganda revolucionaria y a la crítica del Gobierno. La ausencia de la minoria socialista viene acelerando el desprestigio y la agonia de las presentes Cortes. Los mismos diputados gubernamentales no pueden por menos que reconocerlo.

3.ª Con la de la conquista del poder político. Si bien se ha cerrado un ciclo se ha abierto otro. En el mejor de los casos gobernara. ¿Puede este solucionar la crisis económica? No. Y téngase presente que no nos referimos a la quiebra económica existente entre la burguesia y el proletariado. La legislación social, aun mejorando la de 1931-32, no puede satisfacer las necesidades de la clase obrera, por el reconocimiento de nuestro capitalismo. Y cuando una burguesia es impotente para satisfacer las necesidades sociales de su proletariado dentro del régimen de propiedad privada, esta burguesia ha extendido su certifi-

4.ª Es indiscutible la necesidad de la unidad marxista, tanto como la depuración del reformismo y del centrismo que tratan de desviar su ruta revolucionaria. Pero esta aparente contradicción sobre la unidad no conduce más que a ensamblar en cada sitio la fracción correspondiente. Cuando no se está con el marxismo, se está contra el marxismo. En tal caso las fuerzas burguesas que así opinan se ponen al lado del fascismo. Cuando se vive dentro de un partido socialista y se huye del marxismo o se reniega del marxismo también se ponen enfrente del marxismo. No hay posible colaboración dentro de las mismas filas revolucionarias. Pero los demás partidos o fracciones marxistas deben conjugar su acción. Deben unirse también las fuerzas que abandonan al anarquismo defraudadas de su teoría y de su táctica. Cuantos sientan y comprendan el presente, tienen un lugar en la acción marxista. Esta acción y esta teoría la lleva a efecto nuestro Partido donde deben ingresar todos los trabajadores conformes con el socialismo revolucionario.

Es natural que se pidan ciertas modificaciones antes de su incorporación, pero sería más lógico ingresar dentro de él y ayudarnos a establecer las condiciones inexcusables que nos permitan la victoria.

5.ª Es evidente que entre una organización sindical de médula marxista y otra de principios anarquistas, la elección no es dudosa. ¿Por qué hacer otra Central sindical?

6.ª Las A. O. han tenido una misión, bastante incomprendida por cierto, salvo en la cuenca asturiana. Los fines para que fueron creadas deben subsistir. Así lo propugnamos en nuestro folleto «Octubre». Sin embargo, si en las Alianzas pudiera contenerse a todo el proletariado español, hoy bastante fraccionado, nos servirían, en tanto que llega otra vez su acción fundamental, de crisol para la unidad que propugnamos. Las Alianzas Obreras son el complemento indispensable a la clase trabajadora, a pesar de la unidad de acción en un solo partido y en una sola Central sindical.

7.ª Anteriormente hemos esbozado nuestra desconfianza sobre el movimiento pequeño burgués. Las ilusiones que los centristas y reformistas tienen sobre esta alianza no existen para nosotros. «La pequeña burguesia —dice Lenin— no puede por sí sola tomar el Poder, como lo ha demostrado la experiencia de todas las revoluciones, como lo demuestra igualmente la ciencia económica, que enseña que en ningún país capitalista se puede estar, sea en favor del capital sea en favor del trabajo, pero que es imposible colocarse entre los dos».

Afirmación tan exacta demuestra por nuestra propia realidad que nuestra pequeña burguesia pretende apoyarse en el proletariado sin perjuicio de hacerlo más adelante en el capitalismo, para aplastarnos. Todo cuanto sponga dar vida a esta «fuerza» política es avivar un germen fascista más liberal que el presente, pero no por ello menos fascista que el actual.

8.ª Con toda confianza, con absoluta confianza. Conocemos nuestra fuerza y la de nuestros adversarios, apoyados incondicionalmente por todos los pequeños burgueses. Cuando podamos hablar y poner las cartas boca arriba quedará al descubierto las maniobras, las contradicciones y las conconciencias de nuestros adversarios de «clases». Su concierto y apoyo con la pequeña burguesia y con sus órganos de expresión, así como sus vergonzosas coacciones para captar... la voluntad de los afiliados al Partido y a las Juventudes. Pero cuando se pueda hablar, y los que hoy viven encerrados puedan circular libremente, llamaremos cada cosa por su nombre. No para ponernos enfrente del Partido, sino para defender al Partido, porque los que hoy hablan y mangonean, faltando a la verdad y a la disciplina, no representan el criterio del Partido. Lo afirmamos nosotros con toda responsabilidad y en su momento lo demostraremos.

En suma, una confianza absoluta en el triunfo y una inmensa fe en nuestro porvenir.

ELECTRICIDAD DEL VIENTO

La fuerza más barata del món
Disposen d'energia eléctrica sense cap despesa, instal·lant un generador subterráneu. Automàtic JA-COBES, 1.500 wats, amb sol 200 v. p. m. Demaneu preus i altres informacions a:
Gaietà CORNET
Manufactura Espanyola d'Automatitzadors
Carrer Casanova, 160 i 162 - Barcelona - Unics distribuïdors - Tel. 71023

la humanitat

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Mussolini, en un discurs, diu que res no farà recular Itàlia

A Itàlia insisteixen a retirar-se de Ginebra
A Londres donen com a segura la guerra pel setembre

MUSSOLINI CONTINUA ELS SEUS DISCURSOS BELLICIS

Roma, 17. — Mentre Itàlia perfecciona constantment la preparació tècnica de les seves tropes, es preocupa també amb gran interès de la seva propagació moral. Per això se celebren grans concentracions de tropes que es fan coincidir amb altres festes populars.

Al Coliseu, de Roma, ha tingut lloc una concentració de 7.000 ex-granaders arribats de tots els llocs d'Itàlia als quals Mussolini ha adreçat una vibrant allocució.

El Duce ha declarat que aquest no és el moment adequat per a pronunciar un llarg discurs i ha dit:

«No és hora de paraules, sinó d'actes. No és moment de llargs discursos, per tres principals raons: Primera: Perquè aquesta no és l'estació més propícia i perquè estan ja en curs d'execució les supremes decisions del Govern. Segona: Perquè quan ens trobem al peu del Palatí, entre el Coliseu i l'Arc de Constantí, el llenguatge més eloqüent l'expressen aquestes pedres, precioses relíquies que són testimoni de la grandesa incomparable de l'antiga Roma que s'engrandí amb la sapiència de les seves lleis i la força de les seves armes.

Res ni ningú no ens pot treure la nostàlgia creença que els destins d'aquí seran per a nosaltres els de demà».

Tercera: Perquè aquest auditori està integrat per valents soldats i els soldats prefereixen els actes a les paraules».

Mussolini ha prosseguit el discurs i ha exaltat la profunda transformació portada a cap pel feixisme en la vida d'Itàlia, i després d'haver expressat el seu convenciment que els granaders continuen disposats a desenvolupar el seu començat, ha acabat victoriant el rei i la pàtria italiana.

Després d'aquesta allocució, que Mussolini ha pronunciat amb gran fogositat, els 7.000 ex-granaders han tretat files i desbordant la policia han bloquejat el cotxe de Mussolini i l'han aclamat amb deliri el Duce.

Abans d'aquesta cerimònia, els ex-granaders havien desfilat per la Plaça del Quirinal per a rebre honoríficament al rei i al príncep del Piemont, que presenciaven la desfilada des del balcó principal del palau.

LA PREMSA ITALIANA S'INDIGNA EN SUPOSAR QUE ANGlaterra POT TANCAR EL CANAL DE SUEZ ALS SEUS VAIXELLS
Roma, 17. — La Premsa segueix ocupant-se de la versió circulada en la Premsa internacional que deixa entreveure que en cas de guerra entre Itàlia i Abissínia, Anglaterra podria tancar el canal de Suez, que crearia un seriós conflicte a Itàlia, ja que els seus vaixells es veurien obligats a anar a les costes de Gibraltari i anar a les costes de Somàlia o Eritrea després d'haver creuat per davant el Cap de Bona Esperança. La sola idea que això pugui succeir treu de polleguera la Premsa italiana.

El «Giornale d'Italia» que d'ençà la revifalla de la tensió italo-abissínia es veu distingint per les seves violentes campanyes eioptoves, treu a relleu arguments nous que, a judici seu, evidencien que Anglaterra no pot obrar de tal forma.

L'esmentat diari posa de relleu que aduec alguns diaris anglesos de declarar que les mateixes obligacions imposades pels estatuts del Canal de Suez impedeixen de tancar el canal per part d'Anglaterra.

Com que alguns diaris anglesos, reconeixen els estatuts del canal adueixen que l'article 20 del Conveni de la S. de N. obligaria Anglaterra a tancar el canal per a mostrar-se així victoriantment neutral en l'eventual conflicte armat entre Itàlia i Abissínia, el «Giornale d'Italia» escriu:

«Si s'admet que el canal de Suez, o en general els canals i estrets de pau obligatoris puguin ésser instruments de la política de la S. de N. per a les seves sancions, com hauria d'ésser-ho la flota aèria internacional, és precis que urgentment i definitivament es modifiqui aquest règim dels estrets substituint-los per un nou règim de caràcter internacional que exclouï els privilegis particulars per a qualsevol Estat».

A ITALIA L'AJUT MORAL A LES FORCES MILITARS SERA OBLIGATORI
Roma, 17. — El Consell de ministres ha aprovat un projecte de llei que estableix d'una manera concreta, precisa i orgànica, en relació amb el Concordat, l'assistència espiritual a totes les forces armades de l'Estat.

ITALIA COMPLETAMENT DISPOSADA QUE A GINEBRA NO DISCUTEIXI LA SEVA ACTUACIO
Roma, 17. — Amb relació a l'actitud que Itàlia pugui adoptar a Ginebra en el cas que la qüestió etiòpica sigui portada davant la S. de N., hi ha alguna desorientació, ja que existeixen les tres suposicions següents:

Primera: Itàlia no intervinguiria en cap discussió de la S. de N. respecte a Abissínia, quedant pràcticament absent de Ginebra.

Segona: Itàlia acceptaria la discussió a Ginebra del seu litigi amb Abissínia i consentiria que sigui sotmesa tot el problema a la S. de N. a la qual exposaria diverses solucions que Itàlia preconitza.

Tercera: En el cas que ni un ni l'altre dels medis preferents desitjés el resultat que s'espera, Itàlia es retiraria de l'organisme de Ginebra.

De les tres hipòtesis exposades, la segona sembla completament exclosa perquè hom considera que per raons relatives al seu prestigi nacional, Itàlia es negaria a entrar en discussió, a Ginebra, amb Abissínia, en el cas que el problema fos portat davant l'organisme internacional.

L'impresió de darrera hora en els cirkols romans ben informats és que Mussolini no enviarà delegats a Ginebra i es retiraria de la S. de N. d'acord amb la tercera hipòtesis més amunt exposada.

UN DIPUTAT ANGLESO DONA LA GUERRA COM A SEGURA PEL SETEMBRE
Londres, 17. — El diputat conservador senyor James, molt versat en problemes colonials, ha pronunciat un discurs a Wellborough, en el qual ha declarat que, segons els seus informes, les hostilitats entre Itàlia i Abissínia esclataran a última de setembre, o sigui, quan hagi acabat l'estació de les pluges i les tropes italianes puguin moure's còmodament.

LA PREMSA ANGLESA ALARMA
Londres, 17. — La premsa anglesa qualifica el moment internacional de gravíssim davant la decidida actitud d'Itàlia bis a bis d'Abissínia i davant la veritable invasió de Xina que estan portant a cap els japonesos.

El «Daily Telegraph» considera com a segura l'acció armada d'Itàlia a Abissínia i examina les conseqüències que tal conducta pot ocasionar.

El periòdic crida l'atenció dels diferents països europeus que tenen interessos a Abissínia; un d'ells, ben primordial, és l'existència a Abissínia de nombrosos missioners «europeus» disseminats per tot el territori. L'«Evening Standard» sap que s'ha aconseguit als missioners que es concentren a Addis Abeba, on l'lux promoció serà més intensa, i es pregunta si a la capital abissínia existirà en realitat aquesta protecció en el cas d'un eventual bombardeig aeri.

El «Times», per la seva banda, diu saber que el Govern de Roma ha cursat instruccions als masovers italians residents a Abissínia perquè abandonin aquest país abans del 15 de juny.

El propi periòdic publica despatxos del port francès de Djibuti (Somàlia francesa) donant compte de la constant arribada a la dita ciutat de subdits italians residents a Abissínia, que marxen cap a Massaua, a Eritrea, per tal d'embarcar en direcció a Itàlia.

ANGlaterra DEIXA VAIXELLS A MALTA EN PREVISIO DE FETS A ABISINIA
Gibraltari, 17. — Precedent de Malta, ha arribat l'esquadra anglesa del Mediterrani, que toca aquesta base de pas cap a Anglaterra, on ha de prendre part en la magna revista anual que va a celebrar-se amb motiu del jubileu de Jordi V.

L'esquadra ha reprès el viatge poc després i els vaixells han sortit estalpitats.

La nota interessant del viatge de l'esquadra britànica del Mediterrani a Anglaterra la constitueix el fet d'haver-se constatat que a la base de Malta han relacionat un molt amb el litigi italo-abissini.

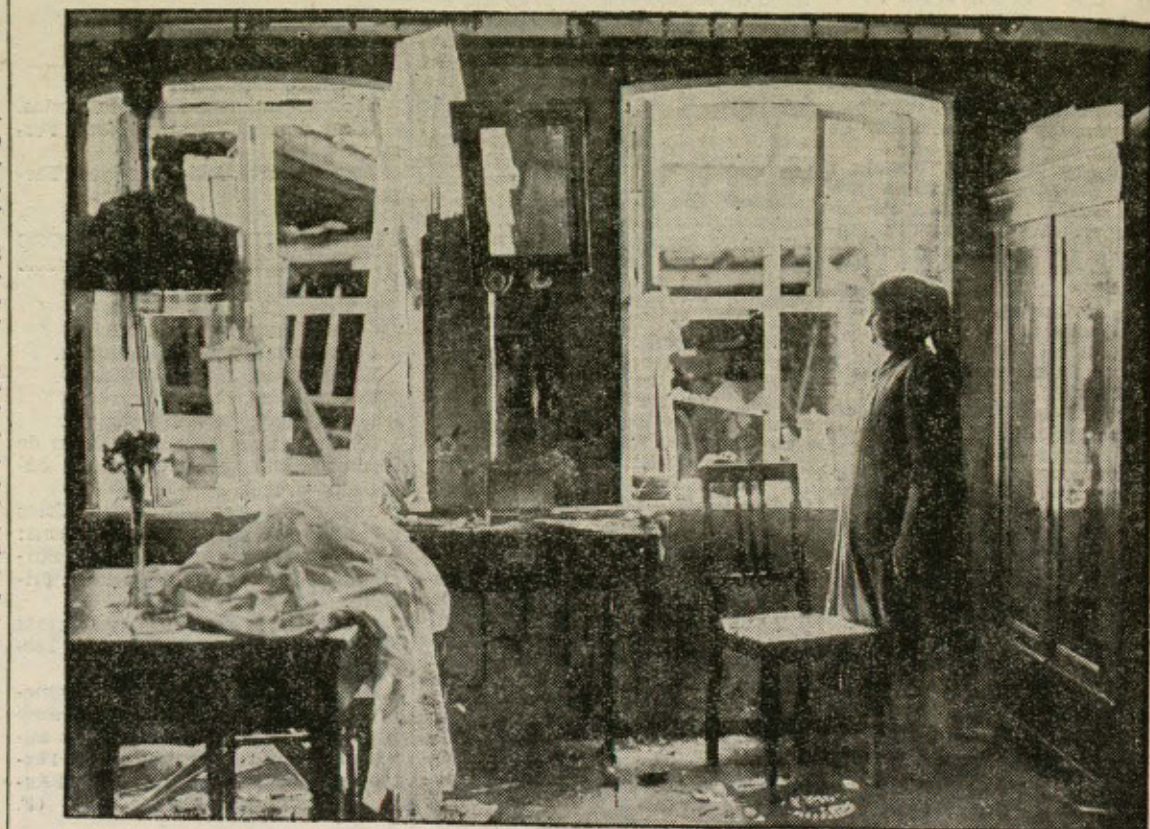
Els alemanys han trobat una nova manera de fer rebaixar els costos dels seus creditors
Berlín, 17. — L'entitat cervesera més forta d'Alemanya, Schultheiss Patzenhofer, ha obtingut un benefici de tres milions de marcs amb la conversió d'un deute.

L'esmentada casa estava en negociacions amb un grup de creditors seus anglesos, que fa alguns anys varen concedir un crèdit a la Companyia. De les negociacions ha resultat un acord que transforma el crèdit de la cotització de la llum anglesa abans de la desvaloració a marcs alemanys.

En els cercles financers es creu que diverses signatures alemanyes seguiran el procediment emprat per la Schultheiss Patzenhofer.

Solució provisional a la vaga de minaires dels Estats Units
Washington, 17. — Els delegats obrers han ratificat per unanimitat la proposició del President Roosevelt per tal d'ajornar fins el prigué de juliol del 1935 la vaga de 450.000 obrers de les mines de carbó bituminós, que havia de declarar-se avui, diu, l'ajornament de la vaga es condicionarà al manteniment provisional dels salaris i de les hores de treball marcats per la N. R. A. (National Recovery Act).

LA CATASTROFE DE WITHEMBERG



Heu-vos ací els efectes de la formidable explosió, en una casa de Braunsdorf

(Fot. Urbis-Press.)

XINA I JAPO

(Ve de la pàgina 12)

I les seves tropes, que, per altra part, no pertanyien a la província de Ho-Pei.

Ha decidit suprimir tots els estancaments i totes les societats secretes. En una paraula; netejar Ho-Pei d'enemics del Japó.

La nostra actitud actual està limitada a la província de Ho-Pei, però esperem que les altres províncies del Nord entraran en breu en la nostra esfera d'influència i vindran cap al Japó espontàniament. Sabem que estan disposats a obrir així.

No anem a instaurar un protectorat japonès al Nord de Xina. Solament anem a establir solidament la nostra influència sense que la Xina del Nord hagi de trencar forçosament amb Nankin. Serà suficient que la Xina del Nord gaudeixi d'una ampla autonomia. És a dir, que estarà governada per autoritats locals que reconixeran la sobirania de Nankin però que no adoptaran cap decisió d'importància sense l'aprovació del Japó.

EL QUE DIU EL MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS D'ANGlaterra DEL CONFLICTE CREAT PEL JAPO I DE LA SITUACIO DE XINA
Londres, 17. — El ministre de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha fet avui a la Cambra dels Comuns, una breu declaració sobre la situació present de Xina.

Sir Hoare ha dit que per diverses raons, els efectes de la depressió econòmica mundial han estat retardats a la Xina i que de fa alguns mesos, la situació econòmica d'aquell país és indubtablement molt difícil, havent-se complicat la seva posició amb el recent augment del preu de la plata.

Sir Hoare ha afegit que el Govern anglès segueix amb interès i simpatia el desenvolupament de Xina, i s'ha acordat que Sir Frederick Leithrope, cap assessor econòmic vagi a Xina pròximament amb l'objecte d'informar sobre la situació.

Ha dit després que, malgrat la crisi financera, la situació política de Xina no ha estat desfavorable en els darrers mesos, i s'advertix un seriós progrés envers l'ordre i l'estabilitat i l'èxit del Govern Central en la seva campanya contra els comunistes, que ha contribuït a l'expansió del seu prestigi i autoritat.

Diu a continuació que, no obstant, al Nord de Xina, de fa dues setmanes, venen desenvolupant-se esdeveniments inquietants, i afegeix que encara que les informacions que es tenen fins ara són confuses, la situació està exposada a un ràpid canvi, i que les autoritats militars i japoneses han enviat representants a les persones o entitats hostils a ells, dintre la zona desmilitaritzada, establerta per l'armistici de Tang Ku. Les autoritats xineses han pres mesures per a rebre les representacions japoneses; però alguns punts estan encara pendents i seran objecte de discussió.

Ha acabat dient que amb relació als darrers esdeveniments del Nord de Xina, el Govern anglès es troba en comunicació amb els seus representants a Tòquio i Nankin i per mitjà seu amb les autoritats xineses i japoneses.

Topen dos vaixells anglesos TRES MORTS I FERITS
Londres, 17. — A conseqüència de l'espessa boira, el transatlàntic anglès «Empress of Britain» de 42.000 tones, va topar ahir, en el riu Sant Llorenç, prop de Mouth, amb el vaixell de càrrega, també anglès, «Kafiristan», de 5.000 tones, el qual anava carregat de carbó.

De la topada han resultat mortes tres persones de la tripulació del vaixell de càrrega, i del transatlàntic diversos ferits.

A conseqüència d'aquesta topada es produí un incendi a bord del vaixell «Kafiristan», i per tal de poder-lo sufocar part de la tripulació del vaixell «Empress of Britain» es traslladaren a bord del vaixell incendiat.

La política militar belga

El ministre de la Guerra proposa l'augment del període d'estada a l'Exèrcit

Brusselles, 17. — El ministre de la Defensa Nacional, senyor Devezze, ha pronunciat un important discurs en el curs del banquet celebrat a honor dels oficials de la reserva francesos, holandesos, txecoslovacs, anglesos i polacs, ofert pels seus companys belgues.

Per tal de comprendre la importància que tanca el discurs del senyor Devezze és precis recordar que el líder socialista senyor Vandervelde declarà recentment i en forma que no deixà lloc a dubtes, la seva rotunda oposició a tot augment de la duració del servei militar a Bèlgica.

El senyor Devezze, pel contrari, ha dit:

«Es precis realitzar un gran esforç per tal d'assegurar més eficientment la seguretat de Bèlgica. Crec que en aquesta matèria és necessari expressar-se sense eufemismes de cap classe per a enganyar l'opinió pública.

La situació internacional s'ha modificat durant els últims mesos en proporció considerable i s'ha posat sobre el tapet la possibilitat d'un atac brusca al nostre país. El reduït temps actual de permanència a files fa que en sobrevindre un llicència, les casernes quedin per algun temps desprovistes quasi en absolut d'elements tècnics. Considero que aquest greu inconvenient es podria evitar mitjançant la permanència a files, constantment, d'un reemplaçament instruit, sense que això impliqui un augment en els efectius o en els armaments.

En anunciar aquestes veritats no he tractat d'ofendre ningú. A més, de no haver parlat així, hauria estat culpable d'una ocultació per motius polítics, que jo proposo als motius o interessos nacionals.

A continuació, el senyor Devezze ha reconegut que l'actual Govern belga es constituïa a base del estatu quo militar i que, per tant, no podia formular exigències imperioses, sinó simplement, exposar realitats.

«Considero una necessitat —ha afegit— que els belgues recordin allò que ens ocorre el 1914, quan la invasió ens sorprené en flagrant delict de reorganització militar, i recordem les conseqüències horribles a que els belgues examinin despassionadament la qüestió i que els jutgin deixant a un costat la política, per tal d'obrar després en consciència».

Després del discurs de la Defensa Nacional es considera als cirkols ben informats que el problema de la defensa nacional del país va a prendre un caràcter polític molt accentuat ja que hauran d'enfrontar-se al si del Gabinet, criteris tan diferents com el del senyor Devezze i el del líder socialista Vandervelde.

LES FORTIFICACIONS DE L'EST FRANCES
París, 17. — Amb motiu de la inspecció feta a les fortificacions del Nord per la Comissió de Guerra, el diputat senyor Bucart dona al «Matin» alguns detalls d'aquestes fortificacions.

A part de les obres de Petz, al sector del Rin i del Sarre, han emprat uns 450.000 metres cúbics de ciment. En aquesta línia, la longitud de la qual és de noranta quilòmetres, hi ha passadissos subterranis de 33 quilòmetres de llargària i a 120 metres de profunditat. Les línies telefòniques tenen una longitud de 20.000 quilòmetres.

El senyor Bucart calcula que, des del 1930, s'han fet despeses en obres de defensa del Nord, a Belfort, i altres regions, compreses les compres de terrenys, per la suma de 5.117 milions de francs.

La situació de Mèxic

NO ES SOLUCIONA, ENCARA, LA CRISI
Mèxic, 17. — Encara no es belluma la immediata solució de la crisi. Als cirkols ben informats es declara que el President Cardenas es proposa nomenar un Govern integrant cardenista.

PORTES GIL PRESIDENT DEL PARTIT NACIONAL REVOLUCIONARI
Mèxic, 17. — Ha estat elegit president del Partit Nacional Revolucionari el senyor Portes Gil, substituint el president dimissionari, senyor Ramos.

CALLES ATENUE LES SEVES DECLARACIONS
Mèxic, 17. — L'ex-President, Plutarco Elias Calles, parlant sobre les seves «recents manifestacions», que provocaren la crisi, ha declarat que les feu amb l'únic objecte d'orientar el partit nacionalista revolucionari cap a allò que cregui que és més beneficiós per al país i que les seves paraules foren interpretades com a una apatèntia d'intervenció al Poder.

Calles sortirà demà en avió per tal de passar una temporada a la seva casa de camp.

L'hereu d'Ibn Saud, a Londres
Londres, 17. — Avui ha arribat a Londres Amir Saud, fill major i hereu d'Ibn Saud, emir d'Aràbia.

Fou rebut per un representant del ministre d'Afers Estrangers. A pesar del caràcter privat del seu viatge, Amir Saud serà hoste del Govern anglès durant les dues primeres setmanes de la seva estada a Anglaterra i se li ha preparat un programa de festes.

Es probable que Amir Saud sigui rebut en audiència pel rei Jordi i que assisteixi a una festa a Buckingham el 25 del mes que som.

Surt de presidi després de romandre-hi 48 anys
VEU PER PRIMERA VEGADA AUTOMOBILS I TRAMVIES
Roma, 17. — Per especial indult del rei ha estat posat en llibertat un penat el qual complia cadena perpètua a la presó de Pianosa, i que des del 1887, hi estava reclòs, per haver assassinat a la seva muller. Ingressà a la presó quan tenia 24 anys, i ara en té 72.

«Com que no havia sortit de l'illa on està situada la presó, l'ex-presidari ha quedat extranyat del canvi que ha fet el món en el transcurs de la seva absència». Els automòbils, tramvies i altres vehicles a motor, així com el telèfon, li fan por. El que més sorpresa li ha causat, ha estat l'aspecte i vestir de les dones d'avui, les quals, diu, no s'assemblen en res a les que hi havia a la seva joventut.

Una nena desapareguda a Tolosa de França
Tolosa, 17. — La policia continua les investigacions per tal d'esbrinar el lloc on es troba una nena de tres anys, desapareguda el divendres, la qual era filla d'una família de camperols. Les recerques de la policia no han donat resultat, fins ara, encara que es creu que ha estat segrestada pels mateixos bandits que darrerament segrestaren una altra nena filla del Major Marrecot, la qual vivia a Chaumont, i de la qual tampoc no s'ha pogut esbrinar res.

Rècord femení d'alçada
París, 17 (Urgent). — La famosa aviadora francesa Maryse Hilsz ha batut avui el rècord mundial femení d'alçada en aeroplà, assolint la de 11.800 metres.

L'ACABAMENT DE LA GUERRA DEL CHACO

GRANS FESTES AL PARAGUAI

Asunción, 17. — Les festes populars celebrades amb motiu de l'acabament de la guerra del Chaco són interminables.

En el curs del diumenge, el poble ha realitzat espontàniament balls públics i banquets, en els quals la multitud feia ostentació de la seva alegria per l'acabament de la guerra.

Continuant han desfilat pels carrers entusiastes manifestacions populars amb bandes de música, no cessant en les seves manifestacions fins molt tard de la nit.

El poble creu que el Congrés paraguaià ratificarà el Protocol de pau que fou signat a Buenos Aires.

La Paz, 17. — Ahir es va celebrar amb la presència de les associacions culturals, esportives, obreres i diverses institucions una gran manifestació d'alegria general amb motiu d'haver cessat les hostilitats al Chaco. A les dues es va celebrar una gran desfilada de la Creu Roja boliviana de senyores i agrupacions religioses i pel poble en general.

Hi ha gran entusiasme per tal de celebrar el primer acte efectiu de l'execució del protocol de pau, el qual ha estat rebut amb unànime satisfacció per l'opinió pública.

DISTINCIÓ AL GENERAL PENARANDA

La Paz, 17. — El President de la República senyor Lluís Tejada Sorzano ha adreçat al cap de l'exercit en campanya general Penaranda el telegrama següent: «En cessar les hostilitats d'aquesta guerra ha estat per la nostra Pàtria el camí forçat per tal d'arribar a un pla de pau que em representa l'acord signat a Buenos Aires. Em plau d'expressar-vos i per mitjà vostre també, a tots els caps i oficials i tropa la gratitud del país pels sacrificis de tots, en defensa i honor de Bolívia. Com a reconeixement especial als vostres serveis en campanya on la vostra persona ha estat el nexe d'unió a les nostres files i forces de fortíssima ha resultat fer ús de la facultat extraordinària que em concedeix la Constitució atorgant-vos l'ascens a l'alta classe de general de Divisió. Semblants distincions seran proposades posteriorment al Congrés a favor dels herois caps que dirigiren les operacions durant la guerra.

EL QUE HA COSTAT LA GUERRA AL PARAGUAI, SEGONS ELS ARGENTINS

Buenos Aires, 17. — S'ha publicat una interessant estadística relativa a les despeses i pèrdues que la guerra del Chaco ha costat al Paraguai.

El Paraguai va mobilitzar pel sistema de lleys 50.000 individus de la reserva, i ha mantingut una legió estrangera composta de 100.000 soldats i un total de 150.000 homes. El nombre d'oficials entre nacionals i estrangers fou de 4.000. La sanitat fou atesa per prop de 1.000 individus sense comptar els serveis auxiliars.

El nombre de morts de l'exercit paraguaià es calcula en 25.000 i el de ferits 40.000. El total de presoners paraguaians en poder de Bolívia és de 12.000. El nombre total de combatents que comptava el Paraguai al moment de la treva era de 73.000.

L'exercit paraguaià ha estat integrat per un 40 per 100 d'indígenes guaraníes, 40 per 100 de mestissos i un 20 per 100 de raça blanca, els quals corresponen a un percentatge de 100 per 100 de raça blanca als russos, italians i espanyols els quals formaven la legió estrangera.

Les despeses generals de guerra del Paraguai es calculen amb les dades següents, en pesos argentins: Mantenció de l'exercit en campanya, 150.000.000.

Equip, 200.000.

Municions, 300.000.000.

Sanitat, 100.000.000.

Artilleria, 100.000.000.

Aviació, 200.000.000.

El cost total de cada tona d'efectes transportats dels centres paraguaians al front ascendia a 115 pesos argentins, calculant-se que el cost general dels transports ha estat 11.500.000 pesos argentins.

El nou Govern anglès es presenta a la Cambra

Londres, 17. — Avui s'han reprès les sessions de la Cambra després de les vacances de Pasqua. Per primera vegada, després de sis anys, el senyor MacDonald s'ha assegut al Banc del Tresor.

El líder de l'oposició, Landsbury, ha retret a Baldwin el nomenament de ministres sense carter, així com la de Lord President del Consell.

Baldwin ha respost que el nomenament d'Eden reforça considerablement la contribució britànica a l'obra de la pau mundial i pel que respecta a Percy ha dit que és convenient tenir ministres que puguin concentrar la seva acció en qüestions polítiques sense tenir sobre si la responsabilitat d'un departament. Digué també que de tots els llocs que havia ocupat cap no li havia donat més treball ni menys diner que el de Lord President del Consell.

A continuació, Sir Herbert Samuel preguntà si s'havia avançat quelcom amb relació al Pacte de l'Aire, i respongué el ministre de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, que el Govern estudiava detingudament l'esmentada qüestió, que considera d'extrema urgència, i afeegí que l'assumpte, molt complet, requeria nombrosos intercanvis d'opinió entre les potències interessades i que en les actuals circumstàncies creia més convenient no donar més detalls.

A finals d'aquest mes començaran les vacances parlamentàries a França

París, 17. — Als cicles polítics es creu que les vacances parlamentàries començaran a finals de mes.

Visites a la Presó de Madrid

Madrid, 17. — Visitaron el senyor Companys i ex-Consellers de la Generalitat 50 senyores de la secció femenina d'Esquerra Republicana de Madrid, el President de la Junta de Legada de la Societat d'Autors de Varietats de Catalunya; una Comissió del grup femení d'Esquerra Republicana de Catalunya; una altra del Consell del Partit Galleguista, els senyors Dorado Lango i Cantos, aquest darrer en representació de 2.000 afiliats de la Joventut d'Esquerra Republicana de Madrid; una comissió del Casal Català de Madrid, una altra de l'Escola Superior del Treball de Barcelona, senyor Casares Quiroga, la senyoreta Gómez Hidalgo, els senyors Vicens Valls, Recasens Sijtes, Agustí Tapias, Antoni Escudéu, Joaquim Aparicio, Puigdomènech, Llorenç Vila, senyora de Menéndez i família, Feipo, Serra Moles i Margarida Riera.

El senyor Companys i els seus acompanyats van visitar la presó de Madrid, on van veure a molts dels presos polítics.

Després de la visita, els senyors Companys i els seus acompanyats van dinar a un restaurant de la ciutat.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La visita a la presó de Madrid va ser una ocasió molt important per a la Generalitat, ja que va permetre veure de primera mà la situació dels presos polítics.

El senyor Companys va expressar la seva preocupació per la situació dels presos i va demanar que es prenguessin mesures per millorar-los.

La nostra subscripció

Liquidació fins el 16 de juny del 1935

Ingressat durant els dies 26/5 al 16/6 ... 6.848'70

Existència en caixa el dia 26 de maig ... 903'90

» per retorn de subsidis ... 30'— 7.782'60

SORTIDES DE CAIXA:

Subsidis a diversos ... 970'—

» a exiliats ... 395'75

» per mitjà Comitè Pro-Presos ... 2.910'—

» » » Comissió Sant Martí Sesgaleles ... 285'65

» » » Sabadell ... 120'—

» » » Horta Sant Joan ... 100'70

» » » Sant Vicenç dels Horts ... 225'—

» » » Hospitalet ... 100'—

» » » a empresonats Presó Model ... 360'—

» » » Castell Montjuïc ... 300'—

» » » Tarragona ... 301'90

» » » Reus ... 201'40

» » » Lleida ... 703'90

» » » Girona ... 251'70

» » » Cadix ... 332'45

» » » Pamplona ... 201'05 7.759'50

Existència en caixa el dia 16 juny 1935 ... 23'10

Resum general de caixa el dia 16 de juny del 1935

Ingressat fins a la data ... 95.924'90

» per retorn de subsidis ... 1.410'— 97.334'90

SORTIDES DE CAIXA:

Subsidis a diversos ... 11.487'—

» a exiliats ... 2.916'50

» per mitjà Comitè Pro-Presos ... 47.245'—

Subsidis per mitjà Cte. Pro-Presos a exiliats ... 1.000'—

» » » Comissió Salient ... 800'—

» » » Esparraguera ... 1.920'—

» » » Sabadell ... 5.780'—

» » » Hospitalet ... 1.500'—

» » » Viladomins ... 180'—

» » » Horta Sant Joan ... 1.379'75

» » » Sant Vicenç dels Horts ... 1.325'—

» » » Solsona ... 650'—

» » » Perafita ... 360'—

» » » Vilanova i la Geltrú ... 4.665'—

» » » Sant Martí de Sesgaleles ... 1.452'45

» » » Badalona ... 25'—

» » » St. Pere de Ribes ... 375'—

» » » Vallfoguera Riucorb ... 150'95

» » » a empresonats Presó Model ... 3.330'—

» » » Castell Montjuïc ... 425'—

» » » Tarragona ... 1.657'85

» » » Reus ... 403'25

» » » Lleida ... 3.665'95

» » » Girona ... 1.335'90

» » » Cadix ... 2.624'85

» » » Pamplona ... 657'35 97.311'80

Existència en caixa el dia 16 de juny 1935 ... 23'10

L'assassinat del diputat socialista Rubio Heredia

Badajoz, 17. — El proper dimecres es veurà la causa seguida contra el diputat socialista senyor Rubio Heredia.

El ministeri fiscal ha qualificat els fets d'homocidi sense circumstància modificativa i demana per al processat la pena de carcer a anys, dos mesos i onze dies de presó major i 25.000 pessetes d'indemnització a la família de la víctima.

Per la seva part, l'acusador privat, el diputat socialista Joan Simó Bidart, considera els fets constitutius d'un delict d'assassinat i sol·licita perquè s'apliqui al processat la pena de 20 anys de reclusió major, 100.000 pessetes d'indemnització.

De la defensa del processat se n'ha encarregat, per renúncia del diputat a Cortes Luis Bardaji, el també diputat a Cortes de la Cèdola Manuel Beca Mateos, el qual arribà ahir a Badajoz.

Amb relació amb aquest succeït l'advocat de Cuareña Sixte Mera es proposa entaular querrel·la criminal per injúries contra el director del diari socialista «La Verdad Social», per la qual el relat dels fets sembla que acusava de complicitat en aquest crim el senyor Mera i assegurava que aquest havia amenaçat amb una pistola el fiscal de l'assassinat, senyor Mera.

Segons el rumor públic, s'anuncià que el diputat socialista Joan Simó Bidart, considerava els fets constitutius d'un delict d'assassinat i sol·licita perquè s'apliqui al processat la pena de 20 anys de reclusió major, 100.000 pessetes d'indemnització.

De la defensa del processat se n'ha encarregat, per renúncia del diputat a Cortes Luis Bardaji, el també diputat a Cortes de la Cèdola Manuel Beca Mateos, el qual arribà ahir a Badajoz.

Els fets de Turon

(Ve de la primera pàgina)

que procedien del robatori dels Bancs.

Després es lleix la de Nazari Collado. Diu que era cap de guàrdia a Turon i que Silveri Castañon i un individu anomenat Casado, que morí a la presó, foren els que portaren els religiosos al cementiri.

Seguidament figura la declaració de l'enterrador Esteve Martín, que no està processat. Diu saber que Silveri Castañon i l'individu anomenat «Carcaro», en unió d'altres vuit, foren els autors de la mort dels Germans de la Doctrina Cristiana.

Al declarar l'enterrador apuntant amb el fusell, al cementiri, Amador Fernández, mentre es realitzaven aquelles morts.

Afegeix que el dia 14 d'octubre foren afusellats els senyors Rafael del Riego, César Gómez i Cándid del Agua, a la porta del cementiri, per resistir-se a entrar, ja que no volien profanar-lo. Diu que a la mort dels esmentats senyors precediren turments i que els autors foren Amador Fernández i els individus anomenats «Covias», «Colas» i altres.

Afegeix que després d'esser engatxats infinitat de trets sobre les víctimes, hom aixafà encara els caps dels senyors Rafael del Riego i Cándid del Agua.

El President suspèn la sessió durant algun temps.

CONTINUA LA LECTURA DE L'APUNTAMENT

En reprendre'l el consell de guerra, després del descans, continua la lectura de l'apuntament.

Josep Rodríguez declara que fou obligat per diversos individus del Comitè a desarmar els guardes jurats i que un d'aquests guardes fou afusellat cap després.

En el Comitè figuraven com a elements destacats Silveri Castañon i Nazari Alvarez.

Diu que un dels que formaren en el piquet fou Amador Fernández Llana, amb un altre individu anomenat Palanca i deu desconeguts més, que havien arribat el dia anterior de Mieres.

Alguns d'aquests subjectes es presentaren al caixa de l'empresa de Turon i l'obligaren a lliurar les claus de la caixa, d'on s'emportaren 70.000 pessetes en bitllets.

Es lleix la declaració de Fermí Gómez Valdés. Diu que prengué part en l'assalt a una armeria de Turon i a la caserna de la Guàrdia civil. Lluità a Olioniego i a San Esteban de las Cruces durant dos dies i va prendre declaració al senyor Cándid del Agua, que fou afusellat, i a una altra persona.

Un cop fracassat el moviment revolucionari, per mitjà de Silveri Castañon li lliuraren 3.300 pessetes perquè fugís.

Seguidament es lleixen les de Pere Penín i Bernardí Pérez.

Ambdós acusen Ceferi Rey d'esser l'autor de les ordres d'afusellar i altres persones, i que Silveri Castañon els lliurà 3.300 pessetes.

Declara després Amador Fernández Llana. Confessa que formà en el piquet que afusellà els senyors del Riego, Cándid del Agua i Gómez.

Servand Palanca declara que també prengué part en els afusellaments i que la veu de foc la donà un tal Macario.

Figura després una altra declaració d'Amador Fernández Llana, en la qual diu que la veu de foc la donà Alfred González Peña, germà del diputat del mateix cognom, però després rectifica i diu que sortí de Nazari.

Acte seguit es lleix una declaració del gerent de les Huileres de Turon dient que, segons li comunicà el caixa, es presentaren a les oficines Silveri, Ceferi, Pere i Bernardino, els quals li demanaren el lliurament del diner en virtut d'ordres del Comitè revolucionari.

El declarant recorda que formaven part d'aquest Comitè Leoni Villanova, Francisco González i els esmentats, Fermí López, Silveri Castañon i altres.

Després es lleix la de Cándid del Agua, nebot de la persona que fou afusellada pels rebels, i diu que creu figures estacades del Comitè revolucionari Silveri Castañon, Fermí López, Ceferi Nicolás, Manuel de Prado i Aristides Castañon, i que tots ells prengueren part en l'assalt a la caserna de la guàrdia civil.

TEATRE I CINEMA

«EL DIA DEL CINEMA» A BARCELONA

LES COMARQUES

Una carta oberta

D'ALBERT PIERRA, AUTOR DE «ELS HOMES FORTS»

«Senyor redactor de la Secció teatral de LA HUMANITAT.

Distingit senyor:

Per haver estat uns quants dies absent de Barcelona, no m'ha llegut de llegir fins ara el vostre oportunitatíssim solt del dia 6 sobre la tournée de la companyia de Mercè Nicolau. Agraïxo pregonament que haguéu volgut ocupar-vos de l'orientació artística errada que segueix la companyia catalana oficial i de l'oblit en què té la meua obra «Els homes forts». Crec correspondre a la vostra espontaneïtat i noblesa, aclarint-vos alguns punts de la qüestió.

Arran de l'estrena de l'esmentada comèdia, vaig rebre una trentena de sollicituds d'entitats d'arreu de Catalunya que la volien representar. Vaig desestimar-les, en gràcia a l'exclusiva de representació que del primer moment, havia concedit

SETMANA GRAN A OLIMPIA

MARIA ESPINALT
MIGUEL FLETA
MARC REDONDO
MATILDE MARTIN

Dissabte, 22, nit

a Mercè Nicolau. Compromisos d'obligat que no podia eludir, m'obligaren a autoritzar-ne dues o tres, cosa que vaig fer d'acord sempre amb dita senyora.

Com fou corresposta aquesta honestat meua? Val la pena de parlar-ne. Mentre jo desestimava—amb evident perjudici per a mi—aquelles sollicituds; mentre s'escampava per tot Catalunya la nova de l'exclusiva atorgada a la Companyia oficial i moltes agrupacions que haurien volgut representar-la deixaven de fer-ho; mentre jo gestionava—amb gestió personal, directa—que la companyia Nicolau fos contractada en diverses localitats (Manresa, Rubí, Sabadell, Girona, Puigcerdà), aquesta senyora preparava, calladament, la seva «tournée» prescindint, en absolut, de la comèdia premiada. He sabut, com vós mateix, per diversos conductes, que els representants de la companyia oficial, en lurs tractes amb les empreses foranes, tenen ordre expressa de silenci a «Els homes forts». Així, no oferint-la, hom anul·la, subrepticiament, la demanda d'una obra que, segons les clausules de la subvenció, la companyia ve obligada a donar a conèixer. A Reus, on n'hi havia emparada una representació (expressament demandada per elements d'aquella ciutat) hom trobà, a darrera hora, manera de substituir-la per una altra obra.

Renuncio a qualificar aquest procediment. Ja ho faran els lectors, sobretot si són amants del teatre català. Altrament, hi ha maneres de procedir que per si soles es qualifiquen i revelen, amb molta claredat, l'ètica de les persones que les empen.

Crec sincerament, i amb la mateixa sinceritat ho manifesto, que una companyia oficial de teatre català, subvencionada amb el propòsit d'enaltir i propagar el teatre nostrat, hauria de preferir sempre — si actuava patriòticament — les obres nacionals a les estrangeres i, d'entre les nacionals, honorar com pertany les que ostenten la més alta recompensa que atorga el Govern de Catalunya.

Un mes de «tournée» intensa ens ha demostrat que no és pas així com hom procedeix. La vanitat insadollable d'alguns pot més que totes les raons de lògica i de justícia. I els nuls selectes — o, simplement, informats — que hi ha escampats per la nostra terra, que esperaven d'algunes poder aplaudir el Premi Ignasi Iglesias, han de contemplar l'espectacle insolent (no poso emprar un qualificatiu més dur) d'una companyia subvencionada que, en una «tournée» de veritable responsabilitat artística i patriòtica, silenci i boicoteja implacablement el Premi de la Corporació que la subvenciona. Edificant!

Es un detall que caldrà no oblidar si la Generalitat persevera en els seus propòsits de subvenció i si els qui d'una manera tan lamentable es desenten dels compromisos que contraguieren, hi opten novament. Per si això arriba, tinguem memòria!

Res més, distingit senyor, llevat de demanar-vos que vulgueu publicar aquestes ratlles en la secció del diari de la qual teniu cura amb autoritat i patriotisme exemplars.

Romane devotíssim servidor i amic,

Albert Pierra

COLISEUM

DONDE MENOS SE PIENSA

AL COMPAS DEL CORAZON

EL MEJOR PROGRAMA DE BARCELONA

TEATRE TIVOLI

«LA VUELTA AL MUNDO EN 80 DIAS»
Gran espectáculo en 23 cuadros, de Gómez de Miguel i Rambal, música de Quirós, inspirada en la coneguda novel·la de Juli Verne

Files Fogg «Picaportes», i Mister Fix, ens eren coneguts des de la infantesa i recordàvem vagament les seves peripècies a través d'una de les més enginyoses narracions de Juli Verne. Quan nosaltres érem petits, donar la volta al món en 80 dies era una proesa. Avui ja no ho és, tota vegada que aquella pot aconseguir-se en molts menys dies, a favor d'artíficis intuïts, en gran part, per la fantasia de Verne.

En el forceig entre el Teatre i el Cinema, passa quelcom per l'estil. Mentre el cinema ultrapassa ja el dirigible i l'avió, per a emmaridar-se amb el coet, el teatre encara viatja en modestos expressos o en autos d'arcaica fabricació, per no dir en històriques diligències.

Això fa enormement difícil la tasca d'una formació escènica que cultivi amb preferència l'espectacle d'entregadura.

Mentre el poderós rival, el Cinema, compta amb recursos il·limitats en tots els ordres, per a vestir esplèndidament la més atrevida realització, el Teatre d'espectacle ha de lluitar amb la caixa de l'escenari, les bateries, els decorats de paper, la recreació de l'obra a cada representació, el factor temps, la maquinària, la comparsa, etc., etc. Ja tenim explicat per què són escassos els directores i les companyies que goixin assumir tantes fatigues i responsabilitats.

Enrique Rambal és digne de tots els elogis en aquest sentit. Porta molts anys consagrat a aquesta modestitat escènica i ha aconseguit, dintre d'ella, una justa anomenada. Rambal, actor excel·lent i director meritori, sent aquesta mena d'espectacles i a ella dedica el seu esforç heroic i el seu talent d'organitzador, excepcionalment dotat.

Es de dolbre, per això mateix, per la inclinació a l'èlegi que ens mou davant d'una tècnica plena d'eficàcies en potència, que l'obra triada no respongui prou a les necessitats del moment. L'obra novel·listica de Juli Verne — admirable sobretot pels conceptes — ofereix avui molts punts vulnerables, fills de l'evolució del temps, de la ciència i de la mecànica, que resten interessos a la trama. Els nostres infants somriuen en parlar-los de transatlàntics. Volen hidroos o submarins... Altres obres de Verne, que tenen major contingut humà, fantàstic o satíric — Maties Sander, Mestre Zacarias, El capità Memo, el Doctor Ox — potser aguantarien millor l'experiència que la idea bàsica de «La vuelta al mundo en 80 días».

UN DOBLE PROGRAMA CIFESA

NEBLINA

LA CITA A CIEGAS

AVUI AL SALO CATALUNYA

TEATRE NOU

¡HIJAS DE MI ALMA! Revista de Vela i Sierra, música del mestre Alonso

Una altra revista; ni més bona ni més dolenta que les altres revistes fins ara estrenades. Una revista en la presentació de la qual s'ha esmerçat cert luxe i bon gust. De manera especial, en el vestuari. Un vestuari vistós i no mancat d'originalitat, un decorat llampanat de purpurines daurades i argentades i un bon

SETMANA GRAN A OLIMPIA

MARIA ESPINALT
MIGUEL FLETA
MARC REDONDO
MATILDE MARTIN

Dissabte, 22, nit

nic estol de notes força voluntarioses i disciplinades, són els elements més destacats de «Hijas de mi alma». El llibre — més que llibre, llibel, car és un atemptat a la dignitat literària — és d'un verd rabós, verd d'alfals, de sabors pasturats per a certa mena de bestiar que en mastegar els aliments sol remugar.

Un llibre, així sí, farcit d'acudits més o menys enginyosos, però gairebé tots d'una salacitat anorreadora. Unes quantes situacions escabroses són el digne complement d'aquest pecaminós llibre el tema del qual gira en torn d'un suposat arbitri sobre el llibre de l'amor.

Si el llibre resulta salat en escric, en canvi la música peca per massa dolça, car el mestre Alonso ha oblidat — o no ha volgut — posar-li sal i ens ha servit una cosa insípida, mancada de sabor. Tant els autors del llibre com el de la música no ens han convençut com a cuiners. Els uns perquè han abusat del pebre i de la sal i l'altre, perquè no hi ha posat res.

En la partitura de «Hijas de mi alma» hi ha, entre altres números, una «crumba», un xotis, un «fox», una «carrioca» i una mena de cosa que es piau qualificar-la de «elagaterana», però res de nou ni hem trobat en cap dels esmentats números. La sal de la qual abans parlàvem — o sigui l'originalitat — no traspua per enlloc. Són la mateixa «crumba», xotis, «fox» i «carrioca» de sempre, de totes les revistes, i la mateixa «elagaterana» de gairebé totes les sarsueles. I que poc costa fer una partitura d'aquesta mena! Però, també, quants guanys dona l'escriure partitures en sèrie, sempre amb els mateixos discos!

Tanmateix, no val la pena que el mestre Sorozabal, per exemple, turment el seu cervell i afini la seva sensibilitat musical adaptant a l'es-

dos, tot i l'esforç de l'adaptador i del «metre» en escena per a donar agilitat i brillantor a l'espectacle.

D'aquest, com a tal, només podem fer-ne que elogis. Els decorats d'Arns i Morales responen perfectament al seu comès i entre ells n'hi ha alguns de veritablement fastuosos. La visió del desert, amb la tempesta de sorra, la tenda del sheik, la selva indostànica i altres, encara, són esbossos d'obres de presentació i execució. Vista la carniceria amb què altres companyies muntin les obres, cal felicitar calurosament Rambal per la riquesa i propietat de decorats, atreç i indumentària.

Referint-nos a la interpretació, va parlar-nos el personatge de Files Fogg, plaerament compost sempre, és poc paper per a les possibilitats d'actor d'Enrique Rambal. Ens agradaria veure'l en altres creacions més complexes i difícils, segurs que ens plauria encara més. Manolita Ruiz és molt formosa i simpàtica i també opinem que deu omplir l'escena quan troba un paper a la mida. Enrique Vilches va fer un «Picaportes» graciosíssim, però bé que una mica massa madrileny i tirant a Clutti. L'actor encarregat del detectiu Fix no pogué lluir-se perquè en l'adaptació queda incomprendible velada aquesta figura principalíssima de la novel·la. Els altres, sobris i entonats, i sabent-se el paper de memòria, cosa poc comuna avui en dia.

Enrique Rambal té perfectament disciplinada la seva gent, no plany sacrificis en posar els espectacles i alhora cura de fer-los amens intercanvi-hi fantasies coreogràfiques a càrrec d'unes girls molt boniques a la gràcia de les quals només objectarem que són massa blanques i fines per a fer de salvatges pell-roges.

El teatre va emplenar-se i la gent va aplaudir. Un èxit per a Rambal com a actor, director i animador. El públic palesa una simplicitat molt acusada per a ell i el seu triomf s'acrexera, segurament, amb altres estrenes que té anunciades. Desitgem cordialment que així sigui.—Francès.

UN DOBLE PROGRAMA CIFESA
NEBLINA
LA CITA A CIEGAS
AVUI AL SALO CATALUNYA



Grup de representants de les cases de cinema i directores de periodics, revistes, etc. durant la visita que efectuaren als laboratoris instal·lats al Parc de Montjuïc

(Express - Foto.)

Al Capítol

«Glòria i fam», film de W. A. Wellman

No és pas massa freqüent que el cinema americà abordi temes socials. I no ho és perquè l'organització capitalista que en regeix els destins procura portar-lo per un camí comestible i oposat. No li convé que l'obra sigui portat a l'examen dels problemes que l'afecten més directament i procura desviar la seva atenció vers altres assumptes perfectament poc soltes, intrascendents i frívols. Es cosa, doncs, ben rara, de veure qualsevol producció americana amb el més mínim contingut social i encara si alguna vegada es produeix aquest fenomen mai no es produeix d'una manera completa, ja que tot allò que podria tenir d'alligador és escamotejat.

Aras ens trobem amb un d'aquests casos rars. «Glòria i fam» és una d'aquestes produccions de caràcter social. El problema que s'hi planteja és el que ha vingut inquietant i continuant el poble americà i que, avui segueix encara roent com foc. No és pas examinat detingudament aquest problema. No ho és a la manera que es faria si la producció d'un origen completament oposat al que és ara. De totes maneres hom endevina tota la seva profunditat i tota la seva transcendència en la vida d'aquell país.

El film ens parla d'aquella multitud d'homes que anà a la guerra deixant-ho tot al seu darrera: dona, fills, treball i que, a la seva tornada han anat a engrossir el nom-

bre dels sense feina. Arreu han trobat tancades les portes per a poder portar pa a la seva llar. Alguns lluiran unes medalles al pit. Hauran tornat plens de glòria però ara formen una legió de gent famèlica que demana treball per a poder menjar.

El film ens descriu la terrible tragèdia amb tantes justes i precises, amb tot i que, com hem dit, manca de la necessària profunditat. Més que com moure, subleva.

Es interpretat de manera magistral per Richard Barthelme i Loretta Young.

JOSEP SAGRE

TEATRE AMATEUR

L'ASSOCIACIÓ DE TREBALLADORS DE BANCA I BORSA, A PROFIT DELS COMPANYYS EN ATUR FORÇOS

Organitzada per l'Associació de Treballadors de Banca i Borsa, i a profit dels companys en atur forços tindrà lloc al Teatre Parthenon (Balmes, 137), el pròxim dia 19 de juny, a tres quarts de deu del vespre, una vetllada teatral.

Seràn representades «Un cop de teless» de J. Ferrer i Codina, i «Gente Bien» de Santiago Russinyol, per la «Tertúlia Teys», i «L'Avi» d'Apel·les Mestres, per l'Agrupació Artística «Léon Fontova». Com a final de festa la «Junior's Orquestra» amenitzarà un lliut ball. Per a invitacions a la Secretaria de l'entitat organitzadora, Vergara, 12, pral, tel·lèfon 22401.

CAMISES — CORBATES — VESTITS BANY — BARNUSSOS CAMISA A MIDA: 18 PTES. AMB COLL I PUNYS Vestit SENYORA, CAMP I PLATJA 95 PTES. (Model exclusiu)

l'adam

Passeig de Gràcia, 58
Tel·lèfon 80321

RADIO

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIMARTS

7:15: Primera edició de «La Paraula». — Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8:—: Senyals horaris de la Catedral. — Lligó de gimnàs radiat a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8:20: Segona edició de «La Paraula». — Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

9:—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

10:—: Senyals horaris de la Catedral. — Música selecta en discos.

10:30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

11:—: Senyals horaris de la Catedral. — Programa de discos variats.

11:30: «Cocktail» del dia de Pedro Chicote. — Programa de discos variats.

12:30: «Cocktail» d'avui del Restaurant Brasseria Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:05: Secció Cinematogràfica.

14:—: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. — Informació de Barcelona. — Activitats teatrals i musicals.

14:30: Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya. — Sumari del número publicat avui. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa del Treball d'E. A. J. I.

15:—: «La Paraula». Emissió de les tres de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la Gasetta i Consell de ministres. Sessió Radiobeneicència, discos escol·lits.

16:—: Programa de discos.

17:—: Senyals horaris de la Catedral. — «La Paraula». Emissió de les sis de la tarda. Informació general. Informació del Consell de ministres. — Recital de piano, per Ro-

saura Coma. Programa Schumann.

18:30: Suplement de «La Paraula» dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Programa del Radioídic. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

19:15: «La Paraula». Emissió d'un quart de vuit de la tarda. Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i províncies. Obertura de la Sessió de Cortes.

19:30: «Viatic», excursions i esbrinaments imaginaris. Conversa per Adrià Gual.

19:45: Cotitzacions de monedes.

20:—: «La Paraula». Noticiari esportiu.

20:15: «Els periòdics infantils». Conferència pel professor Jesús Sanz. — Programa de discos selectes.

20:45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

20:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21:—: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21:05: Amenitats Artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».

21:35: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22:05: «La Paraula». Emissió de les deu i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22:30: Concert pel cor «La Violeto de Clavé». Director Pere Jordà.

23:15: Transmissió des del Casino de Sant Sebastià de Barcelona. Ballades per l'Orquestra Clarence Nemyr.

24:—: «La Paraula». Emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions. — Fi de l'Emissió.

EJ-39 - RADIO BADALONA

A les 12: obertura senyals horaris, música variada; a les 14: música selecta; a les 14:30: fi de l'emissió; a les 19: Obertura, senyals horaris, el disc del radiotext; a les 20: cotitzacions; a les 20:30: música variada; a les 21: noticiari i servei meteorològic; a les 21:15: fragments de sarsueles; a les 22: jazz; a les 22:15: notícies de l'ensenyament exclusives de Madrid; a les 22:30: jazz; a les 22:45: fi de l'emissió.

Dr. CASASA

BLENNORRAGIA AGUDA I CRONICA, GUARIMENT TOTAL. — SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29, entresol - D'11 a 11 de 5 a 8 - PREUS ECONOMICOS

TARRAGONA

NOVES LOCALS

El diumenge s'efectuà l'entrament civil del nostre amic Pau Guinovart, acte al qual concorregué una gran gernació.

Ha estat molt sentit el traspàs del conegut pagès de la part alta, que unia a la seva bondat de caràcter una conseqüent fermesa en els ideals republicans.

A les mostres de condol que ha rebut la família unim la nostra més ferma.

El diumenge se celebraren les sessions teatrals líriques al Teatre Tarragona, en homenatge a l'artista predilecta del nostre públic, Maria Teresa Planes, funcions que registraren uns plens a vessar.

Al final de les sessions de la tarda i de la nit s'oferiren a l'eximiu artista valuosos ramells de flors. El públic sortí complagudíssim de la interpretació que donaren a les obres dels artistes que acompanyaren Maria Teresa Planes.

En el partit de futbol del torneig Copa Catalunya celebrat a la Pedrera, entre el Tarragona F. C. i el Rubí F. C., es desenvoluparen uns lamentables incidents produïts per no voler jugar els forasters la segona part del partit.

El comissari de seguretat es veié obligat a enviar a la Comissaria els jugadors esmentats, tan desastats amb les prerrogatives del públic.

El resultat del partit fou d'empat a un gol.

Ja han començat ha muntarse les tres falles que s'exhibiran en les properes festes.

El diumenge visità la nostra ciutat el cor «La Violeta», de Martorell.

Avui, davant el Tribunal Contenciós-Administratiu, serà vist el recurs presentat per la Cambra de la Propietat contra els pressupostos municipals dels anys 1932 i 1933. Defensarà els drets de la Cambra l'advocat senyor Joan Pérez, i els de l'Ajuntament, el seu actual secretari senyor Salvador Canyals.

Els organitzadors de la cursa ciclista internacional de la Rambla, a més de comptar amb les millors inscripcions peninsulars, tenen en ferm la inscripció de Delcor, el famós as belga de la I Volta a Espanya.

LLEIDA

Lleida, 17. (Per tel·lèfon).—Aquest matí s'ha procedit a la lectura de càrrecs dels encartats en la causa núm. 106 dels fets d'octubre.

Comparegueren tots els encartats, a excepció d'un d'ells, i d'acord amb la llei es procedí als tràmits que la mateixa estableix. Sembla que demà començaran les pràctiques de les proves sol·licitades pels defensors, les quals foren admeses pel jutge instructor.

Convocats pel president de l'Audiència s'ha reunit el Col·legi d'Advocats i Procuradors, per tal de parlar del nou edifici que ha de destinar-se a Palau de Justícia.

Ramon Franc i Pinol, ha denunciat a la Comissaria de Policia que li havia estat furtada la cartera en la qual portava una petita quantitat en bitllets del Banc d'Espanya.

Joan Raimat i Català, fou auxiliat a la Casa de Socors de diverses ferides que es produí en un accident les quals foren qualificades de pronòstic reservat.

També fou assistit a la Casa de Socors el jove de 1 any, anomenat Joan Berben i Vilanova, d'algunes contusions. Aquest minyó és veí d'una torre de Gardeny.

SANT CELONI

FET INCIVIL I ALTRES NOVES

Divendres passat, dia 14, va passar a la nostra vila un fet altament antihumà i incivil.

No cal dir que aquest fou portat a terme per un «joven bien» d'aquells de la Lliga.

El fet succeí així: El jove en qüestió sembla que tenia un compte pendent de pagament amb un industrial ferretre de la nostra vila, anomenat Jacint Botey, de 75 anys d'edat. Com sigui que aquest, en els seus drets, va reclamar-li el compte, el jove Joan Monclús, de 30 anys aproximadament, que és molt valent, va abraonar-se-li al damunt i li donà un sens fi de patadaques que determinaren una caiguda del pobre vellet, que rebé contusions al cap de pronòstic gravíssim, que fan tèmper seriósment per la seva vida.

Davant d'un fet així, del qual protesta tot el poble republicà, unim la nostra més enèrgica i demanem a la Justícia que apliqui degudament la seva equitativa mà sobre l'autor d'aquest inqualificable atropell.

El Grup Excursionista «Penya Cultural Germanora», de la nostra vila, el propassat diumenge de Pasqua van anar d'excursió per terres montsenyoneses, i feu el següent itinerari: Sant Celoni, Campins, Santa Fe, Sant Marnal, Viladrau, Balenyà, Granollers i Sant Celoni. Felicitem els ardis joves que integren, per llur bon gust en triar les excursions, ara que... potser les fan una mica massa llargues.

El diumenge passat, en el partit de futbol que jugaren o desjugaren el Sant Celoni S. C. i el Vilamajor, al nostre camp, va haver-hi un apoteòsic acabament de bolets i pinyes.

El públic ja està entusiasmat: Pagant per veure futbol, veu futbol, boxa i natació en un camp de rostell, — C.

L'HOSPITALET

NOTES DIVERSES

A la Cooperativa Popular «El Respeto Mutuo», s'ha donat començament a un cicle de conferències culturals, organitzades per la Secció de Cultura de la dita entitat.

La primera d'aquestes conferències anà a càrrec del doctor Comas Rofes, el qual i davant una nombrosa concurrència, descabdellà el seu interessant parlament desenvolupant el suggestiu tema: «La Cultura de les nostres terres» (un pla d'estudi); fou molt aplaudit.

Felicitem els organitzadors d'aquestes conferències, puix que el poble necessita avui santoses orientacions com aquestes.

En la gira exhibicionista efectuada per la nostra mal prou remanada Comissió gestora, pels locals de les societats recreatives, durant les festes de la barriada de Collblanc, ha estat rebuda amb un entusiasme glacial.

Ves per on els cafeters han trobat la solució. Una visita de la Comissió gestora i l'algua s'els converteix en glaci per a poder tenir ben gelats els refrescos. Altrament, ja no estranyem les moltes pulmonies d'aquesta dies.

El nostre confident «Bona Tint» ens acaba d'assabentar que en un catòlicolisme col·legi de la Torrasa s'ha celebrat una educativa reunió, a la qual, i entre altres benemèrits senyors, assistiren el capellà de Collblanc i el doctor Jorret, actual conseller-regidor de Cultura.

L'objecte de la reunió no fou altre que el d

LES LLETRES

LA TRISTESA DE L'EPILEG

Un llibre interessantíssim, "Estampes de l'Uruguay" que comença on d'altres acaben

La terrible convulsió d'octubre que tots portem al cor com una ferida sense guarir, ha inspirat per ara una munió de llibres, en diversos tons. Llibres de combat de la majoria, escometen el comentari des del pla de l'autor i, en general, dominen en les seves pàgines la nota retrospectiva i així, el 6 d'octubre, pròpiament dit, amb totes les seves incidències, acostuma cloure la tasca del narrador.

Era, doncs, interessantíssim que algú es preocupés de donar-nos la

xerxologia fins d'elements terriblement distanciat de nosaltres. Avalorà les "Perspectives" un bellíssim pròleg escrit per aquest home admirable que és el doctor Carles Pi i Sunyer, autor, ell mateix, de la bellíssima compilació de lletres d'amor de Júlia de Lespinasse, que pot situar-se sense vacil·lacions entre les millors obres biogràfic-històriques aparegudes en català modern. Magnífica psicologia de l'aquells dos homes que varen saber dominar els seus nervis i les seves passions, i escrigueren, en lloc d'inflamades diatribes o estrepitosos pamflets, obres plenes de ponderació, de serenitat i de bellesa com l'epistolari de Júlia; obres saturades de sentit pràctic com "Perspectives econòmiques", o de sana companyonia i generós humanitarisme com "Estampes de l'Uruguay".

Afortunat heu estat, amic Bernades, amb els vostres pròlegs. Ja hem dit més amunt que el que heu escrit Pi i Sunyer per al vostre primer llibre emmarinava fou mestri-vol i magnífic.

Arta és Gassol, Ventura Gassol, el germà Gassol—avui si que li podem dir germà, sense por a faccies ni paradoxes—qui ha prologat aquestes belles "Estampes". I ho ha fet amb un tot humaníssim, colpidor, emocionant, sadollat d'identificació espiritual amb els que Bernades cita i anomena, que són tots, tots els que passaren pel valcú-presó.

Breu, concis, sobri, però alhora punyent i emotiu, és el pròleg que l'estimada Ventura Gassol ha posat a "Estampes de l'Uruguay". Gassol el blanc de les lres ultramuntanes i patriòtiques, el que en passar pels carrers, en el transcurs del que Bernades anomena "la trista caravana"—capítol d'aiguafort, dels millors del llibre—era senyalat per determinats elements així:

—Ese, ese, Gassol... Si, adversaris, contrincants, enemics declarats o hipòcrites. Aquell era Gassol—no Gassol com s'havia afegit a dir-li—, el nostre germà Gassol, que de la presó estant, en espera d'anar a presidir per Catalunya, amb els seus dignissims camarades de Govern, sap treure del pit un bonic de cor per a fer-ne un pròleg i donar-nos, en dues quartilles, l'esperit de cent volums...

Magnífica aportació aquestes "Estampes" per a la història del pas-

visió literària d'un aspecte de la caiguda que romanica negligit. Sabia tothom que centenars i centenars d'homes havien estat fets presoners el diumenge dia 7 i duts a diversos valcús i ergastuls. Com havien reaccionat tots aquests homes—dels més alts als més baixos—davant l'escomesa de la fatalitat? Quin procés havia seguit la seva adaptació a la vida del pres? No era versemblant suposar que la convivència de molts homes d'ideals afins dintre un mateix pesombre, havia de donar lloc a diversitat d'incidentes i escenes, còmics els uns, patètics les altres? L'afluència, adhuc dels visitants, els entreteniments de bord, la resistència varia al sofriment moral—cada home és un món—, les converses, les iniciatives dels involuntaris embarcats, constituïen un pòsit inesgotable de matèries a descriure i glossar, en forma viscuda, que hauria estat imperdonable deixar de recollir.

Vicenç Bernades ha satisfet a bastament aquesta exigència històrica. Escriptor fluid, elegant, dotat d'una envejable facilitat per a construir els episodis i vestir-los d'escolit ro-patge literari, ens dona avui un bell llibre, "Estampes de l'Uruguay", on és feta justícia als captius anònims com als cònsuls i són aplegades, dintre un estil correctíssim i una indiscutible gràcia narrativa, moments i visions del que podríem anomenar la post-revolta, que tindran algun dia, potser, un valor històric més alt, per a jutjar alguns homes, que la revolta mateixa.

"Estampes de l'Uruguay" és la segona obra que Bernades ha produït durant la seva permanència a bord. "Perspectives econòmiques" va ésser la primera. I, en llegir-la, calgués reconèixer l'excel·lent preparació de l'autor per a l'especialitat tractada en aquell volum que va merèi-

sat recent. Interessant i encertada la còpia informació gràfica que afegeix eficàcia al fi proposat. Augment i desigam a l'autor un esclatant èxit de llibreria, que reco-li i consolidi l'èxit moral aconseguit des del primer moment.

L'acte tindrà efecte a l'Àula de conferències de la Facultat de Filosofia i Lletres.

Després del 6 d'Octubre
POLÍTICA D'ESQUERRA A CATALUNYA
per
Joaquim de Camps
i Arboix

Un llibre a llegir pels catalanistes d'esquerra perquè és un anhel d'un millor esdevenidor polític

Preu: 3 ptes. - A totes les llibreries

ECOS

Una tertúlia d'intel·lectuals sol començar a una hora que és, poc o molt, sempre la mateixa. Allò que hom no sap és quan acaba.

Així, dies ençà, a París, André Gide, Ramon Fernandez, Thierry Maulnier, Joan Schlumberger, André Nollis, Saint-Exupéry, Malraux i Guicherm, s'ajuntaven a una política amical sobre el comunisme en literatura. La discussió va iniciar-se a l'Union pour la Verité, va continuar per la revista, prosseguí a la terrassa de les "Deux Margots" i acabà a un petit restaurant, on els intel·lectuals de moda varen menjar i beure fins que fou de dia.

I la serventa, en haver servit un dels plats, va dir, ingenuament:

—Hi ha algú de vostès que no tingui cervell?

A l'Ateneu hom comenta l'invent d'un doctor en neurologia, William Drayton, de Pensilvània. Aquest ha descobert el procediment per a traslladar els pitjors criminals en àngels mitjançant l'extracció d'una mica de líquid cefalorquí i la seva substitució per aire.

I Camps Margalit, sempre oportu, declara:

—Que voleu que us digui... Entenc que per a millorar els nostres homes, en lloc d'insanar-los vent, caldria treure'ls el que tenen de massa sota el crani.

Exit sense preceants
Quatre edicions
5.000 exemplars
venuts en dos mesos
de
Barcelona,
6 d'octubre
de
PERE FOIX

A tots els quioscos i llibreries
Preu: 4 ptes.

Administració: Societat General de Llibreria, Barrià, 14 i 16, BARCELONA

El segon mil·lenari d'Horaci

Demà, a les de la tarda, el catedràtic de la Facultat de Filosofia i Lletres, doctor Joaquim Balcells, donarà una conferència sobre el tema: "El motiu de la mort en la poesia d'Horaci".

Aquesta conferència ha estat organitzada pels "Amics de la Poesia" en ocasió de celebrar-se enguany el segon mil·lenari de la naixença d'Horaci.

L'acte tindrà efecte a l'Àula de conferències de la Facultat de Filosofia i Lletres.

Llegiu:
HOMER D'AMOR I D'AVENTURA
MEMORIES D'UN EX-JOYE
La novel·la més interessant de
Lluís Capdevila
Preu: 5 Pts.

LLEGINT...

RONDA D'HISTORIES

de Tomàs Roig i Llop. (Llibreria Verdader 1935.)

Avui, que l'estabilitat del nostre idioma és un fet, i per tant exigim una perfecta i àgil maneigament, no és perdonable que us trobeu amb llibres que denotin un falç coneixement i domini de la nostra llengua. Aquesta estabilitat que diem, però, ha fet que molts autors s'assemblin en llur forma d'escriure, però no en la manera de dir les coses. Les noves promocions literàries tenen una font inestroncable de mots en llengua catalana que els poden fer jugar damunt del paper blanc de la manera que vulguin, per tal com han adquirit en llur maneig un domini absolut i perfecte, sense abusar-ne, però, perquè ens puguin oferir noms que un jo de paraules.

Ara ens trobem davant del nou llibre de Tomàs Roig i Llop, "Ronda d'histories", un aplec de contes i narracions enriquit amb l'aportació de dos assaigs escènics titulats "Joc de paraules" i "La força del record". Aquest llibre ens ha suggerit el comentari que precedeix aquestes notes per tal com en ell hi trobem aquell perfecte domini de la llengua catalana, domini que no peca d'exagerat ni de pretensions, ans millor, podríem dir perfecte.

L'autor de "Ronda d'histories" sap jugar amb les paraules sense necessitat d'acudir al diccionari. Podríem dir que s'ha fet paral·lelisme amb ell i que per aquest motiu s'ha sabut establir amb ell.

Ja hem dit d'aquest autor, arran de la publicació del seu primer llibre, "Faccies", que la seva prosa era d'un pur i fi lirisme que deixava entreveure una petita dosi d'humor al final de cada conte o narració, un humorisme blanc que no porta malícia perquè l'objectiu que vol copiar les imatges Roig i Llop no depassa mai el marc d'allò que ell ha volgut ben enforçar. Això perdura en "Ronda d'histories". No basteix la narració per l'anècdota, sinó que l'anècdota és narrada en un bell principi per la sorpresa final.

Ens trobem, per exemple, amb "Les arrels", que és com un batec sentimental ofert per la gràcia de l'humor i bonhomia amb què ens té acostumats el seu autor. Del llibre cal ementar "Prendisme experimental", "El retrat", "El present del corral", "L'última voluntat", entre altres en els quals l'autor sap bastir els seus escrits amb qualsevol somriure seu, per tal com sap copsar els motius precisos en la clara visió de totes les coses. I tot això bastit amb aquella prosa tan ben cenyida, la qual ens fa recordar ara—sense que ho diguem com un retrat—la dita d'un crític maliciós:

—D'un llibre així, tan ben escrit, no us atreviríeu mai a dir-ne mal.

Aquells lectors que cerquin acostumat a les lectures fortes de grans autors, en va cercaran l'emoció fàcil en les prosas de Roig i Llop. Hi trobaran, si més no, la sorpresa, l'anècdota i per què no el somriure?—a través de l'enfiliat de belles paraules esvelades i justes, per deixar-los, en acabar, com un regust de caramell de café amb llet que se us ha fòs com per sorpresa, sense empregar-vos la boca.

P. i V.

PUBLICACIONS REBUES

ESTUDIS. — Revista de l'Associació Cultural, Reus, maig 1935. — El número 17 d'aquesta interessant Revista publica el següent sumari: "La nostra política catalana", per E. Xarubà i Buldó; "Publilles de maig", per Miquel Martínez; "Il·lustració", per M. D. A.; "El concepte de la propietat", per F. Ruiz Borràs; "Agricultura", per M. Agramunt; i les notes locals com de costum.

També publica unes pàgines dedicades al Club Natació Reus "On hi consta la Memòria de l'any 1934".

Memòria de la Cambra de Comerç Hispano-Venecolana, de Barcelona. — 1934. — La Cambra de Comerç Hispano-Venecolana, ha publicat com cada any una interessant Memòria de l'any 1934.

Llavor Nova.—Portantveu de l'Associació d'Auxiliars de Farmàcia. "Club d'Esports de Montanya". — Portantveu adherit a la Federació d'Entitats excursionistes. "Bullètin mensual". "Barcelona Atracció". — Revista mensual de la Societat d'Atracció de Forasters.

Totes quatre publicacions prou conegudes, ens ofereixen una presentació acuradíssima, i contenen interessants sumaris.

De la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, tenim rebut el volum que conté la Memòria de la seva actuació durant l'any 1934 i el dedicat a la Conferència donada pel senyor Cullí i Gil, sobre el tema: "El Estat i el Municipi en relació amb el contribuent".

NOTICIARI

La Societat de Cultura Literària ha acordat crear una Secció que es dirà de "Noves Autors", per a l'estímul i protecció de les joves promocions literàries.

La Comissió organitzadora ha aprovat l'Index provisional d'orientacions i pla de treball següent:

Acció cultural. Conferències, concursos literaris, curses, concursos d'obres teatrals, novel·les, etc. La Secció gestionarà que l'obra clàssica, si és teatral, sigui representada, si és novel·la, etc., que es publici.

Defensa de les prerrogatives de l'autor, especialment el respecte a la llibertat de pensament i expressió.

Campanya pro literatura catalana. Publicació d'una revista literària per a donar a conèixer els nous

Estudi Laporta: Darrers concerts del curs actual. -- Sala Ribas: Lluís Millet Farga i Pau J. Bartuli, als Concerts Vespertins. -- Sala Studium: Audició de clausura de curs de la Societat Catalana de Concerts. -- Sala Astòria: Recital de piano Gonçal Tintorer Latour. -- Teatre del Foment Martinec: Darrer Miting-Concert per l'Institut Orquestral de l'Associació Obrera de Concerts

amb dos enormes plens han tingut lloc els dos darrers concerts de la brillantíssima sèrie organitzada per al present curs a l'Estudi Laporta. Programes seleccionats i executants de primeríssima qualitat ens ha ofert el mestre Antoni Laporta Astor, la qual cosa hom no ha desaproveïtat per tal com no eren audicions de les que fàcilment hom pot deixar passar per alt. En el primer d'aquests concerts oïrem un "Eros", op. 70, de Brahms, que és quelcom imponent, i en el qual provaren de fer-se la competència amb acompanyaments executants el depurat violinista Domènec Ponsa, l'insubstitutable trompa Ramon Bonell i la pianista campiona de la prova "Radio Barcelona", com si diguéssim "Missió Unió Radio-Madrid", i ensamens indiscutible evadetes de la casa, Isabel Martí-Coll. Aquests eminents artistes, als quals s'afegiren el notable violinista Joan Llobell, el mestre de la Gran Sala Tarragó, l'insuperable violoncellista Gabriel Rodó, interpretant el "Quintet", op. 81, de Dvork, que és una meravella i que els esmentats concertistes avaloraren amb una execució impecable.

Hem deixat premeditadament, la segona part a darrer terme, per tal de destacar la formidable tasca realitzada per Isabel Martí-Coll, la qual, en unió del mestre Antoni Laporta Astor interpretà el famós "Concert en Mi Bemol", de Franz Liszt, obra que necessita un piano amb diversos contrapès per tal de resistir el xafec que l'autor li preparà amb vista a una post-executació que arribés on li autor no va somniar. No cal dir que, amb les possibilitats de la senyoreta Martí-Coll, aquesta hi arribà a bastament i deixà encara restes del piano escampats per la sala, per tal de poder-lo aprofitar per la darrera sessió de la temporada. Afegirem que el seu mestre Antoni Laporta Astor, que acompanyà l'artista amb un segon piano, aconseguí excel·lir desfilant la pedregada i proveuà amb la seva eminent del·leixable una nova tempesta d'aplausos.

En acabar el concert foren insistents aplaudiments amb Isabel Martí-Coll i el mestre Laporta Astor, els senyors Domènec Ponsa, Gracià Tarragó, Joan Llobell, Gabriel Rodó i Ramon Bonell, tots els quals foren cridats nombroses vegades.

En el darrer programa, ultra el mestre Laporta Astor i Isabel Martí-Coll, prengueren part l'excel·lent pianista Ivonne Buire i els cantants Carme Gombau, soprà; Concepció Callao, contralt; Josep Domingo i Arcadi Llerena, tenors; i Domènec Sánchez Parra, baix.

A dos pianos executaren, la senyoreta Buire i el senyor Laporta Astor, una llarga "Romansa amb Variacions", de Grieg, i la senyoreta Martí-Coll amb l'esmentat mestre Laporta, "Eros", op. 70, de Brahms, i "Variacions sobre un tema de Beethoven", de Saint-Saens, en tena.

Autors, crítica i publicitat editorial. La Comissió agrairà que li siguin exposades de paraula o per escrit quantes suggerències puguin ésser d'utilitat per als joves escriptors i el progrés artístic.

La Secretaria estarà oberta cada dia feiner, de set a dos quarts de nou del vespre, a l'estatge social, Duran i Bas, 8, pral.

El recent llibre "Fortuny" (assaig crític-biogràfic) d'edició homònima al gran pintor reusenca, ha tingut tan favorable acolliment entre els seus compatriotes del nostre suburbi camp de Tarragona, que es pot dir que no hi ha poble ni llogaret que no hagi adquirit, almenys, un exemplar d'aquesta celebrada obra (la primera parlant de Fortuny, en català).

Això palesa d'una manera pregon i definitiva que el patriotisme del nostre poble que es manifesta per tanta mitjans s'ha decantat una vegada més pel camí de la Literatura i de l'Art.

«Els moviments d'emancipació nacional», d'Andreu Nin, publicats per les "Edicions Proa", dins de la Biblioteca "El Camí", ha assolit un èxit de venda. «La gran revolució que ve...» de Jacques Dubion, traducció de Joan Puig i Ferrer, que ha sortit dins la mateixa col·lecció, ha suscitat també un interès justificant entre tots els qui, preocupats per la gravetat de la crisi econòmica actual, cerquen una sortida a la situació.

«Edicions Proa» han publicat el volum 77 de la seva col·lecció «A tot vent». És aquest «L'Insurgent», de Jules Vallès, traduït per Andreu Nin. Cap llibre d'aquest gran escriptor revolucionari francès no hauria estat incorporat al català. La casa «Proa», seguint la seva tradició una vegada més, amb la novel·la de Jules Vallès, dona el millor de totes les cultures, de totes les tendències, recollint el més característic de cada època i de cada autor. «L'Insurgent» és tipus de l'obra de l'art popular com ho són «Els miserables», de Victor Hugo, i certes novel·les d'Emili Zola. Andreu Nin, en un pròleg just i precís, situa l'obra i l'autor. És un treball que fa encara més meritoria la seva traducció.

NOTICIARI

La Societat de Cultura Literària ha acordat crear una Secció que es dirà de "Noves Autors", per a l'estímul i protecció de les joves promocions literàries.

La Comissió organitzadora ha aprovat l'Index provisional d'orientacions i pla de treball següent:

Acció cultural. Conferències, concursos literaris, curses, concursos d'obres teatrals, novel·les, etc. La Secció gestionarà que l'obra clàssica, si és teatral, sigui representada, si és novel·la, etc., que es publici.

Defensa de les prerrogatives de l'autor, especialment el respecte a la llibertat de pensament i expressió.

Campanya pro literatura catalana. Publicació d'una revista literària per a donar a conèixer els nous

Estudi Laporta: Darrers concerts del curs actual. -- Sala Ribas: Lluís Millet Farga i Pau J. Bartuli, als Concerts Vespertins. -- Sala Studium: Audició de clausura de curs de la Societat Catalana de Concerts. -- Sala Astòria: Recital de piano Gonçal Tintorer Latour. -- Teatre del Foment Martinec: Darrer Miting-Concert per l'Institut Orquestral de l'Associació Obrera de Concerts

gines que no per ésser nostres tenen menys importància, més quan van avaluats pels noms dels mestres Ardevol, Bernat i Massana.

Acomplim magníficament el seu començament els pianistes Elinor Fabre i Magí Romaní, la cantant Maria Amat i els cors i orquestra que aconseguiren una perfecta justesa, sota la direcció del mestre Ferran Ardevol. La concurrència, no molt nombrosa, però força selecta, aplaudí amb entusiasme tots els interpretes.

A la Sala Astòria donà un important concert el notable pianista Gonçal Tintorer Latour, que ja havia obtingut un gran èxit a la seva presentació a Belles Arts temps ençà. Gonçal Tintorer és un pianista de grans possibilitats i d'un gran temperament artístic que posà a prova a través del seu programa, en el qual ens féu oír amb absoluta seguretat i claria nítidesa obres diverses de J. S. Bach, Mozart, Schubert, Chopin, P. Antoní Soler, Debussy, Chopin Turina, Granados i Albéniz. En totes elles es palesa el pianista de gran musicalitat i perfectió tècnica i es féu aplaudir intensament per la qual causa fou reclamat a cada part i especialment en acabar nombroses vegades a l'escenari.

Acomplim el seu programa, tan brillantment portat a cap durant el curs que finalitzà, l'Associació Obrera de Concerts ha portat el seu meravellós Institut Orquestral, que tan encertadament dirigia el jove mestre Joan Fich Santasusana, a les barrades obreres on sovintegen pels manifestacions d'alta cultura musical, reservada fins ara a les altes esferes. Mercé a aquest estudiós Institut, les obres mestres de la música han passat a les democràtiques sales de les barrades extremes on, com el passat diumenge, succeí al Foment Martinec, pogueren fruit d'un magnífic programa, en el qual fou interpretat "Oberon" de Wagner, "Grave i Aria", de la "Suite en re", de J. S. Bach; "Andante, Adagio i Allegro", de la "Cantata n.º 1", en sol major, de Mozart; "Intermezzo de Goyecques", de Granados, i "Sinfonia en sol major", n.º 139, de Haydn, totes les quals foren escoltades amb la més absoluta correcció i màxim respecte.

El mestre Joan Fich Santasusana, que històricament ha estat al capdavant dels comentaris, fou objecte de clamoroses ovacions, extensives als joves músics que integren l'orquestra, als quals el poble de Sant Martí premia amb impetuosa manifestació en acabar aquest magnífic concert tan generosament ofert per la benemèrita Associació Obrera.

CAMIL OLIVERAS

ELS DARRERS CONCERTS DE CURS A L'ASSOCIACIÓ MUSICAL DEL DISTRICTE IX

Avui, dimarts, dia 18, a les deu de la nit, la notable pianista Maria Teresa Vives donarà el seu anunciament recital a l'Associació Musical del Districte IX, en el qual, a més d'obres de J. S. Bach, Mozart, Saint-Saens, Chopin, Buxi, Liszt i Albéniz, interpretarà el cèlebre "Carnaval", op. 9, de Schumann, del qual fa una creació perfecta.

Per al proper dijous, l'Associació anuncia la presentació del Trio Climent-Dini-Bullich, el qual executarà tres èssies de Mozart, Beethoven i Joaquim Serra.

Aquestes audicions són dedicades exclusivament als socis de l'Associació Musical del Districte IX, Teatre de l'Orfeó d'Eco de Catalunya, ja són consagrades, sinó aquelles pà-

del President Interí, referint-se a la importància que les Fires de Mostres, acada dient que era de desitjar que entre els organitzadors d'aquesta classe de certàmens de tot el món s'establís un contacte que culminés en la celebració de conferències anuals, de les quals sortissin acords encaminats a la més gran brillantor d'aquestes manifestacions exponents de les valors que enclou l'economia, pedra angular dels pobles.

Ajuntament

CONCURS DE CARTELLS

El Jurat del Concurs de Cartells, organitzat per l'Associació d'Industrials i Comerciants de Gràcia, anunciador de les fires i festes d'aquella populosa barriada, ha quedat constituït en la següent forma: President, senyor Rupert Roldós, conseller delegat del districte VIII; vice-president, senyor Felip Beltrí; senyor Elvira Mora, senyor Salvador Alarà, aquests tres darrers en representació de l'entitat organitzadora, senyor Miquel Paredes, pel Circol Artístic, i el senyor Junceda pel Circol Artístic de Sant Lluís.

El termini de presentació dels treballs acaba el proper dia 19, i hom ha fixat el dia 23 per a la inauguració de l'Exposició de Cartells presentats.

CONCURS DE CLAVELLS

El primer Concurs de Clavells que organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors tindrà lloc a l'esmentada Rambla el propiament dit, amb motiu de la diada del Corpus, promet assolir un gran èxit. Els floristes de la sudada Rambla, en tenir notícia del Concurs, es reuniren a la Direcció del Mercat de la Boqueria per a canviar impressions; la decisió i l'entusiasme foren unànimes, per la qual cosa es pot assegurar que la seva participació al Concurs serà brillant.

El Patronat, per la seva banda, es preocupa d'adornar la Rambla de la manera més escaient possible i que una Còpia amentzi les hores del Concurs.

CONCURS DE CLAVELLS

El primer Concurs de Clavells que organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors tindrà lloc a l'esmentada Rambla el propiament dit, amb motiu de la diada del Corpus, promet assolir un gran èxit.

Els floristes de la sudada Rambla, en tenir notícia del Concurs, es reuniren a la Direcció del Mercat de la Boqueria per a canviar impressions; la decisió i l'entusiasme foren unànimes, per la qual cosa es pot assegurar que la seva participació al Concurs serà brillant.

El Patronat, per la seva banda, es preocupa d'adornar la Rambla de la manera més escaient possible i que una Còpia amentzi les hores del Concurs.

CONCURS DE CLAVELLS

El primer Concurs de Clavells que organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors tindrà lloc a l'esmentada Rambla el propiament dit, amb motiu de la diada del Corpus, promet assolir un gran èxit.

Els floristes de la sudada Rambla, en tenir notícia del Concurs, es reuniren a la Direcció del Mercat de la Boqueria per a canviar impressions; la decisió i l'entusiasme foren unànimes, per la qual cosa es pot assegurar que la seva participació al Concurs serà brillant.

El Patronat, per la seva banda, es preocupa d'adornar la Rambla de la manera més escaient possible i que una Còpia amentzi les hores del Concurs.

CONCURS DE CLAVELLS

El primer Concurs de Clavells que organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors tindrà lloc a l'esmentada Rambla el propiament dit, amb motiu de la diada del Corpus, promet assolir un gran èxit.

Els floristes de la sudada Rambla, en tenir notícia del Concurs, es reuniren a la Direcció del Mercat de la Boqueria per a canviar impressions; la decisió i l'entusiasme foren unànimes, per la qual cosa es pot assegurar que la seva participació al Concurs serà brillant.

El Patronat, per la seva banda, es preocupa d'adornar la Rambla de la manera més escaient possible i que una Còpia amentzi les hores del Concurs.

CONCURS DE CLAVELLS

El primer Concurs de Clavells que organitzat pel Patronat de la Rambla de les Flors tindrà lloc a l'esmentada Rambla el propiament dit, amb motiu de la diada del Corpus, promet assolir un gran èxit.

Els floristes de la sudada Rambla, en tenir notícia del Concurs, es reuniren a la Direcció del Mercat de la Boqueria per a canviar impressions; la decisió i l'entusiasme foren unànimes, per la qual cosa es pot assegurar que la seva participació al Concurs serà brillant.

El Patronat, per la seva banda, es preocupa d'adornar la Rambla de la manera més escaient possible i que una Còpia amentzi les hores del Concurs.

Demà es posarà a la venda el llibre de
ALARD PRATS
EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO
Tots els catalans han de conèixer amb tot detall aquest procés memorable
Preu: 5 pessetes
Administració i venda:
LIBRERIA CATALONIA --- 3, RONDA SANT PERE, 3
Telèfons 11147 i 12456

Demà es posarà a la venda el llibre de
ALARD PRATS
EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO
Tots els catalans han de conèixer amb tot detall aquest procés memorable
Preu: 5 pessetes
Administració i venda:
LIBRERIA CATALONIA --- 3, RONDA SANT PERE, 3
Telèfons 11147 i 12456

Demà es posarà a la venda el llibre de
ALARD PRATS
EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO
Tots els catalans han de conèixer amb tot detall aquest procés memorable
Preu: 5 pessetes
Administració i venda:
LIBRERIA CATALONIA --- 3, RONDA SANT PERE, 3
Telèfons 11147 i 12456

Demà es posarà a

LA JORNADA ESPORTIVA DEL DIUMENGE

La burocràcia futbolística

L'assemblea de la Federació Catalana va modificar les categories actuals

Dissabte passat tingué lloc, a la Sala Montserrat, l'Assemblea extraordinària de la Federació Catalana de Futbol Associació.

Presidí el senyor Joan Baptista Roca, acompanyat dels membres del Consell directiu, senyors Perpiñà, Güell, Guardiola i Mas. També hi havia representacions del Col·legi d'Arbitres i de la Mutual Esportiva de Catalunya.

L'assemblea fou molt laboriosa pels diversos extrems que contenia una proposició presentada pels clubs catalans més destacats.

Els acords presos foren els següents:

Campionat de Catalunya. — Primera categoria A, sis clubs; primera categoria B, vuit clubs; segona categoria preferent, dotze clubs (els deu restants de l'actual primera categoria B i els dos que es classifiquin en unes eliminatòries a jugar entre el Vic i el Gràcia, de la segona ordinària, i Santiveri, Amposta i Portbou, de la Lliga Amateur).

Segona categoria ordinària. — Sense limitació de nombre, sempre que els clubs tinguin el terreny de joc en les condicions mínimes que fixa el reglament.

La primera A i B jugaran tots contra tots. La segona categoria preferent, en dos grups de sis, tots contra tots, i la segona categoria ordinària en els grups que necessitin un màxim de vuit i un mínim de quatre clubs. Els vencedors de cada grup s'eliminaran entre ells per a proclamar el campió de la categoria.

Els agrupaments seran fets pel Consell directiu amb un criteri estricte geogràfic.

Lliga Catalana. — Serà establerta la competició Lliga Catalana adaptada als clubs i dates que deixin lliures les competicions peninsulars.

Promoció. — Resta establerta la promoció automàtica en totes les categories.

Copa Catalunya. — Una volta acabada la Lliga, començarà la Copa Catalunya, en la qual hauran d'interferir forçosament tots els clubs federats. Aquesta competició serà jugada per eliminatòries i serà destinada a tant per cent de les reparticions a profit de la Mutual.

Assemblea ordinària. — Tota acordada diversos extrems relacionats amb la data de celebració, revisió de comptes, composició i vots.

Organisme de govern. — Són establerts així: Consell directiu: El president, elegit per l'Assemblea; dos directius, pels clubs del grup A; un pels del grup B, i un altre pels clubs de segona categoria.

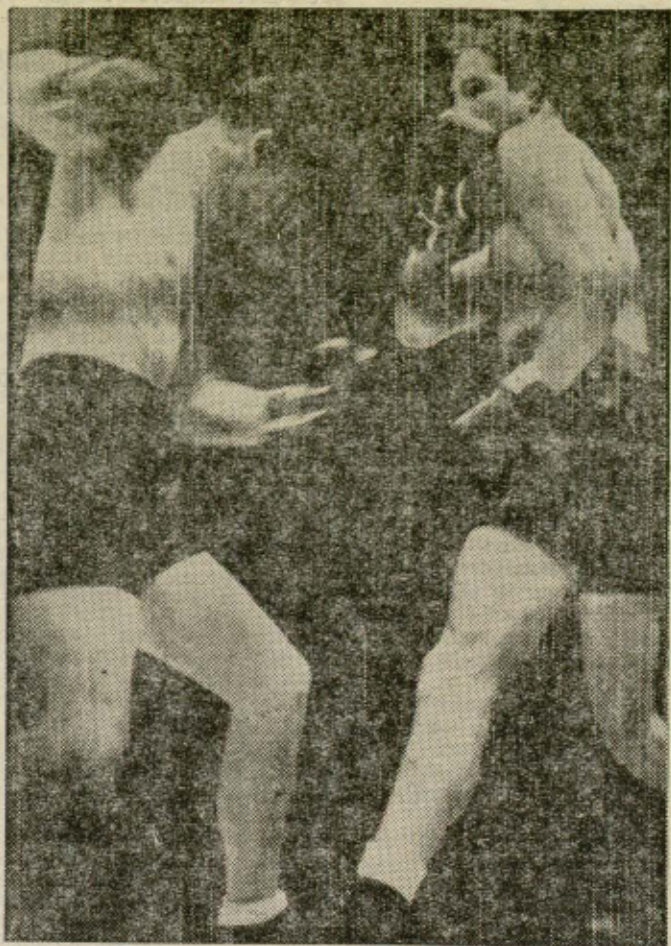
Comitè d'apel·lació. — El formaran tres membres elegits directament per l'Assemblea, i cada club votarà solament dos noms.

Existència de competició. — Existirà solament un comitè per a resoldre els assumptes de totes les categories de la Federació. Estarà format per cinc membres, elegits: Dos pel grup A, un pel grup B i un per cada una de les segones categories. El president haurà de pertànyer al grup A.

Lliga Amateur. — Constituirà una categoria a part, dintre la disciplina federativa, i tindrà cura d'organitzar els campionats amateurs, etc., tal com ho fa actualment. Els clubs de la Lliga amateur no tindrán assistència a les assemblees de la Federació.

Igualment fou aprovat: La confecció d'un reglament interior d'empreses federatives, i una nova forma de tributació dels clubs.

A continuació se celebrà l'assemblea extraordinària de la Mutual Esportiva de Catalunya, per a l'aprovació del seu nou estatut. Després d'un llarg debat no s'arribà a un acord i fou resolt de celebrar una nova assemblea per a l'aprovació definitiva del reglament esmentat.



A Nova York ha tingut lloc la celebració del matx de boxa entre Jimmy Braddock i Max Baer. Resultà guanyador per punts Jimmy Braddock, al qual se li adjudicà el títol de campió mundial de totes les categories. Un moment del matx (Foto transmesa per ràdio-telefotografia des de Nova York a Londres i de Londres a París) (Express - Foto.)

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA D'ATLETISME

Piferrer va batre el rècord d'Espanya dels 1.500 m.

Diuenge va disputar-se a l'Estadi de la primera jornada dels Campionats de Catalunya d'Atletisme, i pels resultats que en ells es varen registrar, es pot dir que va assolir un èxit.

De tots els resultats, destaca el de Piferrer en la cursa dels 1.500 metres, el qual ha batut el rècord d'Espanya dels guipuzcoà Cialceta, de 4'55". Piferrer, bon ajudat per Angel, el qual també millorà l'antic rècord, va fer per fi pòquer amb la supremacia absoluta dels mil fons.

També es digna d'elogi la marca assolida per Guersu Garcia en els 10.000 metres de marxa, encara que contràriament al que va anunciar-se a l'Estadi i es va fer constar als fulls dels resultats repartides per la Federació a la Premsa, no va millorar el rècord d'Espanya, el qual està en poder de Francesc Julià amb 46'43".

Les proves femenines, excepció feta de l'actuació d'E. Trepal, en igualar el rècord d'Espanya dels 300 metres, la resta de proves estiguéren mancades d'interès.

Els resultats foren els següents:

Llançament del pes (final): 1. M. Sarrahima, Junir, 11'33 metres; 2. J. Tugues, independent, 11'21; 3. N. Farinyes, Barcelona, 11'15; 4. G. Molina, independent, 11'08; 5. J. Vidal, Barcelona, 10'95; 6. J. Solé, Natura, 10'92.

Llançament del disc (final): 1. N. Farinyes, Barcelona, 33'70 metres; 2. F. Fernández, Barcelona, 31'84; 3. S. Aranda, Granollers, 31'67; 4. J. Cull, BUC, 31'40; 5. J. Vidal, Barcelona, 31'22; 6. V. Garcia T., BUC, 30'70.

110 metres tanques (final): 1. J. Roca (Barcelona), 17"; 2. L. Manzanarès (id.), 3. M. Staar (Natura); 4. R. Mongrell (BUC); 5. O. Etter (Barcelona); 6. A. Amat (Gironi).

100 metres final: 1. M. Arévalo (BUC), 11" 2/5; 2. V. Aracil (Barcelona), 11" 4/5; 3. J. Farré (BUC); 4. J. Soms (Gironi); 5. P. Arriols (Ploms); 6. M. Consegall (BUC).

Llançament del martell (final): 1. N. Salvador (Gironi), 36'94 mts.; 2. J. Tugues (indep.), 35'35; 3. M. Sarrahima (junior), 31'85; 4. J. Baró (Reus P.), 30'50; 5. M. Cugueró.

(BUC), 28'52; 6. S. Seriol (Badalona), 25'63.

400 metres final: 1. P. Colomé (Gironi), 52"; 2. J. Roca (Barcelona), 53" 1/10; 3. M. Viladom, 53" 3/10; 4. G. Arias (idem).

1.500 metres final: 1. Piferrer (Barcelona), 4' 7" 9/10. Rècord d'Espanya. 2. J. Angel (BUC), 4' 8" 1/10; 3. F. Montfort (id.); 4. J. Fontseré (FAET); 5. F. Miquel (Avanti); 6. A. Esmandia (Nurmi).

Llançament de la javalina (final): 1. O. Etter (Barcelona), 52'36 mts.; 2. F. Fernández (idem), 48'51; 3. G. Naucoff (idem), 44'97; 4. S. Massoni (Atletes U.), 37'90; 5. J. Ruiz P. (Gironi), 37'48; 6. S. Seriol (Badalona), 35'09.

4 x 100 metres final: 1. BUC (Farré, Bravo, Consegall i Arévalo), 46" 1/10; 2. G. E. I. E. Gironi, 47"; 3. P. C. Barcelona.

10.000 metres marxa: 1. G. Garcia (Barcelona), 47" 9/10; 2. A. Arqué (Escultista), 49" 59/10; 3. P. Menchon (U. A. Terrassa), 52" 49/10; 4. J. Colín (Escultista), 53" 23/10; 5. A. Villach Mola.

10.000 metres plans (final): 1. A. Mur (Barcelona), 33" 11/10; 2. J. Miró (FAET), 33" 14/10; 3. J. Borràs, (Hércules), 33" 21/10; 4. J. Miquel (Barcelona), 33" 24/10; 5. M. Martínez (Hércules), 33" 25/10; 6. F. Camí (Sarrià E.).

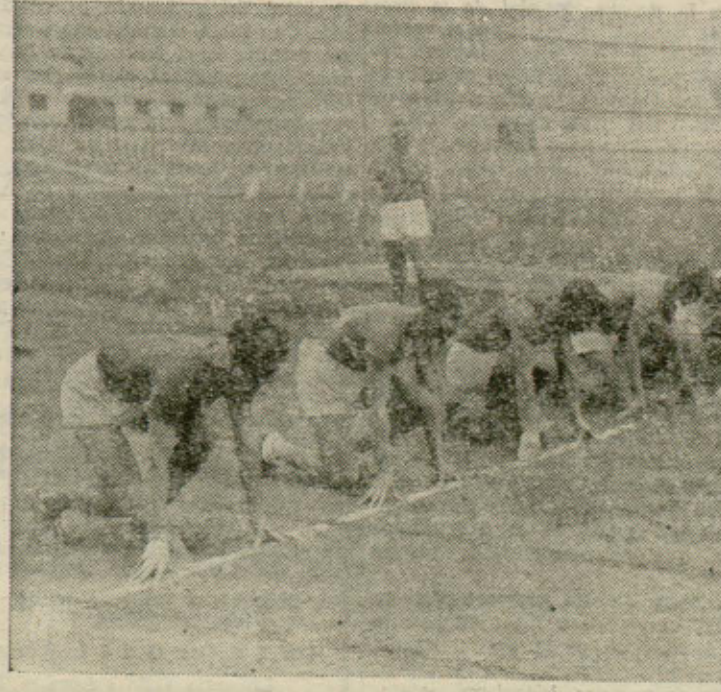
Puntuació després de la primera jornada: 1. F. C. Barcelona, 38 punts; 2. BUC, 35; 3. Gironi, 23; 4. Junior; 5. FAET, 8.

PROVES FEMENINES
Salt d'alçada: 1. C. Andreu (FAEGE), 1'15 m.; 2. E. Trepal (idem), 1'15; 3. M. Pérez (Orpheu), 1'15.

80 metres plans: 1. E. Trepal (FAEGE), 11" 5/10; 2. C. Andreu (idem), 12" 1/5; 3. S. Enriquez (Hércules), 12" 3/5; 4. J. Andreu (indep.); 5. M. Carrion.

300 metres plans: 1. E. Trepal (FAEGE), 46" 1/5, rècord d'Espanya igualat; 2. J. Andreu (indep.), 50" 1/5; 3. C. Andreu (FAEGE); 4. M. Pérez (Orpheu); 5. S. Enriquez (Hércules).

Salt de llargada: 1. C. Andreu (FAEGE), 4'30 mts.; 2. E. Trepal (idem), 4'23.



Una sortida de la cursa de 100 metres lliures (Express - Foto.)

LA COPA D'ESPANYA

Sabadell i Sevilla guanyadors dels primers partits de semifinal

A València

Llevant, 1
Sabadell, 2

EQUIPS:

Llevant: Vidal, Calpe, Puig I, Núñez, Dolz, Porrera, Puig II, Artigas, Calero, Felipe i Aparicio.

Sabadell: Massip, Morral, Blanch, Argemí, Font, Mota, Esteve, Calvet, Gual, Barceló i Parera.

ARBITRE: Ostalé.

València, 17.—Corresponent al partit d'anada per a les semifinals del Campionat d'Espanya, jugaren diumenge la tarda al camp del Llevant, al Sabadell i l'equip propietari del terreny de joc.

Després dels brillants resultats conseguits per els llevantins davant el Barcelona, és que motivà l'eliminació del campió de Catalunya, no cal dir que el camp de camí Hondo, presentava un magnífic aspecte.

El partit es considerava decisiu per els llevantins, que amb un resultat favorable els hauria permès classificar-se per a la final.

El triomf fou, per a l'equip sots-campió de Catalunya, que en tot moment es mostrà superior als valencians, i obtingué per tant merescudament la victòria.

Al principi del matx, el Llevant tractà d'imposar el seu habitual entusiasme i rapidesa, i el Sabadell passà uns moments de perill. Però de mica en mica es convenceren els valencians que aduïen en aquest terreny els seus adversaris els superaven, tota vegada que l'equip català, corresponent al tren enorme a què sortí el Llevant, emprà un joc encara més gran tren i rapidesa. I en aquestes condicions el Llevant no podia tenir cap probabilitat d'avançar d'un equip competent, i d'altra banda es convencé a la segona part el mateix públic de València, que veié en tot moment perdut el partit.

L'ACTUACIÓ D'AMBDS EQUIPS

El Llevant tingué el seu handicap més gran en l'actuació de la seva línia de migs, que no donà ni de molt el rendiment dels anteriors partits, car fou desfeta per la davantera del Sabadell. Vidal, a la porta, forní un gran encontre, per la defensa, especialment Puig, bastant fluïda. Calpe superà notament el seu company, i a la davantera, els millors, Artigas i Aparicio, que foren indubitablement els millors de l'equip, per llur entusiasme i encert en tot l'encontre. Felipe, sense jugar malament, ja que forní un bon encontre, no arribà a igualar anteriors actuacions, i Puig i Calero els menys afortunats en la línia.

El Sabadell, en conjunt, féu un magnífic partit, puix que tot l'onze estigué encertat i amb molt d'entusiasme. Com a línia millor i més completa fou la línia mitjana, i en conjunt es destacà Puig, que fou el cervell de l'equip i que cobrí el camp. A la defensa, Morral estigué formidable, i fou un dels millors del Sabadell, ben secundat per Blanc. A la davantera, el millor Parera, que centrà magníficament, guanyà per cames els defenses llevantins i cada pilota que ell engegava representava un perill per a Vidal, i demostrà trobar-se en els seus millors temps. El següent en mèrits Guàrdia, si bé alguna vegada rematà amb poca sort. Bé, també, Barceló. L'altra dreta, la menys afortunada.

EL QUE FOU EL PARTIT

El primer en aparèixer al camp fou el Sabadell, que fou rebut amb una ovació. No tardà a fer-ho el Llevant, que fou rebut també amb una ovació exultant.

Els primers moments del matx han estat avantatjats per al Llevant, el cord d'Espanya igualat; 2. J. Andreu (indep.), 50" 1/5; 3. C. Andreu (FAEGE); 4. M. Pérez (Orpheu); 5. S. Enriquez (Hércules).

300 metres plans: 1. E. Trepal (FAEGE), 46" 1/5, rècord d'Espanya igualat; 2. J. Andreu (indep.), 50" 1/5; 3. C. Andreu (FAEGE); 4. M. Pérez (Orpheu); 5. S. Enriquez (Hércules).

Salt de llargada: 1. C. Andreu (FAEGE), 4'30 mts.; 2. E. Trepal (idem), 4'23.

El Sabadell, que s'ha defensat molt bé en aquests moments inicials, atacà, i de mica en mica va reaccionant, i Vidal blocà, amb dificultat, un xut de Calvet. Moments després, un free-kick a Font, tret per aquest amb força, obligà a Vidal a cedir un córner, que fou rematat per Gual. Vidal aclari d'una manera tan compromesa, que la pilota estigué tan a la vora del gol, que els jugadors del Sabadell, encara que no amb molta insistència, demanaven que els fos adjudicat el gol, la qual cosa no concedí l'àrbitre.

L'equip català contrareasta amb energia els atacs del Llevant, jugant el partit a un gran tren. Una passada de Font a Gual que aquest recull corrent, produeix un moment d'emoció, però el davant centre del Sabadell perd la pilota, quan es trobava sol davant de Vidal.

L'ÚNIC GOL DELS LLEVANTINS
Als quinze minuts de joc obtingué el Llevant el seu únic gol. Fou un gol magnífic, en el qual intervingué tota la davantera, ja que Artigas

cedí a Puig II; aquest driblà Blanc i centrà llarg; recollí Aparicio, que envia l'esfèric damunt gol, i Calero, entrant a la rematada, féu inútil l'estrida de Massip, i així es marcà el gol.

Aquest gol provocà una formidable reacció del Sabadell, que jugà a continuació els millors minuts de joc de l'encontre. Hi hagué una gran capcinada de Gual, que escapà de les mans de Vidal, perseguit pel propi davant centre sabadellenc, i anà a parar el cuir als peus de Barceló, que xutà ràpid, però Calpe, a la porta, salvà un gol segur.

EL GOL DE L'EMPAT

Als vint-i-un minuts de joc, el Sabadell obtingué l'empat. Uns atacs intensos del Sabadell, que difícilment podien contenir la defensa llevantina, han estat el preludi del gol. Això ha donat ocasió a Parera per a recollir la pilota i centrar amb precisió. Calpe aclari amb dificultat; recollí el mateix Parera, el qual, endinsant-se, llançà un tret imparable, que valgué l'empat al Sabadell.

Encara abans d'acabar el primer temps, un altre centre magnífic de Parera no ha estat gol per miracle, i Calpe ha cedit amb prou feines a córner una rematada de Gual, que amenaçava d'entrar en els dominis de Vidal.

EL SEGON TEMPS

A la segona part, de sortida, als dos minuts de joc, el Sabadell aconseguí el gol de la victòria.

EL GOL DE LA VICTÒRIA PER ELS SABADELLENCS

Un llurament de Calvet a Gual, que es preparava a rematar aquest, ha produït el gol, tota vegada que encara que el davant centre del Sabadell ha caigut en intentar la rematada, ha pogut malgrat la seva caiguda, enviar la pilota d'un revés fluït, però col·locat, que ha sorprès Vidal, que no esperava la jugada, i que ha donat el segon gol a l'equip català.

Des d'aquell moment els catalans han estat els amos de la situació, i el Llevant solament ha pogut fer algunes escapades alludades, una d'elles acabà amb un tret al pal, que rematà Calero, però allunyà el perill Blanc. Han seguit uns jugades perilloses del Llevant, que Morral ha curat d'anular, i uns atacs sabadellencs, si bé Vidal aturà una rematada de Calvet i una centrada d'Esteve. En canvi, una centrada perillosa d'Aparicio, que empalmà Felipe, fou desviada per Morral.

El Sabadell es decidí a mantenir el resultat, i jugà a la defensiva i una passada forçada de Blanc a Massip obligà aquest a una jugada perillosa, empatat per Aparicio. En els sis darrers minuts el Sabadell es llurà novament a l'atac i dominà amb gran intensitat, fins al punt de donar la impressió, en tres o quatre vegades, d'aconseguir un nou punt. Una passada de Parera a Calvet amb un tret d'aquest fregà el pal en l'angle oposat d'on es trobava Vidal. Al cap de poc, Gual, des de molt lluny, ha engegat un tret espèrter, que Vidal, en una jugada formidable, ha pogut desviar a córner. Ha estat una de les millors jugades de l'encontre.

UN GOL DE GUAL QUE L'ARBITRE ANULLA

Al cap de poc, una centrada de Parera, rematada per Gual després d'una confusió, ha fet entrar la bola dins la xarxa defensada per Vidal, però uns moments abans, l'àrbitre havia assenyalat falta a Gual, per cert molt discutible. En resum, el punt no fou considerat vàlid.

I amb el resultat de dos a un ha acabat l'encontre. Durant la segona part s'han tirat dos córners contra el Llevant per un contra el Sabadell.

A Sevilla
Sevilla, 4
Ossassuna, 1

EQUIPS:

Sevilla: Elizaguirre, Euskalduna, Deva, Alcázar, Felipe, Fede, Tejada, López, Torrontegui, Tache i Bracero.

Ossassuna: Urreaga, Muguro, Recarte, Valentín, Uqui, Ruiz, Urdiroz II, Iturralde, Vergara, Francesc Biembobas i Catachun.

ARBITRE: Melcon.

Sevilla, 16. — Davant un públic nombrosíssim, s'ha jugat el partit de futbol entre els equips «Sevilla» i «Ossassuna», corresponents a les semifinals del Campionat d'Espanya.

El partit fou en tot moment favorable als sevillans.

Durant el primer temps dominà la seva davantera es mostrà molt poc hàbil. També la defensa estigué feble per les nombroses fallades de Deva.

Urdiroz en el primer temps marcà el primer i únic punt de l'Ossassuna. Realitzà una de les seves freqüents incursions i en lloc de centrar es decidí a tirar a gol; ho féu baix i Elizaguirre no pogué fer res per evitar el gol això ocorregué als vint-i-cinc minuts dos minuts després Tejada envia un centre que fou rematat per Torrontegui amb el cap

marcant el de l'empat. Així acabà el primer temps.

En acabar aquest primer temps fou expulsat Francesc Biembobas per haver donat una patada a un jugador contrari. Això desmoralitzà l'Ossassuna. Als pocs moments de començar el segon temps avançà el Sevilla i l'àrbitre castigà l'Ossassuna per mans de Recarte, el llançà Euskalduna i marcà el segon gol. Ja avançat el marcador, el Sevilla dominà completament i als dinou minuts un xut de Bracero es rebé per Urreaga. Recull la pilota Tejada el qual centra i Tatje, situat a un metre de la porta marca el tercer gol.

El joc és un duel continu entre la davantera del Sevilla i la tancada defensa de l'Ossassuna. Quan mancaven cinc minuts l'Ossassuna es llança a un atac furios però el Sevilla té la fortuna de marcar el quart gol d'un xut de López.

El joc del Sevilla no ha agradat, l'Ossassuna s'entusa amb entusiasme però la desgràcia s'ha arrelat per l'expulsió de Biembobas i pel penal. L'àrbitratge de Melcon no agrada.

Al Poble Nou

EN EL PARTIT A BENEFICI DE GIMENO, LES VELLES GLORIES DEL BARCELONA GUANYAREN EL JUPITER

Diumenge va celebrar-se al camp del «Júpiter» l'anunciat festival futbolístic a benefici de l'ex-jugador Josep Gimeno.

El partit preliminar anà a càrrec dels reserves del Júpiter i Espanya que prenen part en el torneig «Copa Barcelona» que s'està disputant. El resultat no reflecteix el que fou l'encontre, puix que els del Júpiter no merescueren ésser vençuts. A la primera part el domini pertocà plenament als propietaris del camp, els quals foren una brillant actuació, però Vila, que ahir actuà formidablement a la porta esportivista, fou que evità un seriós desastre al seu club. Aquesta primera part acabà amb el resultat de 0 a 0. A la segona part, Canals s'apuntà el gol d'honor per als seus.

El Júpiter arrengrà Simón, Daniel, Bayo I, Martínez, Nogués, Basilio, Pérez, Grec, Soler, Pérez i Morales.

Immediatament després començà l'encontre entre les glories velles i el primer equip del Júpiter. L'homenatge s'encarregà del kick-off. A les ordres de l'àrbitre senyor Pérez, els equips s'arregleraren com segueix:

Júpiter: Solà, Cadio, Bayo II, Font, Rosalen, Bardina, Diego, Sanz García i Terradellas.

Velles Glories: Llorenç, Saura, Alcoriga, Aman, Guzman, Ramon, Pierra, Sastre, Samitier, Xifreu i Sagibarba.

A la primera part els del Júpiter dominaren amb més intensitat que els seus adversaris i aconseguiren, als vint-i-un minuts de joc per mitjà de Gràcia, l'únic gol dels seus.

A la mitja hora justa de l'encontre es lesionà Pierra, i fou substituït per Galvany.

A la segona part de l'encontre, en ocasió d'un moment d'excel·lent inspiració, la davantera, que vestia el jersei blau-grana, en menys de dos minuts marcà Samitier els gols de la victòria.

Bardina, si bé jugà bé, es mostrà massa individual.

A Les Corts

Barcelona, 2
València, 3

EQUIPS:

Barcelona: Nogués, Villacampa, Arana, Sales, Berkessy, Lluçana, Ventolrà, Morera, Garcia, Fernández i Julio.

València: Nebot Melenchon, Torregaray, Bertoli, Santacatalina, Conde, Santi, Guíjarro, Rubio, Costa i Rosado.

En el segon temps i per el Barcelona, Pauñé substituï Nogués, Franco a Berkessy i Raich a Morera; per el València, Vilanova substituï Rubio, Rosado a Conde i Villagrà a Torregaray.

...

Diumenge, a la tarda, es jugà a Les Corts un encontre amistós entre el Barcelona i el València, sense que hi assistís gran nombre de públic.

En arribar al camp els jugadors blau-granes foren objecte d'una xarxosa protesta que durà força estona, i ocorregué un incident entre Nogués i un espectador.

El València pogué sortir victorios de l'encontre, que no tingué gens d'interès, en poder-se imposar durant el primer temps, davant la desmoralització dels seus adversaris.

Costa, a una passada de Conde, marcava el primer gol als deu minuts de joc; el segon fou obra del mateix Costa, al rematar una aclariada de Nogués a un xut de Rubio.

Als tretze minuts del segon temps Vilanova obtenia el tercer per als seus; per Barcelona marcà el primer, Sales, i el segon Fernández, en una jugada personal.

Destacaren per els valencians, Nebot, Santacatalina, Conde, Guíjarro, i Bertoli, i pels locals, Berkessy, Ventolrà i l'alà esquerra.

CLINICA MENTAL

(Torre de Campderà)

A LLORENT DE MAR - GIRO-

NA - TELEFON 10

Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i tòxicomans d'ambdós sexes

Metge Director Resident

Doctor Bernal Carreras

BRIAN LEWIS, GUANYADOR DE LA CURSA MANNIN MOAR



John M. Schiff, guanyador de la clàssica cursa d'obstacles a Nova York, Virginia Turf Classic Trophy, sal

Ja és un fet El Gran Premi Penya Rin - Copa Barcelona es correrà el dia 30

Per fi hi haurà Gran Premi Penya Rin. Els actius organitzadors han rebut la confirmació definitiva de l'A. I. A. C. R., tramesa per l'Automobil Club d'Espanya, perquè la III Copa Automobilita Internacional de Barcelona, Gran Premi Penya Rin, pugui ésser celebrada el dia 30 de juny.

Ara, doncs, podrà procedir-se ràpidament a formular la llista de participants que sembla que ha d'ésser veritablement sensacional i consagrada de la Copa Automobilita Barcelona com un Gran Premi d'Asos Internacionals.

Penya Rin ha comunicat oficialment la nova data a les cases ale-

manyes Mercè Benz i Auto Unió, a la Scuderia Ferrari, representant oficial per a curses d'Alfa Romeo, a la Scuderia Sud Alpina, que defensa també oficialment els colors de Maseratti, així com als pilots més destacats de Bugatti i als millors independents amb els quals ja venia tractant fa dies sense poder precisar la data.

Avui començaran ja al circuit de Montjuïc amb tota activitat els treballs de muntatge de tribunes (és probable que a més de les habituales de la recta inferior en siguin muntades unes altres d'especials davant de l'Estadi, amb accés de cotxes per l'anomenat camí del Polvorí) serveis de revuitament, afixatge, alineament, comptat dels temps, cronometratge a mà i elèctric, ponts i passarelles, etc., o sia, tots els nombrosos i delicats detalls que exigeix una manifestació de la naturalesa i importància d'aquest VI Gran Premi Penya Rin, II Copa Barcelona, del 30 de juny, a Montjuïc.

CURSA D'OBSTACLES A NOVA-YORK



Aquesta cursa, esperada anualment pel poble anglès amb molt d'interès, és una de les més interessants perquè hom la celebra en ple carrer. Aquest any, el vencedor ha estat Brian Leslie, amb 2 hores i 40 minuts. El vencedor arriba a la meta (Express-Foto.)

El valor nodridor del peix fresc

ACADEMIA DE MEDICINA DE BARCELONA

Es una idea molt vulgaritzada que el peix és un aliment d'escàs o nul poder nodridor; res més lluny de la realitat. El peix és un excellent aliment. Hi ha pobles ictiòfags en els quals en prou felnes coneixen l'alimentació per la carn.

El peix nodreix tant com la carn. La seva composició química no difereix de la de moltes carns o s'hi atansa bastant.

La diferència química més essencial entre el peix i la carn, radica en l'absència dels nitrats de carbó del primer. El grup de matèries nitrogenades està en el peix constituït quasi exclusivament de grasses. La manca dels hidrats de carbó del peix obliga a fer l'associació de les racions o repassos peixívols juntament amb les verdures i llegums que els contenen en grans quantitats. Així s'aconsegueix una alimentació de racció completa, i aleshores el peix adquireix un valor nodridor remarcable per a tot organisme normal.

En persones delicades, particularment dels seus òrgans abdominals, el peix és un aliment apropiat. Cal, però, tenir en compte en aquests casos l'elecció dels peixos. No tots són adients. El peix blau, el contingut d'albumines del qual és més elevat, habitualment conté molta grassa i aquesta és predominant en els peixos d'aigua dolça. No són aquestes espècies peixívols, blaves o d'aigua dolça, les més indicades als convalescents i als delicats d'estómac, budells i fetge. Tampoc no són convenients els peixos de les espècies que es caracteritzen per la seva coberta dura o de gruix considerable.

Tals espècies, marines les més, són greixoses i de teixits compactes, sobre les quals es fa difícil l'acció dels sucs digestius i perjudiquen, per tant, la digestió. Convé, doncs, en general, per a l'alimentació de règim escollir el peix de carn blanca, coberta fina i de greixos a la mínima expressió.

Barcelona és de les ciutats que més ràpidament li ha entrat el convenciment del valor nodridor del peix. Durant l'últim quinquenni ha consumit, de peix fresc, les següents quantitats:

Any	Kilos
1930.....	13.206.986
1931.....	15.357.974
1932.....	20.301.552
1933.....	20.061.592
1934.....	22.385.202

El peix, per la seva composició química, per la seva fàcil digestibilitat i per les indicacions especials de que pot ésser objecte, constitueix un aliment de límit no prou ben apreciat com a element d'un alt valor nodridor. Merxix ésser incrementat el seu consum.

Llastima que el seu preu extremat i el que no sempre es pot incloure en la societat de peix fresc, dificulta la seva major extensió com a element nodridor. Saragossa i Madrid, que no són ports de mar, tenen el peix més barat i més fresc que nosaltres. Es un punt en el qual les autoritats haurien de posar-hi atenció.

No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

PREMIERES JORNADA

50 m. internacional: Sabater, 27 s. 7-10 (C.N.B.) Burec id. van Bernat (C. R. N.), 29 s. 2-10; Beltold; Pulg i Cabelia II.

400 m. braça fem. social: E. Soriano, 1 m. 15 s. 4-10 (C. N. B.); Ros, Granicher i Massanella.

300 m. internacional: Guillini (C. R. N.), 3 m. 53 s. 8-10; Lepage (C. N. B.), 3 m. 54 s. (rècord Cat i Esp.); Carulla, Iselle i Martí II.

100 m. esp. internacional: Kint (C. R. N.), 1 m. 12 s. 4-10; Martí (C. N. B.), 1 m. 24 s. 2-10; Dorca i De Vlamynck.

400 m. braça internacional C. N. B. (C. N. B.), 7 m. 3 s. 8-10 (rècord Cat. i Esp.).

100 m. braça internacional C. Navarro (C. N. B.), 1 m. 28 s. 2-10; Muñoz Fostier (C. R. B.), 1 m. 28 s. 8-10.

Rel. 7 x 33 internacional: C. R. N., 2 m. 12 s. 2-10; C. N. B., 2 m. 14 s. 6-10.

Water-polo internacional: C. R. N., 1; C. N. B., 3.

SEGONA JORNADA

100 metres internacional: Carulla (Barcelona), 1 m. 6 s. 8-10. Iselle (Belga), 1 m. 7 s. Van Bemst, Vlaemink.

100 metres braça femenina: E. Soriano, 1 m. 33 s. 8-10. Albert.

200 metres internacional: Exequo, Lepage (Barcelona), Guillini (Belga), 2 m. 22 s. Martí.

300 metres femení: C. Soriano, 4 m. 30 s. 2-10 (rècord de Catalunya i Espanya), E. Soriano, Massanella.

200 metres braça internacional: Muñoz (Barcelona), 2 m. 16 s. 4-10. Navarro, Fortier (Belga).

Rellevaments 5 x 50 internacional: Cercle Royal, 2 m. 26 s. 8-10; Barcelona, 2 m. 26 s. 9-10.

Water-polo internacional: Cercle Royal, 6; Barcelona, 3. Hi hagué també una exhibició de salts a càrrec de Daxellens i Mun-taner, la qual agradà molt.

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Carrer Nou de la Rambla, 18 - PELL - SANG - VENERI - PROSTAT - MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta - Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9, F. 10 a 1

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
VESTITS BANY :: BARNUSSOS
CAMISES PLATJA :: Camisa RA-
GLAN (Patentada) :: Mitges FERRO
de garantia
PREUS BARATISSIMS

AVIS
la humanitat

es compia a fer avinent als seus lectors i simpatitzants, que té a la seva disposició el darrer retrat (la millor producció fotogràfica realitzada, obra de l'artista Màrius de Buovich) de l'Honorable senyor FRANCESC MACIÀ I LLUSA, Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Edició Popular, al preu de 350 ptes, sense març, i 10 ptes. amb març (Descompte als majoristes).

Per encàrrecs adreueu-vos a les oficines de LA HUMANITAT (Ronda Universitat, 25) - Telèfon 22122

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA

PELL - VIES URINARIES

DEFECTES SEXUALS

Rambla de Canaletos, 11, primer

LA FABRICA DE NEVERES

"GLACIAL"

VEN BARATISSIM, DIRECTE

AL CONSUMIDOR. Immens assortit per a tots els usos, des dels preus més ínfims

Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gustos i olores, a preus módics.

Benet i Mercadé, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)



VENDA I CLINICA D'ENGENDORS

CASA SUBIRO

Hospital, 42 - Tel. 13651

Mudances NURIA

Dintre i fora de la ciutat - Servei acurat - Preus molt econòmics - Consulteu-nos per telèfon (n.º 32573)

CALABRIA, 2 i 4 (garatge)

Bar Petit Miramar

Casa recomanable pel seu peix fresc i menjars d'encàrrec

Gran terrassa d'estiu pròpia per a banquets i festes

Avui, sucients coberts a preus molt ajustats

- PASSEIG NACIONAL, 62 - Barcelona. - Telèfon 19235

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA - VENDA - CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRITURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES PEL-LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc. RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237 BARCELONA

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

MADRID: Paseo de la Castellana, 14. - BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID».

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (lleuat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 10 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA».

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. - Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya. - Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULARS ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). - Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Po, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI».

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dijous i diumenges, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»

Preu a coberta: 900 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - GRAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA - VICE-VERSA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts; d'Gran els dimecres; d'Alacant cap a Alacant, els dimecres; d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres.

Ybarra y Cia, S. en C.

Linies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Músc, Santander i Bilbao.

Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes

Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaros, València, Gualera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cadiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Aviles, Músc, Santander, Bilbao i Pasajes

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA

Sortides quinzenals els dijous cap a Sete i Marsella

Servei quinzenal cap a GENOVA

La càrrega es rep al Tínglad de la Companyia Moll del Rebaix Telèfon 13586

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA

per motonaus transatlàntiques correes espanyols

Sortides fixes cada 21 dies

Cap a SANTOS, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia 2 juliol del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»

que admetrà passatgers i mercaderies

La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al títnglad núm. 1 del Moll de Balaers, telèfon 18274

Consignatari:

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.

VIA LAIETANA, 7 TELEFON 22057

ANUNCIS PER PARAULES

HOTES I PENSION

EMPRESA MARES facilitat gratis pensions i habitacions. Rbla. Flors, 30, 1r. 2n.

LOGO habitació independent, balcó al carrer. Viladomat, 26, 2on. segona.

PENSIO LAIETANA per a fixos i viatgers. Tot confort modern. Preu des de 750 dia. Via Laietana, 26 - Pl. Berenguer, 2.

HOTES tot estar, balcó carrer. Ample, 25, 2on. segona.

TOT ESTAR, 4 ptes. dia, Balz de St. Pere, 53, 2on. 2na.

CASA PARTICULAR, 5 ptes. dia, pensió comp. balcó, molt sol, bany, dutxa, tel. Olgina, 25, 2on. 1ra. (Davant Cor-reus).

SENYORA sola, lloga habitació a senyoreta, tot estar. Viladomat, 81, 1er. segona.

HABITACIO dormir, 25 ptes. mes. València, 552, 5a. 1ra.

SRA. SOLA cedix habitació a 2 companyes, amb pensió o sense, tracte familiar. Tamarit, 82, pral. 3ra.

DIVERSOS

FUSTERS, EBENISTES platonos Montserrat de fantasia i per a la construcció a mida, encoits amb carrossa. Preus econòmics. Leyra, 11 - Tel. 34669.

MALATS. Pulmones, Cor. Medicina general, Cirurgia, Raigs X. Sol ar. oficial. Dr. Lluís Cuesta Urgel, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

PASQUAL. Ciselador, or. argent. Bada. Capadocers, 8.

PIANO, per estudis, necessito i hora diària, donaré 10 mes. Esc. LA HUMANITAT, núm. 518.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínes de la Roca, 17, Telèfon 75352 - Barcelona)

CASTELLDEFELS. Espléndida caseta de bany, locant al Restaurant «Mar i Sol» i lloc guard. colxos, traspasaré per 3.500 ptes. Informes a LA HUMANITAT, núm. 534.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparadors. Mercaderes, 36.

OFERTES I DEMANDES

FALTEN mica oficials pel bany i per la forja. S. Escala. - Mollerusa.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1a.

MOSSO O COBRADOR, destitit col·locació 40 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150.

VIATJANT s'ofereix per Catalunya, ram de teixits i gèneres de punt. Amb bones relacions clientela. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150.

GOLLS, PUNYS, bona maquinista. Aribau, 22.

XINA-JAPO

Els japonesos amenacen amb envair tot el nord de Xina

ALES CATALANES



Els pilots aviadors civils senyors Enric Cera (a l'esquerra) i Josep Ma. Carreras (a la dreta), que han realitzat la Volta Aèria a Espanya en divuit hores. La gesta dels aviadors catalans ha estat unànimement elogiada (Foto. Centelles)

UN COMENTARI ATINADÍSSIM

Un presidi per al compliment de condemnes per delictes polítics NO EXISTEIX A ESPANYA

Sobre aquest interessantíssim tema «La Libertad» de Madrid publica l'article que reproduïm íntegrament a continuació:

«Pasados unos días o acaso unas horas serán conducidos a un penal para cumplir una larga condena por delito político unos hombres políticos de categoría. Y tan desprevénidamente está el Estado para el caso, que estos condenados, delincuentes políticos, pero moralmente honorables, van a ser sometidos a la convivencia penal con ladrones y asesinos; van a respirar y a compartir un mundo de dolorosa abyección.

La falta, que arranca del régimen monárquico, ya debiera haber sido remedada en el republicano. Si entonces hombres de tan elevada jerarquía moral y política, alguna vez, muy rara vez, pasaron por la cárcel, fue en prisión preventiva. Jamás para cumplir una condena. En la monarquía, del rey abajo, cometíanse muchos delitos, y no precisamente políticos; pero la impunidad los amparó todos. Quienes estos días, con innobles procedimientos, intentaron complicar en los hechos criminosos de Casas Viejas a gobernantes, probablemente ajenos a ellos, recuerden, recuerden aquel drama—drama en dos actos espantosos—de Annual y de Monte Arruit, por los que el gran responsable, Berenguer, fue condenado; pero para que veinticuatro horas después, antes de que ingresara en prisión, el rey, Borbón, le indultara, le llamase a poco como jefe de su Cuartel militar y le entregara más tarde la gobernación del país.

Pero los tiempos han cambiado, aunque no todo lo que la inmensa mayoría de la opinión desearíamos. Vivimos, como vivimos, en régimen republicano y democrático, y, sea como sea, los hombres políticos comienzan a ser condenados y a cumplir la condena. Hoy son unos y mañana pueden ser, y serán, sin duda, otros: A todos, izquierdas y derechas, blancos, negros, rojos y verdes interesa por igual que el Estado español, que tanto y tan sin escrúpulo gasta, se preocupe en habilitar un presidio especial para condenados políticos.

No se trata de que estos hallen confort extraordinario, comodidades singulares, vida muelle. Importa más que hombres honrados, en cuyos delitos no hubo sangre ni dolo, queden sustraídos a ciertos contactos morales.

Oreemos que los gobernantes actuales debieran preocuparse con urgencia del caso planteado, que hoy afecta a unos hombres de izquierda, amigos nuestros, y mañana, dentro de unos meses, puede afectar a unos derechistas, amigos suyos. Si la iniciativa no parte del Gobierno, incluso podría —y debería— surgir en el Parlamento de las oposiciones. Pero entre tanto, en el apremio de tener que alojar en un presidio a los condenados que esperan, el ministro de Justicia está obligado a

poner a prueba sus sentimientos, cuidando de a qué lugar y en qué condiciones se les envía. Es un problema de corazón y de conciencia, al que quienes los tengan no podrán substraerse.

Focs de Bengala

TENEbres

Una distinguida dama se m'adreça per a pregar-me que protesti energèmicament del fet que la solennització de la Fira de Mostres de Barcelona s'acabés diumenge, a les fosques. Jo no hi era, però a jutjar pel que afirma la meua comunicant, en fer-se nit hom va haver de desallotjar el local a les palpenes; la qual cosa, si bé degué fer feliç alguna educat, enyorat, va sembrar l'alarmant entre els pares i matrimonis seriosos... Imagineu-vos que en sortir a la llum us trobeu amb la desaparició de la nota o bé que aneu de braç amb una senyora que no és la vostra!

Si tot va anar com m'asseguren, m'explico els càlculs del nostre excepcional Ajuntament. Pel juny, la falç al puny, és a dir, els dies llargs. A les vuit encara és de dia. Per tant, no cal ordenar a ningú que encengui ni una candela. Cap allà a les set, hora de la fresca, la cerimònia i tothom al carrer. Però, segons sembla, l'afluència de públic va sorprendre la mateixa empresa. S'emplenaren tots els recintes i foren molts els que s'entaularen a refrescar. I una multitud així—i més si ha pagat per entrar—no desallotja un local a foc d'esquella, a menys que s'hi calí foc; i això, sortosament, no va succeir.

El fet fou—segons referències, eh?—que en fer-se nit el Palau era ple i molts consumidors del bar-restaurant es resistien a evacuar les taules. Però ningú no va curar d'encendre els llums o bé aquests no funcionaven. El pitjor de tot és que entre els concurrents n'hi havia de forasters i algun d'ells, malhumorat, deia penjaments dels catalans i de Catalunya, atribuint l'apagada a allò de l'«austeritat». Això més que res ha tret de polleguera la dama que m'escriu.

Crec haver-la servida. I tant de bo el que he escrit contribuïxi al fet que un altre com hom no ens escatimi claror, tot i que ens cal reconèixer que sota l'hegemonia de Gil Robles i en plena recuperació jesuítica les tenebres es porten més que no pas la llum.

J. M. FRANCES

El senyor Pic i Pon, alcalde gestor

Els banquers de Barcelona faran un escorxador que costarà trenta-cinc milions i el pagarà la ciutat per mitjà d'un impost que durarà cinquanta anys

Ahir, el senyor Pic i Pon, alcalde gestor de Barcelona, trenca un silenci de prop de tres setmanes. Com a Governador general interí i interí President de la Generalitat, ja saben els nostres lectors que parla molt sovint, fins en les festes majors.

En la seva conversa d'ahir amb els periodistes els parlà dels seus èxits com a representant de la propietat urbana. Ningú no els hi pot discutir. Gràcies a ell els propietaris viuran en el millor dels mons perquè paguen menys impostos i no paguen multes. ¡Qui sap si en definitiva això no serà el més just donat que els propietaris, si bé són la classe més rica de la població és la menys nombrosa, i podria resultar immorral que una minoria, per ésser minoria, s'hagués de subjectar a les normes que en nom d'una democràcia mal entesa volgués aplicar la majoria! ¡Algun dia havia de tornar aquell temps feliç de les minories selectes! Gràcies a aquest règim de minories selectes, que permet a aquestes desenvolupar-se sense entrebancs, moltes empadronades i impostos, la que està de torn, els propietaris, han augmentat les seves propietats en uns 128 edificis nous i uns 96 han millorat. Les cases municipals potser en pateixen una mica, però vosaltres mateixos direu si no s'ho val en veure almenys una classe satisfeta i el poder, en moments de crisi com aquest, ensenyar als estrangers que visiten tan sovint l'Alcaldia uns ciutadans que prosperen.

Els altres ciutadans assortits de Barcelona són els banquers. Fins ara ja eren els propietaris de bona part de la ciutat gràcies a propietats adquirides directament i les aconseguides per mitjà d'hilopèctes; però els bons banquers de Barcelona, cansats que la gent es pensi que ells només van a la seva, han acordat—segons el senyor Pic—deixar a la ciutat uns trenta-cinc milions de pessetes per a fer el nou Escorxador, tan necessari, tan urgent, tan imprescindible.

Els banquers es sacrificaran i faran el préstec, que es reemborsaran en el termini de cinquanta anys per mitjà d'uns impostos que es crearan de nou. S'ha fet d'aquesta manera per a evitar que l'impost sigui massa feixuc i així, de passada, serà més difícil de saber mai quan s'haurà pagat del tot o no. En una paraula, que els ciutadans de Barcelona tindran el dret de pagar un impost semblant al de la Junta d'Aquartament i el del segell de l'Exposició. Una cosa així sempre dona to a la ciutat. Els banquers convocaran els mateixos al concurs per a la construcció del nou Escorxador, que no dubtem que per a no quedar malament com en aquella piscina del Polo, les obres de la qual va inaugurar el senyor Pic fa pocs dies, deurà ésser el més gran del món. Quant a l'Ajuntament no tindrà altra feina que crear l'impost, cobrar-lo i donar després els diners als banquers.

Quan l'Ajuntament hagi creat l'impost de l'Escorxador—segons digué el senyor Pic—aniran per un altre, que també costarà el sacrifici dels abnegats banquers, el de la Reforma, petita i gran, que de tot hi ha d'haver a la vinya del Senyor. Per anar ben bé d'acord amb el criteri del senyor Pic, els obrers haurien de començar per allà el setembre, el temps de la collita dels raïms. Realment no podrà ésser més simbòlic. ¡Obres a desdir a Barcelona i recollida de bon suc de raïms al camp!

Finalment el senyor Pic digué que avui rebria la visita dels representants dels gremis que li demanaran que d'una vegada faci acomplir les disposicions sobre obertura d'establiments d'articles alimenticiosos, més que més quan el mateix senyor Pic ha anunciat algunes vegades que seria rigorós i inflexible en la matèria. Els senyors representants dels gremis de referència poden estar tranquils; el senyor Pic els rebirà al Saló de Cent per a donar més solemnitat a l'acte, i farà acomplir les disposicions amb la mateixa cura que ha fet acomplir el mateix els referents a empleats municipals.

Kondylis diu que no anirà a visitar l'ex-rei Jordi

Atenes, 17. — El ministre de la Guerra, general Kondylis, ha desmentit rotundament la notícia circulada per l'estranger que en breu es dirigiria a París per tal d'entrevistar-se amb l'ex-rei Jordi de Grècia.

Ha afegit que per ara l'únic viatge que pensa realitzar és un a Roma per a presenciar les festes típiques dels «arditti», al retorn del qual farà estada a Belgrad.

L'Alcaldia fa anuncis

Ahir, a la Secretaria particular de l'Alcaldia varen donar a la Premsa la nota següent:

«Intèrpid Club celebrà el dissabte, dia 22, a la nit, una interessant «Avant-revista» a la magnífica terrassa del seu local social (Corts Catalanes, 642). L'execució dels balls anirà a càrrec de l'orquestrina New Royalty. El grup amateur de senyorettes farà una interessant exhibició de ballets.»

Per una vegada donem els anuncis que donen a l'Alcaldia. Un altre dia passarem la factura al senyor Pic.

A SANTANDER

Dos atracadors de bona família

Santander, 17. — Durant la passada matinal, quan arribava al carrer d'Antonio Mendoza un matrimoni comerciant que viu a la casa número 35 d'aquest carrer, feren la seva aparició dos individus que s'aproparen a dit matrimoni en el moment que anaven a entrar al seu domicili.

Els amenaçaren amb pistoles exigint-los els diners que duguessin. Els atracadors escorcollaren el matrimoni i en veure que no tenien diners els deixaren marxar, però en aquest moment arribaren dos guàrdies municipals que havien oït els crits d'auxili que donava la senyora.

Un dels atracadors disparà cinc trets contra els guàrdies, sense cap projectil fes blanc, i l'altre fugí. El primer fou detingut pels guàrdies i en treure-li les ulleres que duia es veié que era un xicot de disset anys, ben vestit, dependent d'un important establiment de Santander, fill d'una honorabilíssima família de la ciutat.

La policia espera detenir l'altre atracador i es sospita que es tracta també d'un xicot d'una altra família honorable de Santander.

El detingut declarà que dies passats havia trobat al Sardinero un altre individu, al qual feu la confidència que era vegetarià i que projectava marxar a l'illa dels Galàpags, on hi havia una colònia vegetariària, però que no tenia els diners per al viatge. L'altre li proposà cometre un atracament a un comerciant de la capital.

El xicot prestà la declaració amb gran naturalitat, però no amagà el disgust que produiria a la seva família.

Segons un diplomàtic japonès, les tropes del seu país netejaran tots els territoris, fins el riu Groc, d'enemics del Japó :: A Xina esperen l'ajut d'Anglaterra, però el ministre d'Afers Estrangers de Londres fuig per la tangent dient a la Cambra que al nord de Xina passen coses poc clares

MES TROPES AL LLARG DE LA GRAN MURALLA

Pequin, 17. — Prossegueixen activament les concentracions de tropes japoneses més enllà de la Gran Muralla.

Els japonesos han acabat la construcció i instal·lació d'un modern aeròdrom militar a Kalgan, mentre que estableixen pistes i vies ferrades per al ràpid transport de grans contingents de tropes nipones en direcció a Ho-Pei.

S'APODEREN DE LES LÍNIES TELEFÒNIQUES I TELEGRÀFIQUES

Pequin, 17. — Les tropes japoneses invasores s'han incautat per a fins militars de les línies telefòniques i telegràfiques de Xan-Hai-Kuan a Tien Tsin.

Les tropes japoneses estan preparades per a l'avenç, que depèn de les negociacions que s'estan portant a cap a Nankin.

XINA NO POT FER MES QUE UNA PROTESTA PLATÒNICA

Pequin, 17. — El ministre d'Afers Estrangers de Nankin, Wang, està en constant contacte amb les autoritats civils i militars del Nord de Xina i canvia impressions sobre la gravíssima i històrica situació creada per les creixents reivindicacions presentades primer i després exigides pel Japó.

L'opinió general és que Xina no pot oposar-se amb la força de les armes a la invasió japonesa, i li resta únicament el recurs de formular una protesta platònica prop del Govern de Tòquio i intensificar les seves gestions prop dels signants del Tractat de les nou potències.

INTERVINDRÀ ANGLATERRA?

Xang-Hai, 17. — El «Xang-Hai Post» publica, en negretes, un cable de Londres en el qual diu que Anglaterra ha decidit escoltar les suggestions xineses i concertar la seva acció amb els altres Estats signants del Tractat de les nou potències, davant la invasió del Nord de Xina pels japonesos.

La notícia que no té confirmació oficial, ha produït veritable sensació.

UN SIMPLE PEDAG

Shanghai, 17. — El governador de Txahar i les autoritats japoneses de Tien Tsin han arribat a un acord per tal d'arranjar l'incident que ha motivat les reclamacions japoneses.

LES TROPES JAPONESES S'HAN COMPROMÉS A FER CESSAR LA PROPAGANDA CONTRA EL JAPÓ

A tot el Txahar i a presentar oficialment excuses per l'incident del dia 5 de juny, pel fet que quatre caps de l'Exèrcit japonès foren detinguts durant algun temps.

Seràn separats del servei els caps d'Estat Major de la primera i segona divisions xineses del Txahar i l'oficial xinès culpable de l'incident. Els japonesos exigeixen una declaració escrita de les condicions xineses. De no fer-se així, quaranta mil soldats japonesos entrarien a la comarca de Hopel.

I ES PRODUÏX IMEDIATAMENT UN ALTRE INCIDENT

Mukden, 17. — Segons un comunicat oficial de Txengten, ha estat trobat mort, a vuit quilòmetres de l'esmentada ciutat, el coronel de genedarmes senyor Masukata.

El mort era cap del servei de seguretat de la comarca de Jeol i s'havia distingit en la lluita contra les organitzacions antijaponeses.

Es creu que l'assassinat ha estat comès pels partidaris del moviment antijapones.

DOS VAIXELLS DE GUERRA XINESOS QUE FUGEN DE CANTON

Londres, 17. — Notícies rebudes de Hong Kong informen que dos vaixells de guerra xinesos de Hai sin han fugit de la seva base de Canton i s'han internat en aigües de sobirania britànica.

ELS JAPONESOS ES PROPOSEN ENVAIR NOVES PROVINCES

Shanghai, 17. — Continua l'avanç de les tropes nipones al Nord de Xina.

Segons notícies rebudes de Mukden, els japonesos s'han apoderat de la línia telefònica entre Shanghai Wan i Tien Tsin i han ocupat també nombrosos centres telefònics i estacions de T. S. P. i d'aquesta manera s'han fet amo de totes les comunicacions del Nord de Xina amb Nankin.

S'espera que dintre del dia d'avui els japonesos entraran a la província de Xahar.

Ha estat tramesa una esquadra d'aeroplans a Kalgan, on es troben els caps japonesos que negocien amb les autoritats xineses sobre la retirada de les tropes xineses de Xahar. Les autoritats xineses han declarat que han estat substituïts els oficials xinesos que produïren els recents in-

cidents de Xahar, on foren detinguts quatre oficials japonesos.

Per informacions no confirmades, hom sap que els japonesos disposen de 40.000 homes completament equipats i a punt per marxar sobre la província Hopel si les peticions japoneses no són immediatament ateses.

S'observa també gran moviment de tropes a les regions de Pekin i Tien Tsin i els aeroplans nipons volen constantment sobre les esmentades regions i la de Pao Ting Fu.

Els carros d'assalt japonesos i patrulles armades circulen pels carrers de Tien Tsin.

DECLARACIONS D'UN DIPLOMÀTIC JAPONÈS QUE EL JAPÓ INTERVINDRÀ PER A EVITAR LA PROPAGANDA ANTIPAPONA

Shanghai, 17. — Un diplomàtic japonès molt qualificat ha fet les següents interessants manifestacions que fan relació a l'actual actitud del seu país amb Xina.

«Hem intervingut perquè el mariscal Xang-Kai-Shek realitzava, una a una, una política de dues cares. Per una part es mostrava amable nostre però per l'altra organitzava la resistència moral i preparava la resistència efectiva contra la influència japonesa al Nord de Xina. Per tota la província de Ho-Pei, que comprèn Pekin i Tien Tsin, els comitès del Kuomintang o de les societats secretes, especialment la dels escamiers blancs, organitzaven sense descans una propaganda antijaponesa per la persuasió, la Premsa, el boicot i el terrorisme. A més, les dues divisions de tropes governamentals xineses atacades a Pekin tenien males intencions per amb els japonesos, igual que l'exèrcit del general Yu-Sue-Xong, governador de Ho-Pei, que expulsarem de Mukden el 1931.

A cada divisió xinesa funcionava un comitè polític que preconitzava l'odi al Japó i s'encarregava de molestar i adrejar assassinar els xinesos amics del Japó.

L'exèrcit japonès ha intervingut al Nord de Xina perquè hem resolt extirpar decididament l'antiniponisme i fer de l'esmentada regió, que continuï essent xinesa, una zona d'influència japonesa.

Perquè l'opinió pública mundial conegui exactament els nostres propòsits, valga a exposar-los esquematitzament.

El Japó ha decidit expulsar al Sur del riu groc tots els funcionaris antijaponesos, començant pels generals

(Passa a la pàgina 6)

Notes gràfiques del diumenge



Primera Diada Sardanista celebrada al cim del Tibidabo

Els Xiquets de Valls, a la Festa Major del Penedès, celebrada al Poble Espanyol

Enric Pifarré, recordman espanyol dels 1500 metres

Festa del Sol, a l'Observatori Fabra

Aspecte general de la Festa Major del Penedès, celebrada al Poble Espanyol

(Foto. Centelles)

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT